

Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης

C 55

Έκδοση
στην ελληνική γλώσσα

Ανακοινώσεις και Πληροφορίες

54ο έτος
19 Φεβρουαρίου 2011

Ανακοίνωση αριθ.

Περιεχόμενα

Σελίδα

IV Πληροφορίες

ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΕΣ ΠΡΟΕΡΧΟΜΕΝΕΣ ΑΠΟ ΤΑ ΘΕΣΜΙΚΑ ΟΡΓΑΝΑ, ΤΑ ΛΟΙΠΑ ΟΡΓΑΝΑ ΚΑΙ ΤΟΥΣ ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΥΣ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ

Δικαστήριο της Ευρωπαϊκής Ένωσης

2011/C 55/01

Τελευταία δημοσίευση του Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης στην *Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης* EE C 46 της 12.2.2011

1

V Γνωστοποιήσεις

ΔΙΚΑΙΟΔΟΤΙΚΕΣ ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΕΣ

Δικαστήριο

2011/C 55/02

Υπόθεση C-303/08: Απόφαση του Δικαστηρίου (πρώτο τμήμα) της 22ας Δεκεμβρίου 2010 [αίτηση του Bundesverwaltungsgericht (Γερμανία) για την έκδοση προδικαστικής απόφασης] — Land Baden-Württemberg κατά Metin Bozkurt (Συμφωνία Σύνδεσης ΕΟΚ-Τουρκίας — Οικογενειακή επανένωση — Άρθρο 7, πρώτο εδάφιο, της απόφασης 1/80 του Συμβουλίου Σύνδεσης — Συμβίωση του ενδιαφερόμενου με την τουρκικής ιθαγένειας εργαζόμενη σύζυγό του επί διάστημα μεγαλύτερο της πενταετίας — Διατήρηση του δικαιώματος διαμονής μετά το διαζύγιο — Κατάδικη του ενδιαφερόμενου για άσκηση σωματικής βίας κατά της πρώην σύζυγού του — Κατάχρηση δικαιώματος)

2

EL

Τιμή:
3 EUR

(Συνέχεια στην επόμενη σελίδα)

2011/C 55/03	Υπόθεση C-439/08: Απόφαση του Δικαστηρίου (τμήμα μείζονος συνθέσεως) της 7ης Δεκεμβρίου 2010 [αίτηση του Hof van beroep te Brussel (Βέλγιο) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Vlaamse federatie van verenigingen van Brood- en Banketbakkers, Ijsbereiders en Chocoladebewerkers «VEBIC» VZW κατά Raad voor de Mededinging και Minister van Economie [Πολιτική ανταγωνισμού — Εθνική διαδικασία — Παρέμβαση των εθνικών αρχών ανταγωνισμού στις δικαστικές διαδικασίες — Μικτής φύσεως εθνική αρχή ανταγωνισμού έχουσα δικαστικό και διοικητικό χαρακτήρα — Προσφυγή κατά αποφάσεως μιας τέτοιας αρχής — Κανονισμός (ΕΚ) 1/2003] 2	2
2011/C 55/04	Υπόθεση C-537/08 P: Απόφαση του Δικαστηρίου (πρώτο τμήμα) της 16ης Δεκεμβρίου 2010 — Kahla/Thüringen Porzellan GmbH κατά Freistaat Thüringen, Ομοσπονδιακής Δημοκρατίας της Γερμανίας και Ευρωπαϊκής Επιτροπής (Αίτηση αναιρέσεως — Κρατικές ενισχύσεις — Απόφαση της Επιτροπής με την οποία διαπιστώνεται το μη συμβατό ενισχύσεως προς την κοινή αγορά και διατάσσεται η ανάκτησή της — Αρχές της ασφάλειας δικαίου και της προστασίας της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης) 3	3
2011/C 55/05	Υπόθεση C-568/08: Απόφαση του Δικαστηρίου (δεύτερο τμήμα) της 9ης Δεκεμβρίου 2010 [αίτηση του Rechtbank Assen (Κάτω Χώρες) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Combinatie Spijker Infrabouw-De Jonge Konstruktie, van Spijker Infrabouw BV και de Jonge Konstruktie BV κατά Provincie Drenthe (Δημόσιες συμβάσεις — Διαδικασίες προσφυγής σχετικά με τη σύναψη συμβάσεων δημοσίων έργων — Οδηγία 89/665/ΕΟΚ — Υποχρέωση των κρατών μελών να προβλέπουν διαδικασία προσφυγής — Εθνική νομοθεσία παρέχουσα στον δικαστή ασφαλιστικών μέτρων τη δυνατότητα να επιτρέψει απόφαση περί συνάψεως δημοσίας συμβάσεως δυναμένη να κριθεί αργότερα από τον δικαστή της ουσίας αντίθετη προς τους κανόνες του δικαίου της Ένωσης — Συμβατότητα με την οδηγία — Επιδίκαση αποζημιώσεως υπέρ των θιγομένων που είχαν υποβάλει προσφορά — Προϋποθέσεις) 3	3
2011/C 55/06	Συνεκδικαζόμενες υποθέσεις C-585/08 και C-144/09: Απόφαση του Δικαστηρίου (τμήμα μείζονος συνθέσεως) της 7ης Δεκεμβρίου 2010 [αιτήσεις του Oberster Gerichtshof (Αυστρία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Peter Pammer κατά Reederei Karl Schlüter GmbH & Co KG (C-585/08), Hotel Alpenhof GesmbH κατά Oliver Heller (C-144/09) [Διεθνής δικαιοδοσία σε αστικές και εμπορικές υποθέσεις — Κανονισμός (ΕΚ) 44/2001 — Άρθρο 15, παράγραφοι 1, στοιχείο γ', και 3 — Διεθνής δικαιοδοσία σε συμβάσεις καταναλωτών — Σύμβαση ταξιδιού σε εμπορικό πλοίο — Έννοια του όρου «οργανωμένο ταξίδι» — Σύμβαση διαμονής σε ξενοδοχείο — Προβολή του ταξιδιού και του ξενοδοχείου σε ιστότοπο — Έννοια της δραστηριότητας «η οποία κατευθύνεται προς» το κράτος μέλος κατοικίας του καταναλωτή — Κριτήρια — Δυνατότητα προσβάσεως στον ιστότοπο] 4	4
2011/C 55/07	Υπόθεση C-89/09: Απόφαση του Δικαστηρίου (δεύτερο τμήμα) της 16ης Δεκεμβρίου 2010 — Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατά Γαλλικής Δημοκρατίας (Παράβαση κράτους μέλους — Ελευθερία εγκαταστάσεως — Άρθρο 43 ΕΚ — Δημόσια υγεία — Λειτουργία εργαστηρίων αναλύσεων ιατρικής βιολογίας — Εθνική νομοθεσία περιορίζουσα στο 25 % του εταιρικού κεφαλαίου τη συμμετοχή εταίρων που δεν ασκούν το επάγγελμα του βιολόγου — Απαγόρευση συμμετοχής στο κεφάλαιο άνω των δύο εταιριών που λειτουργούν από κοινού ένα ή περισσότερα εργαστήρια αναλύσεων ιατρικής βιολογίας — Σκοπός εξασφαλίσεως της επαγγελματικής ανεξαρτησίας των βιολόγων — Σκοπός διατηρήσεως ποικιλίας στον τομέα της ιατρικής βιολογίας — Λογική συνοχή — Αναλογικότητα) 5	5
2011/C 55/08	Υπόθεση C-103/09: Απόφαση του Δικαστηρίου (τρίτο τμήμα) της 22ας Δεκεμβρίου 2010 [αίτηση του Court of Appeal (England & Wales) (Civil Division) (Ηνωμένο Βασίλειο) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — The Commissioners for Her Majesty's Revenue & Customs κατά Weald Leasing Limited (Έκτη οδηγία ΦΠΑ — Έννοια της καταχρηστικής πρακτικής — Συμβάσεις χρηματοδοτικής μισθώσεως συναφθείσες από όμιλο εταιριών με σκοπό την τμηματική καταβολή του μη εκπεστέου ΦΠΑ) 6	6

2011/C 55/09	Υπόθεση C-137/09: Απόφαση του Δικαστηρίου (δεύτερο τμήμα) της 16ης Δεκεμβρίου 2010 [αίτηση του Raad van State (Κάτω Χώρες) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Marc Michel Josemans κατά Burgemeester van Maastricht (Ελεύθερη παροχή υπηρεσιών — Ελεύθερη κυκλοφορία εμπορευμάτων — Αρχή της απαγορεύσεως των δυσμενών διακρίσεων — Μέτρο τοπικής δημόσιας αρχής με το οποίο πρόσβαση στα coffee shops παρέχεται μόνο στους κατοίκους Κάτω Χωρών — Εμπορία των λεγόμενων «μαλακών» ναρκωτικών — Εμπορία μη οινόπνευματων ποτών και εδεσμάτων — Σκοπός καταπολεμήσεως του ναρκωτουρισμού και των οχλήσεων που αυτός συνεπάγεται — Δημόσια τάξη — Προστασία της δημόσιας υγείας — Συνοχή — Αναλογικότητα) 6	6
2011/C 55/10	Υπόθεση C-163/09: Απόφαση του Δικαστηρίου (τρίτο τμήμα) της 9ης Δεκεμβρίου 2010 [αίτηση του First-tier Tribunal (Tax Chamber) (Ηνωμένο Βασίλειο) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Repertoire Culinaire Ltd κατά The Commissioners for Her Majesty's Revenue & Customs (Οδηγία 92/83/ΕΟΚ — Εναρμόνιση των ρυθμίσεων περί του ειδικού φόρου καταναλώσεως επί της αλκοόλης και των οινόπνευματων ποτών — Άρθρα 20, πρώτη περίπτωση, και 27, παράγραφος 1, στοιχεία ε' και στ' — Κρασί, πορτό και κονιάκ για μαγειρική χρήση) 7	7
2011/C 55/11	Υπόθεση C-239/09: Απόφαση του Δικαστηρίου (πρώτο τμήμα) της 16ης Δεκεμβρίου 2010 [αίτηση του Landgericht Berlin (Γερμανία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Seydaland Vereinigte Agrarbetriebe GmbH & Co. KG κατά BVVG Bodenverwertungs- und -verwaltungs GmbH (Κρατικές ενισχύσεις — Χορήγηση ενισχύσεων από την Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας για την απόκτηση εκτάσεων — Πρόγραμμα ιδιωτικοποιήσεως εκτάσεων και αναδιαρθρώσεως της γεωργίας στα νέα γερμανικά ομόσπονδα κράτη) 7	7
2011/C 55/12	Υπόθεση C-241/09: Απόφαση του Δικαστηρίου (τέταρτο τμήμα) της 9ης Δεκεμβρίου 2010 [αίτηση του Cour d'appel de Bruxelles (Βέλγιο) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Fluxys SA κατά Commission de régulation de l'électricité et du gaz (Creg) (Αίτηση εκδόσεως προδικαστικής αποφάσεως — Αρμοδιότητα του Δικαστηρίου — Μερική παραίτηση του προσφεύγοντος της κύριας δίκης από το δικόγραφο της προσφυγής — Τροποποίηση του νομικού πλαισίου αναφοράς — Παρέλκει η απάντηση του Δικαστηρίου για την επίλυση της διαφοράς — Κατάργηση της δίκης) 8	8
2011/C 55/13	Υπόθεση C-266/09: Απόφαση του Δικαστηρίου (τέταρτο τμήμα) της 16ης Δεκεμβρίου 2010 [αίτηση του College van Beroep voor het Bedrijfsleven (Κάτω Χώρες) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Stichting Natuur en Milieu, Vereniging Milieudefensie, Vereniging Goede Waar & Cok κατά College voor de toelating van gewasbeschermingsmiddelen en biociden πρώην College voor de toelating van bestrijdingsmiddelen (Περιβάλλον — Φυτοπροστατευτικά προϊόντα — Οδηγία 91/414/ΕΟΚ — Πρόσβαση του κοινού σε πληροφορίες — Οδηγίες 90/313/ΕΟΚ και 2003/4/ΕΚ — Διαχρονική εφαρμογή — Έννοια της περιβαλλοντικής πληροφορίας — Εμπιστευτικός χαρακτήρας των εμπορικών και βιομηχανικών πληροφοριών) 8	8
2011/C 55/14	Υπόθεση C-270/09: Απόφαση του Δικαστηρίου (πρώτο τμήμα) της 16ης Δεκεμβρίου 2010 [αίτηση του Court of Session (Scotland) (Ηνωμένο Βασίλειο) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — MacDonald Resorts Ltd κατά The Commissioners for Her Majesty's Revenue & Customs (ΦΠΑ — Έκτα οδηγία 77/388/ΕΟΚ — Απαλλαγές — Άρθρα 13, Β, στοιχείο β' — Μίσθωση ακινήτων — Πώληση συμβατικών δικαιωμάτων μετατρέψιμων σε δικαίωμα προσωρινής χρήσεως παραθεριστικών καταλυμάτων) 9	9
2011/C 55/15	Υπόθεση C-279/09: Απόφαση του Δικαστηρίου (δεύτερο τμήμα) της 22ας Δεκεμβρίου 2010 [αίτηση του Kammergericht Berlin (Γερμανία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — DEB Deutsche Energiehandels-und Beratungsgesellschaft mbH κατά Bundesrepublik Deutschland (Αποτελεσματική ένδικη προστασία των δικαιωμάτων που αντλούνται από το δίκαιο της Ένωσης — Δικαίωμα προσβάσεως στη δικαιοσύνη — Ευεργέτημα πενίας — Εθνική ρύθμιση αποκλείουσα την παροχή του ευεργετήματος πενίας σε νομικά πρόσωπα όταν δεν υπάρχει «γενικό συμφέρον») 9	9

2011/C 55/16	Υπόθεση C-285/09: Απόφαση του Δικαστηρίου (τμήμα μείζονος συνθέσεως) της 7ης Δεκεμβρίου 2010 [αίτηση του Bundesgerichtshof (Γερμανία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Ποινική διαδικασία κατά R (Έκτη οδηγία ΦΠΑ — Άρθρο 28γ, Α, στοιχείο α' — Αποφυγή καταβολής του ΦΠΑ — Άρνηση χορηγήσεως απαλλαγής από την καταβολή ΦΠΑ στην περίπτωση ενδοκοινοτικής παραδόσεως αγαθών — Ένεργος συμμετοχή του πωλητή στη φοροδιαφυγή — Αρμοδιότητες των κρατών μελών στο πλαίσιο της πάταξης της ενδεχόμενης φοροδιαφυγής, φοροαποφυγής και κατάχρησης) 10
2011/C 55/17	Υπόθεση C-296/09: Απόφαση του Δικαστηρίου (τέταρτο τμήμα) της 9ης Δεκεμβρίου 2010 [αίτηση του Hof van Cassatie van België (Βέλγιο) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Vlaamse Gemeenschap κατά Maurits Baesen [Κοινωνική ασφάλιση — Κανονισμός (ΕΟΚ) 1408/71 — Άρθρο 13, παράγραφος 2, στοιχείο δ' — Έννοια του όρου «εξομοιούμενοι» προς τους δημοσίους υπαλλήλους — Σύμβαση εργασίας συναφείσα με δημόσια αρχή] 11
2011/C 55/18	Συνεκδικασθείσες υποθέσεις C-300/09 και C-301/09: Απόφαση του Δικαστηρίου (δεύτερο τμήμα) της 9ης Δεκεμβρίου 2010 [αίτηση του Raad van State (Κάτω Χώρες) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Staatssecretaris van Justitie κατά F. Toprak (C-300/09), I. Oguz (C-301/09) (Συμφωνία Συνδέσεως ΕΟΚ-Τουρκίας — Ελεύθερη κυκλοφορία των εργαζομένων — Κανόνας «standstill» του άρθρου 13 της αποφάσεως 1/80 του Συμβουλίου Συνδέσεως — Απαγόρευση θεσπίσεως από τα κράτη μέλη νέων περιορισμών στην πρόσβαση στην αγορά εργασίας) 11
2011/C 55/19	Υπόθεση C-339/09: Απόφαση του Δικαστηρίου (πρώτο τμήμα) της 16ης Δεκεμβρίου 2010 [αίτηση του Nejvyšší správní soud (Τσεχική Δημοκρατία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Skotma-Lux sro κατά Celní ředitelství Olomouc (Κοινό Δασμολόγιο — Δασμολογική κατάταξη — Συνδυασμένη Ονοματολογία — Κλάσεις 2204 και 2206 — Ποτό που προέρχεται από ζύμωση και έχει ως βάση τα νωπά σταφύλια — Αποκτηθείς κατ' όγκον αλκοολικός τίτλος 15,8 % έως 16,1 % — Προσθήκη, κατά την παρασκευή, αλκοόλης από καλαμπόκι και ζάχαρης από τεύτλα) 12
2011/C 55/20	Υπόθεση C-340/09: Απόφαση του Δικαστηρίου (πέμπτο τμήμα) της 9ης Δεκεμβρίου 2010 — Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατά Βασιλείου της Ισπανίας (Παράβαση κράτους μέλους — Οδηγία 1999/22/ΕΚ — Άρθρο 4, παράγραφοι 2 έως 5 — Διατήρηση άγριων ζώων — Ζωολογικός κήπος) 12
2011/C 55/21	Υπόθεση C-362/09 P: Απόφαση του Δικαστηρίου (τρίτο τμήμα) της 16ης Δεκεμβρίου 2010 — Αθηναϊκή Τεχνική ΑΕ κατά Ευρωπαϊκής Επιτροπής, Athens Resort Casino ΑΕ Συμμετοχών [Αίτηση αναίρεσεως — Κρατικές ενισχύσεις — Καταγγελία — Απόφαση περί θέσεως της καταγγελίας στο αρχείο — Ανάκληση της αποφάσεως περί θέσεως στο αρχείο — Προϋποθέσεις νομιμότητας της ανακλήσεως — Κανονισμός (ΕΚ) 659/1999] 12
2011/C 55/22	Υπόθεση C-421/09: Απόφαση του Δικαστηρίου (πρώτο τμήμα) της 9ης Δεκεμβρίου 2010 [αίτηση του Landesgericht für Zivilrechtssachen Wien (Αυστρία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Humanplasma GmbH κατά Republik Österreich (Άρθρα 28 ΕΚ και 30 ΕΚ — Εθνική νομοθεσία που απαγορεύει την εισαγωγή προϊόντων αίματος εφόσον η αιμοδοσία δεν ήταν απολύτως μη αμειβόμενη) 13
2011/C 55/23	Υπόθεση C-430/09: Απόφαση του Δικαστηρίου (δεύτερο τμήμα) της 16ης Δεκεμβρίου 2010 [αίτηση του Hoge Raad der Nederlanden (Κάτω Χώρες) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Euro Tyre Holding BV κατά Staatssecretaris van Financiën (Έκτη οδηγία ΦΠΑ — Άρθρα 8, παράγραφος 1, στοιχεία α' και β', 28α, παράγραφος 1, στοιχείο α', 28β, Α, παράγραφος 1, και 28γ, Α, στοιχείο α', πρώτο εδάφιο — Απαλλαγή από τον φόρο επί των παραδόσεων αγαθών που αποστέλλονται ή μεταφέρονται εντός της Ένωσης — Διαδοχικές παραδόσεις των ίδιων αγαθών που έχουν ως αποτέλεσμα μία μόνο ενδοκοινοτική αποστολή ή μεταφορά) 13

2011/C 55/24	Υπόθεση C-433/09: Απόφαση του Δικαστηρίου (τρίτο τμήμα) της 22ας Δεκεμβρίου 2010 — Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατά Δημοκρατίας της Αυστρίας (Παράβαση κράτους μέλους — Οδηγία 2006/112/EK — ΦΠΑ — Βάση επιβολής του φόρου — Φόρος που πλήττει την παράδοση αυτοκινήτων που δεν έχουν ακόμη ταξινομηθεί στο οικείο κράτος μέλος, ανάλογα με την αξία τους και τη μέση κατανάλωσή τους — «Norm-verbrauchsabgabe») 14	14
2011/C 55/25	Συνεκδικασθείσες υποθέσεις C-444/09 και C-456/09: Απόφαση του Δικαστηρίου (δεύτερο τμήμα) της 22ας Δεκεμβρίου 2010 [αίτησεις των Juzgado Contencioso Administrativo de La Coruña, Juzgado Contencioso Administrativo nº 3 de Pontevedra (Ισπανία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Rosa María Gavieiro (C-444/09), Ana María Iglesias Torres (C-456/09) κατά Consejería de Educación e Ordenación Universitaria de la Xunta de Galicia [Κοινωνική πολιτική — Οδηγία 1999/70/EK — Ρήτρα 4 της συμφωνίας-πλασίου για την εργασία ορισμένου χρόνου που συνήφθη από τη CES, την UNICE και το CEEP — Αρχή της απαγορεύσεως των διακρίσεων — Εφαρμογή της συμφωνίας-πλασίου στο έκτακτο προσωπικό (αναπληρωτές) Αυτόνομης Κοινότητας — Εθνική νομοθεσία που προβλέπει, όσον αφορά τη χορήγηση επιδόματος αρχαιότητας, διαφορετική μεταχείριση η οποία θεμελιώνεται αποκλειστικά στον προσωρινό χαρακτήρα της σχέσεως εργασίας — Υποχρέωση αναδρομικής αναγνώρισεως του δικαιώματος στο επίδομα αρχαιότητας] 14	14
2011/C 55/26	Υπόθεση C-480/09 P: Απόφαση του Δικαστηρίου (δεύτερο τμήμα) της 16ης Δεκεμβρίου 2010 — AceaElectrabel Produzione SpA κατά Ευρωπαϊκής Επιτροπής, Electrabel SA (Αίτηση αναίρεσεως — Κρατικές ενισχύσεις — Ενίσχυση κηρυχθείσα συμβατή με την κοινή αγορά — Υποχρέωση του δικαιούχου να επιστρέψει προγενέστερη ενίσχυση κηρυχθείσα παράνομη — Έννοια της «οικονομικής ενότητας» — Από κοινού έλεγχος δύο χωριστών μητρικών εταιριών — Παραμόρφωση του περιεχομένου των λόγων ακυρώσεως — Πλάνη και πλημμελής αιτιολογία) 15	15
2011/C 55/27	Υπόθεση C-31/10: Απόφαση του Δικαστηρίου (πρώτο τμήμα) της 9ης Δεκεμβρίου 2010 [αίτηση του Bundesfinanzhof (Γερμανία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Minerva Kulturreisen GmbH κατά Finanzamt Freital (Έκτη οδηγία ΦΠΑ — Άρθρο 26 — Ειδικό καθεστώς των πρακτορείων ταξιδιών και των οργανωτών περιηγήσεων — Πεδίο εφαρμογής — Πώληση εισιτηρίων για την όπερα, χωρίς την παροχή καμιάς άλλης υπηρεσίας) 15	15
2011/C 55/28	Υπόθεση C-131/10: Απόφαση του Δικαστηρίου (τέταρτο τμήμα) της 22ας Δεκεμβρίου 2010 [αίτηση του Tribunal de première instance de Bruxelles (Βέλγιο) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Corman SA κατά Bureau d'intervention et de restitution belge (BIRB) [Προστασία των οικονομικών συμφερόντων της Ευρωπαϊκής Ένωσης — Κανονισμός (ΕΚ, Ευρατόμ) 2988/95 — Άρθρο 3 — Παραγραφή δώξεων — Προθεσμία — Τομεακοί κανόνες — Κανονισμός (ΕΚ) 2571/97 — Διαφοροποιημένη εφαρμογή των κανόνων περί παραγραφής ανάλογα με το αν η παρατυπία διαπράχθηκε από τον δικαιούχο της επιδοτήσεως ή από τους αντισυμβαλλομένους του] 16	16
2011/C 55/29	Υπόθεση C-233/10: Απόφαση του Δικαστηρίου (έβδομο τμήμα) της 16ης Δεκεμβρίου 2010 — Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατά Βασιλείου των Κάτω Χωρών (Παράβαση κράτους μέλους — Οδηγία 2007/44/EK — Προληπτική αξιολόγηση της αποκτήσεως και της αυξήσεως συμμετοχών στο μετοχικό κεφάλαιο οντοτήτων του χρηματοπιστωτικού τομέα — Διαδικαστικοί κανόνες και κριτήρια αξιολογήσεως) 16	16
2011/C 55/30	Υπόθεση C-497/10 PPU: Απόφαση του Δικαστηρίου (πρώτο τμήμα) της 22ας Δεκεμβρίου 2010 [αίτηση του Court of Appeal (England & Wales) (Civil Division) (Ηνωμένο Βασίλειο) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Barbara Mercredi κατά Richard Chaffe [Δικαστική συνεργασία σε αστικές υποθέσεις — Κανονισμός (ΕΚ) 2201/2003 — Γαμικές διαφορές και γονική μέριμνα — Τέκνο γονέων που δεν έχουν συνάψει γάμο — Έννοια του όρου «συνήθης διαμονή τροφής» — Έννοια του όρου «δικαίωμα επιμέλειας»] 17	17

2011/C 55/31	Υπόθεση C-552/10 P: Αναίρεση που άσκησε στις 24 Νοεμβρίου 2010 η Usha Martin Ltd κατά της αποφάσεως που εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (πέμπτο τμήμα) στις 9 Σεπτεμβρίου 2010, στην υπόθεση T-119/06, Usha Martin Ltd κατά Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ενώσεως και Ευρωπαϊκής Επιτροπής	18
2011/C 55/32	Υπόθεση C-559/10: Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το Rechtbank van eerste aanleg te Antwerpen (Βέλγιο) στις 29 Νοεμβρίου 2010 — Deli Ostrich NV κατά Belgische Staat	18
2011/C 55/33	Υπόθεση C-568/10: Προσφυγή της 6ης Δεκεμβρίου 2010 — Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατά Δημοκρατίας της Αυστρίας	19
2011/C 55/34	Υπόθεση C-576/10: Προσφυγή της 9ης Δεκεμβρίου 2010 — Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατά Βασιλείου των Κάτω Χωρών	19
2011/C 55/35	Υπόθεση C-597/10: Προσφυγή της 16ης Δεκεμβρίου 2010 — Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατά Γαλλικής Δημοκρατίας	20

Γενικό Δικαστήριο

2011/C 55/36	Υπόθεση T-362/08: Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 13ης Ιανουαρίου 2011 — IFAW Internationaler Tierschutz-Fonds κατά Επιτροπής [Πρόσβαση στα έγγραφα — Κανονισμός (ΕΚ) 1049/2001 — Έγγραφα σχετικά με την εκτέλεση βιομηχανικού σχεδίου εντός ζώνης προστατευόμενης δυνάμει της οδηγίας 92/43/ΕΟΚ — Έγγραφα προερχόμενα από κράτος μέλος — Εναντίωση του κράτους μέλους — Μερική άρνηση πρόσβασης — Εξαίρεση που αφορά την οικονομική πολιτική κράτους μέλους — Άρθρο 4, παράγραφοι 5 έως 7, του κανονισμού 1049/2001]	21
2011/C 55/37	Υπόθεση T-28/09: Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 13ης Ιανουαρίου 2011 — Park κατά ΓΕΕΑ — Bae (PINE TREE) [Κοινοτικό σήμα — Διαδικασία εκπτώσεως — Εικονιστικό κοινοτικό σήμα PINE TREE — Ουσιαστική χρήση του σήματος — Άρθρο 50, παράγραφος 1, στοιχείο α', και άρθρο 55, παράγραφος 1, στοιχείο α', του κανονισμού (ΕΚ) 40/94 [νυν άρθρο 51, παράγραφος 1, στοιχείο α', και άρθρο 56, παράγραφος 1, στοιχείο α', του κανονισμού (ΕΚ) 207/2009]]	21
2011/C 55/38	Υπόθεση T-164/09: Διάταξη του Γενικού Δικαστηρίου της 16ης Δεκεμβρίου 2010 — Κίτου κατά Ευρωπαϊού Επόπτη Προστασίας Δεδομένων [Πρόσβαση στα έγγραφα — Κανονισμός (ΕΚ) 1049/2001 — Κανονισμός (ΕΚ) 45/2001 — Κατάργηση της δικής]	22
2011/C 55/39	Υποθέσεις T-219/09 και T-326/09: Διάταξη του Γενικού Δικαστηρίου της 15ης Δεκεμβρίου 2010 — Albertini κ.λπ. και Donnelly κατά Κοινοβουλίου (Προσφυγή ακυρώσεως — Καθεστώς επικουρικής συντάξεως αρχαιότητας των βουλευτών του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου — Τροποποίηση του καθεστώτος επικουρικής συντάξεως αρχαιότητας — Πράξη γενικού περιεχομένου — Πράξη που δεν αφορά ατομικά τον ενδιαφερόμενο — Απαράδεκτο)	22
2011/C 55/40	Υπόθεση T-394/09: Διάταξη του Γενικού Δικαστηρίου της 14ης Δεκεμβρίου 2010 — General Bearing κατά ΓΕΕΑ (GENERAL BEARING CORPORATION) [Κοινοτικό σήμα — Αίτηση καταχώρισεως του λεκτικού κοινοτικού σήματος GENERAL BEARING CORPORATION — Απόλυτος λόγος απαραδέκτου — Απουσία διακριτικού χαρακτήρα — Άρθρο 7, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΚ) 207/2009]	22

2011/C 55/41	Affaire T-38/10 P: Διάταξη του Γενικού Δικαστηρίου της 17ης Δεκεμβρίου 2010 — Marcuccio κατά Επιτροπής (Αναίρεση — Υπαλληλική υπόθεση — Υπάλληλοι — Εξωσυμβατική ευθύνη — Έξοδα δυνάμενα να αναζητηθούν — Ένσταση παράλληλης προσφυγής — Διαδικαστικές πλημμέλειες — Αναίρεση εν μέρει προδήλως απαράδεκτη και εν μέρει προδήλως αβάσιμη) 23	23
2011/C 55/42	Υπόθεση T-48/10 P: Διάταξη του Γενικού Δικαστηρίου της 16ης Δεκεμβρίου 2010 — Meister κατά ΓΕΕΑ (Αναίρεση — Υπαλληλική υπόθεση — Υπάλληλοι — Προαγωγή — Περίοδος προαγωγών 2008 — Απόφαση περί κατανομής των μορίων για την περίοδο προαγωγών — Μνεία περί των σωρευθέντων μορίων κατά τις προηγούμενες περιόδους προαγωγών — Παραμόρφωση των πραγματικών περιστατικών — Καταλογισμός δικαστικών εξόδων — Αναίρεση εν μέρει προδήλως απαράδεκτη και εν μέρει προδήλως αβάσιμη) 23	23
2011/C 55/43	Υπόθεση T-385/10 R: Διάταξη του Προέδρου του Γενικού Δικαστηρίου της 7ης Δεκεμβρίου 2010 — ArcelorMittal Wire France κ.λπ. κατά Επιτροπής (Ασφαλιστικά μέτρα — Ανταγωνισμός — Απόφαση της Επιτροπής επιβάλλουσα πρόστιμο — Τραπεζική εγγύηση — Αίτηση αναστολής εκτελέσεως — Χρηματική ζημία — Απουσία εξαιρετικών περιστάσεων — Δεν συντρέχει επείγον) 24	24
2011/C 55/44	Υπόθεση T-507/10 R: Διάταξη του Προέδρου του Γενικού Δικαστηρίου της 17ης Δεκεμβρίου 2010 — Viktor Uspaskich κατά Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου (Ασφαλιστικά μέτρα — Άρση της ασυλίας ενός μέλους του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου — Αίτηση αναστολής εκτελέσεως) 24	24
2011/C 55/45	Υπόθεση T-360/10: Προσφυγή της Tecnimed κατά του ΓΕΕΑ — Ecobrand (Zapper-CLICK) που ασκήθηκε στις 26 Αυγούστου 2010 24	24
2011/C 55/46	Υπόθεση T-564/10: Προσφυγή της 15ης Δεκεμβρίου 2010 — Quimitécnica.com και de Mello κατά Επιτροπής 25	25
2011/C 55/47	Υπόθεση T-565/10: Προσφυγή της 21ης Δεκεμβρίου 2010 — ThyssenKrupp Steel Europe κατά ΓΕΕΑ (Highprotect) 26	26
2011/C 55/48	Υπόθεση T-566/10: Προσφυγή της 15ης Δεκεμβρίου 2010 — Ertmer κατά ΓΕΕΑ — Caterpillar (erkat) 27	27
2011/C 55/49	Υπόθεση T-573/10: Προσφυγή της 23ης Δεκεμβρίου 2010 — Octapharma Pharmazeutika κατά ΕΟΦ 27	27
2011/C 55/50	Υπόθεση T-575/10: Προσφυγή της 14ης Δεκεμβρίου 2010 — Moreda-Riviere Trefilerías κατά Επιτροπής 28	28
2011/C 55/51	Υπόθεση T-576/10: Προσφυγή της 14ης Δεκεμβρίου 2010 — Trefilerías Quijano κατά Επιτροπής 29	29
2011/C 55/52	Υπόθεση T-577/10: Προσφυγή της 14ης Δεκεμβρίου 2010 — Trenzas y Cables de Acero κατά Επιτροπής 29	29

<u>Ανακοίνωση αριθ.</u>	<u>Περιεχόμενα (συνέχεια)</u>	<u>Σελίδα</u>
2011/C 55/53	Υπόθεση T-578/10: Προσφυγή της 14ης Δεκεμβρίου 2010 — Global Steel Wire κατά Επιτροπής	29
2011/C 55/54	Υπόθεση T-579/10: Προσφυγή της 21ης Δεκεμβρίου 2010 — macros consult κατά ΓΕΕΑ — MIP Metro (makro)	30
2011/C 55/55	Υπόθεση T-582/10: Προσφυγή της 23ης Δεκεμβρίου 2010 — Acron και Dorogobuzh κατά Συμβουλίου	30
2011/C 55/56	Υπόθεση T-583/10: Προσφυγή της 27ης Δεκεμβρίου 2010 — Deutsche Telekom κατά ΓΕΕΑ — TeliaSonera Denmark (τόνος του χρώματος ματζέντα)	31
2011/C 55/57	Υπόθεση T-584/10: Προσφυγή της 27ης Δεκεμβρίου 2010 — Yilmaz κατά ΓΕΕΑ — Tequila Cuervo (TEQUILA MATADOR HECHO EN MEXICO)	32
2011/C 55/58	Υπόθεση T-591/10: Προσφυγή-αγωγή της 29ης Δεκεμβρίου 2010 — Castiglioni κατά Επιτροπής	32
2011/C 55/59	Υπόθεση T-594/10 P: Αναίρεση που άσκησε στις 21 Δεκεμβρίου 2010 ο Luigi Marcuccio κατά της διατάξεως που εξέδωσε το Δικαστήριο Δημόσιας Διοίκησης στις 6 Οκτωβρίου 2010 στην υπόθεση F-2/10, Marcuccio κατά Επιτροπής	33
2011/C 55/60	Υπόθεση T-10/11 P: Αναίρεση που άσκησε στις 3 Ιανουαρίου 2011 ο Gerhard Birkhoff κατά της αποφάσεως που εξέδωσε το Δικαστήριο Δημόσιας Διοίκησης στις 27/10/2010 στην υπόθεση F-60/09, Gerhard Birkhoff κατά Ευρωπαϊκής Επιτροπής	34
2011/C 55/61	Υπόθεση T-3/08: Διάταξη του Γενικού Δικαστηρίου της 10ης Ιανουαρίου 2011 — Coedo Suárez κατά Συμβουλίου	34
2011/C 55/62	Ενωθείσες υποθέσεις T-444/08 έως T-448/08: Διάταξη του Γενικού Δικαστηρίου της 16ης Δεκεμβρίου 2010 — FIFA κατά ΓΕΕΑ — Ferrero (WORLD CUP 2006 κ.λπ.)	34
2011/C 55/63	Υπόθεση T-163/09: Διάταξη του Γενικού Δικαστηρίου της 13ης Δεκεμβρίου 2010 — Martinet κατά Επιτροπής	35
2011/C 55/64	Υπόθεση T-2/10: Διάταξη του Γενικού Δικαστηρίου της 15ης Δεκεμβρίου 2010 — De Lucia κατά ΓΕΕΑ — Galbani (De Lucia La natura pratica del gusto)	35

Δικαστήριο Δημόσιας Διοίκησης της Ευρωπαϊκής Ένωσης

2011/C 55/65	Υπόθεση F-77/09: Απόφαση του Δικαστηρίου Δημόσιας Διοίκησης (δεύτερο τμήμα) της 13ης Ιανουαρίου 2011 — Nijjs κατά Ελεγκτικού Συνεδρίου (Υπαλληλική υπόθεση — Υπάλληλοι — Πειθαρχικό καθεστώς — Πειθαρχική διαδικασία — Άρθρα 22α και 22β του ΚΥΚ — Αμεροληψία — Εύλογη προδεσμία)	36
2011/C 55/66	Υπόθεση F-57/10: Προσφυγή-αγωγή της 14ης Ιουλίου 2010 — Pedeferra κ.λπ. κατά Επιτροπής	36

IV

(Πληροφορίες)

ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΕΣ ΠΡΟΕΡΧΟΜΕΝΕΣ ΑΠΟ ΤΑ ΘΕΣΜΙΚΑ ΟΡΓΑΝΑ, ΤΑ ΛΟΙΠΑ
ΟΡΓΑΝΑ ΚΑΙ ΤΟΥΣ ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΥΣ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ

ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ

(2011/C 55/01)

Τελευταία δημοσίευση του Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης στην Επίσημη Εφημερίδα της
Ευρωπαϊκής Ένωσης

EE C 46 της 12.2.2011

Ιστορικό των προηγούμενων δημοσιεύσεων

EE C 38 της 5.2.2011

EE C 30 της 29.1.2011

EE C 13 της 15.1.2011

EE C 346 της 18.12.2010

EE C 328 της 4.12.2010

EE C 317 της 20.11.2010

Τα κείμενα αυτά είναι διαθέσιμα σε:

EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Γνωστοποιήσεις)

ΔΙΚΑΙΟΔΟΤΙΚΕΣ ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΕΣ

ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ

Απόφαση του Δικαστηρίου (πρώτο τμήμα) της 22ας Δεκεμβρίου 2010 [αίτηση του Bundesverwaltungsgericht (Γερμανία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Land Baden-Württemberg κατά Metin Bozkurt

(Υπόθεση C-303/08) ⁽¹⁾

(Συμφωνία Σύνδεσης ΕΟΚ-Τουρκίας — Οικογενειακή επανένωση — Άρθρο 7, πρώτο εδάφιο, της απόφασης 1/80 του Συμβουλίου Σύνδεσης — Συμβίωση του ενδιαφερόμενου με την τουρκικής ιθαγένειας εργαζόμενη σύζυγό του επί διαστήμα μεγαλύτερο της πενταετίας — Διατήρηση του δικαιώματος διαμονής μετά το διαζύγιο — Καταδίκη του ενδιαφερόμενου για άσκηση σωματικής βίας κατά της πρώην σύζυγού του — Κατάχρηση δικαιώματος)

(2011/C 55/02)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Bundesverwaltungsgericht

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Land Baden-Württemberg

κατά

Metin Bozkurt

παρεμβαίνων: Vertreter des Bundesinteresses beim Bundesverwaltungsgericht

Αντικείμενο

Αίτηση εκδόσεως προδικαστικής αποφάσεως — Bundesverwaltungsgericht — Ερμηνεία του άρθρου 7, πρώτο εδάφιο, δεύτερη περίπτωση, της απόφασης 1/80 του Συμβουλίου Σύνδεσεως, της 19ης Σεπτεμβρίου 1980, σχετικά με την ανάπτυξη της συνδέσεως μεταξύ της Ευρωπαϊκής Οικονομικής Κοινότητας και της Τουρκίας — Δικαίωμα διαμονής που έχει αποκτήσει ένας Τούρκος εργαζόμενος ως μέλος της οικογένειας και σύζυγος μιας εργαζόμενης με τουρκική ιθαγένεια που είναι ενταγμένη στη νόμιμη αγορά εργασίας κράτους μέλους — Διατήρηση του δικαιώματος διαμονής σε περίπτωση διαζυγίου, πριν από το οποίο ο ενδιαφερόμενος προέβησε σωματικές βλάβες στην τέως σύζυγό του, λόγω των οποίων του επιβλήθηκε ποινική καταδίκη

Διατακτικό

1) Το άρθρο 7, πρώτο εδάφιο, της απόφασης 1/80, της 19ης Σεπτεμβρίου 1980, για την προώθηση της συνδέσεως, την οποία εξέδωσε το Συμβούλιο Σύνδεσης που συστάθηκε με τη Συμφωνία Σύνδεσης μεταξύ της Ευρωπαϊκής Οικονομικής Κοινότητας και της Τουρκίας, έχει την έννοια ότι ένας Τούρκος υπήκοος όπως ο προσφεύγων της κύριας δίκης, ο οποίος, ως

μέλος της οικογένειας εργαζόμενης που έχει την τουρκική ιθαγένεια και είναι ενταγμένη στη νόμιμη αγορά εργασίας κράτους μέλους και λόγω του ότι διέμεινε με τη σύζυγό του για συνεχές διάστημα πέντε τουλάχιστον ετών, έχει τα δικαιώματα που απορρέουν από το νομικό καθεστώς που προβλέπεται στη δεύτερη περίπτωση της εν λόγω διάταξης, δεν χάνει τα δικαιώματα αυτά λόγω του διαζυγίου που εκδόθηκε σε ημερομηνία μεταγενέστερη της κτήσης των δικαιωμάτων αυτών.

2) Δεν συνιστά κατάχρηση δικαιώματος το γεγονός ότι ένας Τούρκος υπήκοος όπως ο προσφεύγων της υπόθεσης της κύριας δίκης ασκεί δικαίωμα που έχει αποκτήσει νόμιμα βάσει του άρθρου 7, πρώτο εδάφιο, της απόφασης 1/80, μολονότι ο ενδιαφερόμενος, αφού απέκτησε το δικαίωμα αυτό χάρη στην πρώην σύζυγό του, διέπραξε σοβαρό έγκλημα σε βάρος της, λόγω του οποίου και καταδικάστηκε.

Αντίθετα, το άρθρο 14, παράγραφος 1, της ίδιας αυτής απόφασης δεν απαγορεύει τη λήψη μέτρου απέλασης κατά του Τούρκου υπηκόου που βαρύνεται με ποινικές καταδίκες, εφόσον η ατομική συμπεριφορά του συνιστά ενεστώσα, πραγματική και αρκούντως σοβαρή απειλή για θεμελιώδες συμφέρον της κοινωνίας. Στο αρμόδιο εθνικό δικαστήριο εναπόκειται να εκτιμήσει αν αυτό συμβαίνει στην υπόθεση της κύριας δίκης.

⁽¹⁾ EE C 247 της 27.9.2008.

Απόφαση του Δικαστηρίου (τμήμα μείζονος συνθέσεως) της 7ης Δεκεμβρίου 2010 [αίτηση του Hof van beroep te Brussel (Βέλγιο) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Vlaamse federatie van verenigingen van Brood- en Banketbakkers, Ijsbereiders en Chocoladebewerks «VEBIC» VZW κατά Raad voor de Mededinging και Minister van Economie

(Υπόθεση C-439/08) ⁽¹⁾

[Πολιτική ανταγωνισμού — Εθνική διαδικασία — Παρέμβαση των εθνικών αρχών ανταγωνισμού στις δικαστικές διαδικασίες — Μικτής φύσεως εθνική αρχή ανταγωνισμού έχουσα δικαστικό και διοικητικό χαρακτήρα — Προσφυγή κατά αποφάσεως μιας τέτοιας αρχής — Κανονισμός (ΕΚ) 1/2003]

(2011/C 55/03)

Γλώσσα διαδικασίας: η ολλανδική

Αιτούν δικαστήριο

Hof van beroep te Brussel

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

VZW Vlaamse federatie van verenigingen van Brood- en Banketbakkers, Ijsbereiders en Chocoladebewerkeren «VEBIC» VZW κατά

Raad voor de Mededinging και Minister van Economie

Αντικείμενο

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως — Hof van Beroep te Brussel — Ερμηνεία των άρθρων 2, 5, 15, παράγραφος 1, και 35, παράγραφος 3, του κανονισμού (ΕΚ) 1/2003 του Συμβουλίου, της 16ης Δεκεμβρίου 2002, για την εφαρμογή των κανόνων ανταγωνισμού που προβλέπονται στα άρθρα 81 και 82 της Συνθήκης (ΕΕ L 1, σ. 1) — Υποβολή από τις εθνικές αρχές ανταγωνισμού γραπτών παρατηρήσεων και προβολή πραγματικών και νομικών ισχυρισμών στο πλαίσιο δίκης επί προσφυγής κατά αποφάσεώς τους — Ύπαρξη πολλών αρχών ανταγωνισμού σε κράτος μέλος

Διατακτικό

Το άρθρο 35 του κανονισμού (ΕΚ) 1/2003 του Συμβουλίου, της 16ης Δεκεμβρίου 2002, για την εφαρμογή των κανόνων ανταγωνισμού που προβλέπονται στα άρθρα 81 και 82 της Συνθήκης, πρέπει να ερμηνευθεί υπό την έννοια ότι αποκλείει την εφαρμογή εθνικής ρυθμίσεως η οποία δεν παρέχει σε εθνική αρχή ανταγωνισμού τη δυνατότητα να μετάρχει, ως καθής, σε δικαστική διαδικασία στρεφόμενη κατά της αποφάσεως που εξέδωσε η αρχή αυτή. Έργο των εθνικών αρχών ανταγωνισμού είναι να σταθμίζουν την ανάγκη και τη χρησιμότητα της παρεμβάσεώς τους με γνώμονα την αποτελεσματική εφαρμογή του δικαίου του ανταγωνισμού της Ενώσεως. Παρά ταύτα, η συστηματική μη παράσταση της εθνικής αρχής ανταγωνισμού σε τέτοιες δικαστικές διαδικασίες θέτει σε κίνδυνο την αποτελεσματικότητα των άρθρων 101 ΣΛΕΕ και 102 ΣΛΕΕ.

Ελλείψει ρυθμίσεως της Ενώσεως, τα κράτη μέλη παραμένουν αρμόδια, σύμφωνα με την αρχή της διαδικαστικής αυτονομίας, να ορίσουν το υπαγόμενο ή τα υπαγόμενα στην εθνική αρχή ανταγωνισμού όργανα που έχουν τη δυνατότητα να μετάρχουν, ως καθού, σε διαδικασία ενώπιον εθνικού δικαστηρίου στρεφόμενη κατά της αποφάσεως που εξέδωσε η αρχή αυτή, διασφαλίζοντας την τήρηση των θεμελιωδών δικαιωμάτων και την πλήρη αποτελεσματικότητα του δικαίου του ανταγωνισμού της Ενώσεως.

(¹) ΕΕ C 313 της 6.12.2008.

Απόφαση του Δικαστηρίου (πρώτο τμήμα) της 16ης Δεκεμβρίου 2010 — Kahla/Thüringen Porzellan GmbH κατά Freistaat Thüringen, Ομοσπονδιακής Δημοκρατίας της Γερμανίας και Ευρωπαϊκής Επιτροπής

(Υπόθεση C-537/08 P) (¹)

(Αίτηση αναιρέσεως — Κρατικές ενισχύσεις — Απόφαση της Επιτροπής με την οποία διαπιστώνεται το μη συμβατό ενισχύσεως προς την κοινή αγορά και διατάσσεται η ανάκτησή της — Αρχές της ασφάλειας δικαίου και της προστασίας της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης)

(2011/C 55/04)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Διάδικοι

Αναιρεσείουσα: Kahla/Thüringen Porzellan GmbH (εκπρόσωποι: M. Schütte, S. Zühlke και P. Werner, Rechtsanwälte)

Αντίδικοι κατ' αναίρεση: Freistaat Thüringen (εκπρόσωποι: A. Weitbrecht και M. Núñez-Müller, Rechtsanwältin), Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας (εκπρόσωποι: M. Lumma και W.-D. Plessing), Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: V. Kreuschitz και K. Gross, επικουρούμενοι από τον C. Koenig, professeur)

Αντικείμενο

Αίτηση αναιρέσεως κατά της αποφάσεως του Πρωτοδικείου (πέμπτο τμήμα), της 24ης Σεπτεμβρίου 2008, T-20/03, Kahla/Thüringen Porzellan κατά Επιτροπής, με την οποία το Πρωτοδικείο απέρριψε προσφυγή περί ακυρώσεως της αποφάσεως 2003/643/ΕΚ της Επιτροπής, της 13ης Μαΐου 2003, σχετικά με την κρατική ενίσχυση την οποία χορήγησε η Γερμανία υπέρ της Kahla Porzellan GmbH και της Kahla/Thüringen Porzellan GmbH (ΕΕ L 227, σ. 12), καθόσον η απόφαση αυτή αφορά χρηματοδοτικές ενισχύσεις υπέρ της Kahla/Thüringen Porzellan GmbH — Παραβίαση των αρχών της ασφάλειας δικαίου και της προστασίας της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης

Διατακτικό

Το Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει την αίτηση αναιρέσεως.
- 2) Καταδικάζει την Kahla Thüringen Porzellan GmbH στα δικαστικά έξοδα.

(¹) ΕΕ C 44 της 21.2.2009.

Απόφαση του Δικαστηρίου (δεύτερο τμήμα) της 9ης Δεκεμβρίου 2010 [αίτηση του Rechtbank Assen (Κάτω Χώρες) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Combinatie Spijker Infrabouw-De Jonge Konstruktie, van Spijker Infrabouw BV και de Jonge Konstruktie BV κατά Provincie Drenthe

(Υπόθεση C-568/08) (¹)

(Δημόσιες συμβάσεις — Διαδικασίες προσφυγής σχετικά με τη σύναψη συμβάσεων δημοσίων έργων — Οδηγία 89/665/ΕΟΚ — Υποχρέωση των κρατών μελών να προβλέπουν διαδικασία προσφυγής — Εθνική νομοθεσία παρέχουσα στον δικαστή ασφαλιστικών μέτρων τη δυνατότητα να επιτρέψει απόφαση περί συνάψεως δημοσίας συμβάσεως δυναμένη να κριθεί αργότερα από τον δικαστή της ουσίας αντίθετη προς τους κανόνες του δικαίου της Ένωσης — Συμβατότητα με την οδηγία — Επιδίκαση αποζημιώσεως υπέρ των θιγομένων που είχαν υποβάλει προσφορά — Προϋποθέσεις)

(2011/C 55/05)

Γλώσσα διαδικασίας: η ολλανδική

Αιτούν δικαστήριο

Rechtbank Assen

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Combinatie Spijker Infrabouw-De Jonge Konstruktie, van Spijker Infrabouw BV και de Jonge Konstruktie BV

κατά

Provincie Drenthe

Αντικείμενο

Αίτηση εκδόσεως προδικαστικής αποφάσεως — Rechtbank Assen — Ερμηνεία των άρθρων 1, παράγραφοι 1 και 3, και 2, παράγραφοι 1 και 6, της οδηγίας 89/665/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 21ης Δεκεμβρίου 1989, για τον συντονισμό των νομοθετικών, κανονιστικών και διοικητικών διατάξεων περί της εφαρμογής των διαδικασιών προσφυγής στον τομέα της συνάψεως συμβάσεων κρατικών προμηθειών και δημοσίων έργων (ΕΕ L 395, σ. 33), όπως τροποποιήθηκε με την οδηγία 2007/66/ΕΚ — Εθνική νομοθεσία η οποία προβλέπει συντρέχουσα αρμοδιότητα των πολιτικών και των διοικητικών δικαστηρίων δυνάμει να οδηγήσει σε αντιφατικές αποφάσεις — Αρμοδιότητα των διοικητικών δικαστηρίων περιοριζόμενη στην απόφαση κατακυρώσεως μιας δημόσιας συμβάσεως — Αποκλεισμός όταν πρόκειται για απόφαση σχετική με έναν από όσους υπέβαλαν προσφορά — Επιδίκαση αποζημιώσεως

Διατακτικό

- 1) Το άρθρο 1, παράγραφοι 1 και 3, και το άρθρο 2, παράγραφοι 1 και 6, της οδηγίας 89/665/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 21ης Δεκεμβρίου 1989, για τον συντονισμό των νομοθετικών, κανονιστικών και διοικητικών διατάξεων περί εφαρμογής των διαδικασιών προσφυγής στον τομέα της συνάψεως συμβάσεων κρατικών προμηθειών και δημοσίων έργων, όπως τροποποιήθηκε με την οδηγία 92/50/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 18ης Ιουνίου 1992, δεν αποκλείουν την εφαρμογή ενός συστήματος κατά το οποίο η μόνη διαθέσιμη διαδικασία, όταν επιδιώκεται η ταχεία έκδοση αποφάσεως, είναι εκείνη που χαρακτηρίζεται από το γεγονός ότι έχει σκοπό να καταστήσει δυνατή την ταχεία έκδοση διαταγής, ότι οι δικηγόροι δεν έχουν δικαίωμα να ανταλλάξουν προτάσεις, ότι, κατ' αρχήν, επιτρέπονται μόνο γραπτές αποδείξεις, ότι δεν έχουν εφαρμογή οι νομικοί κανόνες περί αποδείξεως και ότι η απόφαση δεν συνεπάγεται οριστικό καθορισμό των εννόμων σχέσεων και δεν εντάσσεται σε διαδικασία σχηματισμού δικανικής κρίσεως με ισχύ δεδικασμένου.
- 2) Η οδηγία 89/665, όπως τροποποιήθηκε με την οδηγία 92/50, πρέπει να ερμηνευθεί υπό την έννοια ότι δεν αποκλείει τη δυνατότητα δικαστής ασφαλιστικών μέτρων, προκειμένου να λάβει ένα προσωρινό μέτρο, να προβεί σε ερμηνεία της οδηγίας 2004/18/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 31ης Μαρτίου 2004, περί συντονισμού των διαδικασιών συνάψεως δημοσίων συμβάσεων έργων, προμηθειών και υπηρεσιών, η οποία ερμηνεία, στη συνέχεια, χαρακτηρίζεται εσφαλμένη από τον δικαστή της ουσίας.
- 3) Όσον αφορά την ευθύνη του Δημοσίου για ζημιές που προκαλούνται στους ιδιώτες από καταλογιστέες σε αυτό παραβιάσεις του δικαίου της Ένωσης, οι θιγόμενοι ιδιώτες έχουν δικαίωμα αποζημιώσεως όταν ο παραβιασθείς κανόνας του δικαίου της Ένωσης έχει ως σκοπό την απονομή δικαιωμάτων σε αυτούς, όταν η παράβαση του κανόνα αυτού είναι κατάφωρη και όταν υπάρχει άμεση αιτιώδης συνάφεια μεταξύ της

παραβάσεως αυτής και της βλάβης που προκλήθηκε. Ελλείψει διατάξεων του δικαίου της Ένωσης στον τομέα αυτόν, στην εσωτερική έννομη τάξη κάθε κράτους μέλους απόκειται, εφόσον πληρούνται οι προϋποθέσεις αυτές, να καθορίσει τα κριτήρια βάσει των οποίων πρέπει να διαπιστώνεται και να αποτιμάται η ζημία που απορρέει από παραβίαση του δικαίου της Ένωσης στον τομέα της συνάψεως δημοσίων συμβάσεων, αρκεί να γίνονται σεβαστές οι αρχές της ισοδυναμίας και της αποτελεσματικότητας.

(¹) ΕΕ C 69 της 21.3.2009.

Απόφαση του Δικαστηρίου (τμήμα μείζονος συνθέσεως) της 7ης Δεκεμβρίου 2010 [αιτήσεις του Oberster Gerichtshof (Αυστρία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Peter Pammer κατά Reederei Karl Schlüter GmbH & Co KG (C-585/08), Hotel Alpenhof GesmbH κατά Oliver Heller (C-144/09)

(Συνεκδικασθείσες υποθέσεις C-585/08 και C-144/09) (¹)

[Διεθνής δικαιοδοσία σε αστικές και εμπορικές υποθέσεις — Κανονισμός (ΕΚ) 44/2001 — Άρθρο 15, παράγραφοι 1, στοιχείο γ', και 3 — Διεθνής δικαιοδοσία σε συμβάσεις καταναλωτών — Σύμβαση ταξιδιού σε εμπορικό πλοίο — Έννοια του όρου «οργανωμένο ταξίδι» — Σύμβαση διαμονής σε ξενοδοχείο — Προβολή του ταξιδιού και του ξενοδοχείου σε ιστότοπο — Έννοια της δραστηριότητας «η οποία κατευθύνεται προς» το κράτος μέλος κατοικίας του καταναλωτή — Κριτήρια — Δυνατότητα προσβάσεως στον ιστότοπο]

(2011/C 55/06)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Oberster Gerichtshof

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Peter Pammer (C-585/08), Hotel Alpenhof GesmbH (C-144/09)

κατά

Reederei Karl Schlüter GmbH & Co KG (C-585/08), Oliver Heller (C-144/09)

Αντικείμενο

Αίτηση εκδόσεως προδικαστικής αποφάσεως — Oberster Gerichtshof (Αυστρία) — Ερμηνεία του άρθρου 15, παράγραφος 1, στοιχείο γ', του κανονισμού (ΕΚ) 44/2001 του Συμβουλίου, της 22ας Δεκεμβρίου 2000, για τη διεθνή δικαιοδοσία, την αναγνώριση και την εκτέλεση αποφάσεων σε αστικές και εμπορικές υποθέσεις (ΕΕ L 12, σ. 1) — Διεθνής δικαιοδοσία σε συμβάσεις καταναλωτών — Ελάχιστα χαρακτηριστικά που απαιτείται να πληροί ιστότοπος προκειμένου να γίνει δεκτό ότι οι προβαλλόμενες σ' αυτόν δραστηριότητες «κατευθύνονται» προς το κράτος μέλος κατοικίας του καταναλωτή

Διατακτικό

Το Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Σύμβαση με αντικείμενο ταξίδι σε εμπορικό πλοίο, όπως η επίμαχη στην κύρια δίκη της υποθέσεως C-585/08, αποτελεί σύμβαση μεταφοράς στο συνολικό τίμημα της οποίας περιλαμβάνεται ο συνδυασμός δαπανών ταξιδιού και καταλύματος κατά την έννοια του άρθρου 15, παράγραφος 3, του κανονισμού (ΕΚ) 44/2001 του Συμβουλίου, της 22ας Δεκεμβρίου 2000, για τη διεθνή δικαιοδοσία, την αναγνώριση και την εκτέλεση αποφάσεων σε αστικές και εμπορικές υποθέσεις.
- 2) Προκειμένου να γίνει δεκτό ότι έμπορος, του οποίου η δραστηριότητα προβάλλεται στον ιστότοπό του ή στον ιστότοπο ενδιαμέσου, «κατευθύνει» τη δραστηριότητά του προς το κράτος μέλος κατοικίας του καταναλωτή, κατά την έννοια του άρθρου 15, παράγραφος 1, στοιχείο γ', του κανονισμού 44/2001, πρέπει να εξετασθεί αν, πριν την ενδεχόμενη σύναψη συμβάσεως με τον καταναλωτή, από τον ιστότοπο και τη συνολική δραστηριότητα του εμπόρου συνάγεται ότι αυτός προετίθετο να συνάψει εμπορικές σχέσεις με καταναλωτές οι οποίοι έχουν την κατοικία τους σε ένα ή πλείονα κράτη μέλη, μεταξύ των οποίων και το κράτος της κατοικίας του καταναλωτή αυτού, υπό την έννοια ότι ο έμπορος προετίθετο να συνάψει μ' αυτούς σύμβαση.
- 3) Τα ακόλουθα στοιχεία, των οποίων ο κατάλογος δεν είναι εξαντλητικός, δύνανται να αποτελούν ενδείξεις βάσει των οποίων μπορεί να γίνει δεκτό ότι η δραστηριότητα του εμπόρου κατευθύνεται προς το κράτος μέλος κατοικίας του καταναλωτή, δηλαδή ο διεθνής χαρακτήρας της δραστηριότητας, η περιγραφή δρομολογίων για τη μετάβαση από ένα ή πλείονα κράτη μέλη προς τον τόπο εγκαταστάσεως του εμπόρου, η χρήση διαφορετικής γλώσσας ή διαφορετικού νομίσματος από αυτήν ή αυτό που χρησιμοποιείται συνήθως στο κράτος μέλος όπου είναι εγκατεστημένος ο έμπορος και η παράλληλη δυνατότητα κρατήσεως ή επιβεβαιώσεως της κρατήσεως στη διαφορετική αυτή γλώσσα, η αναγραφή στοιχείων τηλεφωνικής επικοινωνίας συνοδευόμενη από τον κωδικό διεθνούς κλήσεως, το τίμημα για την παροχή υπηρεσιών ευρετηρίασεως στο Διαδίκτυο προκειμένου να διευκολυνθεί η δυνατότητα προσβάσεως καταναλωτών που κατοικούν εντός διαφορετικών κρατών μελών στον ιστότοπο του εμπόρου ή στον ιστότοπο του ενδιαμέσου του, η χρήση ονομασίας τομέα πρώτου επιπέδου διαφορετικής από αυτήν που αντιστοιχεί στο κράτος μέλος εντός του οποίου είναι εγκατεστημένος ο έμπορος και η μνεία διεθνούς πελατείας αποτελούμενης από πελάτες που έχουν την κατοικία τους σε διαφορετικά κράτη μέλη. Στο εθνικό δικαστήριο απόκειται να διακριβώσει την ύπαρξη τέτοιων ενδείξεων.
- 4) Αντιθέτως, δεν αρκεί απλώς η εντός του κράτους μέλους κατοικίας του καταναλωτή δυνατότητα προσβάσεως στον ιστότοπο του εμπόρου ή στον ιστότοπο του ενδιαμέσου του. Το αυτό ισχύει και για την αναγραφή ηλεκτρονικής διεύθυνσεως ή άλλων στοιχείων επικοινωνίας, καθώς και για τη χρήση της γλώσσας ή του νομίσματος που χρησιμοποιούνται συνήθως στο κράτος μέλος εντός του οποίου είναι εγκατεστημένος ο έμπορος.

Απόφαση του Δικαστηρίου (δεύτερο τμήμα) της 16ης Δεκεμβρίου 2010 — Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατά Γαλλικής Δημοκρατίας

(Υπόθεση C-89/09) ⁽¹⁾

(Παράβαση κράτους μέλους — Ελευθερία εγκαταστάσεως — Άρθρο 43 ΕΚ — Δημόσια υγεία — Λειτουργία εργαστηρίων αναλύσεων ιατρικής βιολογίας — Εθνική νομοθεσία περιορίζουσα στο 25 % του εταιρικού κεφαλαίου τη συμμετοχή εταίρων που δεν ασκούν το επάγγελμα του βιολόγου — Απαγόρευση συμμετοχής στο κεφάλαιο άνω των δύο εταιριών που λειτουργούν από κοινού ένα ή περισσότερα εργαστήρια αναλύσεων ιατρικής βιολογίας — Σκοπός εξασφάλισης της επαγγελματικής ανεξαρτησίας των βιολόγων — Σκοπός διατηρήσεως ποικιλίας στον τομέα της ιατρικής βιολογίας — Λογική συνοχή — Αναλογικότητα)

(2011/C 55/07)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: G. Rozet και E. Traversa)

Καθής: Γαλλική Δημοκρατία (εκπρόσωποι: G. de Bergues και B. Messmer)

Αντικείμενο

Παράβαση κράτους μέλους — Παράβαση του άρθρου 43 ΕΚ — Κανόνες περί λειτουργίας εργαστηρίων αναλύσεων ιατρικής βιολογίας — Εθνική νομοθεσία περιορίζουσα στο 25 % του κεφαλαίου το ποσοστό συμμετοχής μη επαγγελματιών εταίρων — Απαγόρευση συμμετοχής στο κεφάλαιο περισσότερων από δύο εταιριών που λειτουργούν από κοινού ένα ή περισσότερα εργαστήρια ιατρικής βιολογίας — Περιορισμοί της ελευθερίας εγκαταστάσεως που δικαιολογούνται από τον σκοπό της προστασίας της δημόσιας υγείας και είναι ανάλογοι σε σχέση με τον επιδιωκόμενο σκοπό;

Διατακτικό

Το Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Η Γαλλική Δημοκρατία, απαγορεύοντας στους βιολόγους να έχουν συμμετοχή σε περισσότερες από δύο εταιρίες που έχουν συσταθεί για την από κοινού λειτουργία ενός ή περισσότερων εργαστηρίων αναλύσεων ιατρικής βιολογίας, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από το άρθρο 43 ΕΚ.
- 2) Απορρίπτει κατά τα λοιπά την προσφυγή.
- 3) Η Γαλλική Δημοκρατία και η Ευρωπαϊκή Επιτροπή φέρουν τα δικά τους δικαστικά έξοδα.

⁽¹⁾ EE C 44 της 21.2.2009.
EE C 153 της 4.7.2009.

⁽¹⁾ EE C 113 της 16.5.2009.

Απόφαση του Δικαστηρίου (τρίτο τμήμα) της 22ας Δεκεμβρίου 2010 [αίτηση του Court of Appeal (England & Wales) (Civil Division) (Ηνωμένο Βασίλειο) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — The Commissioners for Her Majesty's Revenue & Customs κατά Weald Leasing Limited

(Υπόθεση C-103/09) ⁽¹⁾

(Έκτη οδηγία ΦΠΑ — Έννοια της καταχρηστικής πρακτικής — Συμβάσεις χρηματοδοτικής μισθώσεως συναφθείσες από όμιλο εταιρειών με σκοπό την τμηματική καταβολή του μη εκπεστέου ΦΠΑ)

(2011/C 55/08)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Αιτούν δικαστήριο

Court of Appeal (England & Wales) (Civil Division)

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

The Commissioners for Her Majesty's Revenue & Customs

κατά

Weald Leasing Limited

Αντικείμενο

Αίτηση εκδόσεως προδικαστικής αποφάσεως – Court of Appeal – Ερμηνεία της οδηγίας 77/388/ΕΟΚ: Έκτη οδηγία του Συμβουλίου, της 17ης Μαΐου 1977, περί εναρμονίσεως των νομοθεσιών των κρατών μελών, των σχετικών με τους φόρους κύκλου εργασιών – Κοινό σύστημα φόρου προστιθέμενης αξίας: ομοιόμορφη φορολογική βάση (ΕΕ ειδ. έκδ. 09/001 σ. 49) – Έννοια των πράξεων που στοιχειοθετούν καταχρηστική πρακτική – Πλέγμα συμβάσεων μισθώσεων και υπομισθώσεων μεταξύ εταιρειών ομίλου επιχειρήσεων που πραγματοποιούν παραδόσεις απαλλασσόμενες σε μεγάλο βαθμό του φόρου, με σκοπό την τμηματική και όχι εφάπαξ καταβολή του οφειλόμενου ΦΠΑ

Διατακτικό

1) Το φορολογικό πλεονέκτημα που απορρέει από την εκ μέρους επιχειρήσεως σύναψη συμβάσεων χρηματοδοτικής μισθώσεως περιουσιακών στοιχείων, όπως οι επίμαχες στην υπόθεση της κύριας δίκης, αντί της απευθείας αγοράς των εν λόγω περιουσιακών στοιχείων, δεν συνιστά φορολογικό πλεονέκτημα αντίθετο προς τον σκοπό που επιδιώκουν οι οικείες διατάξεις της έκτης οδηγίας 77/388/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 17ης Μαΐου 1977, περί εναρμονίσεως των νομοθεσιών των κρατών μελών, των σχετικών με τους φόρους κύκλου εργασιών — Κοινό σύστημα φόρου προστιθέμενης αξίας: ομοιόμορφη φορολογική βάση, όπως τροποποιήθηκε με την οδηγία 95/7/ΕΚ του Συμβουλίου, της 10ης Απριλίου 1995, και της εθνικής νομοθεσίας η οποία μεταφέρει την οδηγία αυτή στην εσωτερική έννομη τάξη, υπό την προϋπόθεση ότι οι όροι αυτών των συμβάσεων, όπως μεταξύ άλλων, οι σχετικοί με τον καθορισμό του ύψους των μισθωμάτων, ανταποκρίνονται στους συνήθεις όρους της αγοράς και ότι η συμμετοχή ενδιάμεσης τρίτης εταιρείας στις εν λόγω πράξεις δεν μπορεί να παρεμποδίσει την εφαρμογή των εν λόγω διατάξεων, γεγονός το οποίο εναπόκειται στο αιτούν δικαστήριο να εξακριβώσει. Το γεγονός ότι η επιχείρηση αυτή δεν επιδίδεται, στο πλαίσιο των συνήθων εμπορικών συναλλαγών της, στη σύναψη συμβάσεων χρηματοδοτικής μισθώσεως δεν ασκεί συναφώς επιρροή.

2) Αν ορισμένοι όροι των επίμαχων στην υπόθεση της κύριας δίκης συμβάσεων χρηματοδοτικής μισθώσεως και/ή η παρεμβολή ενδιάμεσης τρίτης εταιρείας στις συμβάσεις αυτές συνιστούν καταχρηστική πρακτική, οι εν λόγω συμβάσεις πρέπει να αναχαρακτηρισθούν προκειμένου να αποκατασταθούν τα πράγματα στην κατάσταση που θα υφίστατο αν δεν υπήρχαν τα εν λόγω καταχρηστικά στοιχεία των ανωτέρω συμβατικών όρων και/ή η παρεμβολή της ανωτέρω εταιρείας.

⁽¹⁾ ΕΕ C 129 της 6.6.2009.

Απόφαση του Δικαστηρίου (δ δεύτερο τμήμα) της 16ης Δεκεμβρίου 2010 [αίτηση του Raad van State (Κάτω Χώρες) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Marc Michel Josemans κατά Burgemeester van Maastricht

(Υπόθεση C-137/09) ⁽¹⁾

(Ελεύθερη παροχή υπηρεσιών — Ελεύθερη κυκλοφορία εμπορευμάτων — Αρχή της απαγορεύσεως των δυσμενών διακρίσεων — Μέτρο τοπικής δημόσιας αρχής με το οποίο πρόσβαση στα *coffee shops* παρέχεται μόνο στους κατοίκους Κάτω Χωρών — Εμπορία των λεγόμενων «μαλακών» ναρκωτικών — Εμπορία μη οινόπνευματων ποτών και εδεσμάτων — Σκοπός καταπολεμήσεως του ναρκωτουρισμού και των οχλήσεων που αυτός συνεπάγεται — Δημόσια τάξη — Προστασία της δημόσιας υγείας — Συνοχή — Αναλογικότητα)

(2011/C 55/09)

Γλώσσα διαδικασίας: η ολλανδική

Αιτούν δικαστήριο

Raad van State

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Marc Michel Josemans

κατά

Burgemeester van Maastricht

Αντικείμενο

Αίτηση εκδόσεως προδικαστικής αποφάσεως — Raad van State — Ερμηνεία των άρθρων 12 ΕΚ, 18 ΕΚ, 29 ΕΚ και 49 ΕΚ — Ναρκωτουρισμός — Δημοτικός κανονισμός ο οποίος απαγορεύει στους μη κατοίκους ημεδαπής την πρόσβαση στα *coffee shops* που πωλούν ναρκωτικά — Δημόσια τάξη — Διαφορετική μεταχείριση

Διατακτικό

1) Στο πλαίσιο της δραστηριότητάς του που συνίσταται στην εμπορία ναρκωτικών που δεν ανήκουν στο αυστηρώς επιτηρούμενο από τις αρμόδιες αρχές κύκλωμα εμπορίας για ιατρικούς ή επιστημονικούς σκοπούς, ένας καταστηματούχος ενός *coffee shop* δεν δύναται να επικαλεστεί τα άρθρα 12 ΕΚ, 18 ΕΚ, 29 ΕΚ ή 49 ΕΚ προκειμένου να εναντιωθεί σε δημοτική ρύθμιση, όπως η επίμαχη στην κύρια δίκη, η οποία απαγορεύει να γίνονται δεκτά σε τέτοια καταστήματα πρόσωπα που δεν είναι κάτοικοι Κάτω Χωρών. Όσο για τη δραστηριότητα που συνίσταται στην εμπορία μη οινόπνευματων ποτών και εδεσμάτων στα ίδια καταστήματα, ένας τέτοιος καταστηματούχος δύναται να επικαλεστεί λυσιτελώς τα άρθρα 49 ΕΚ επ.

2) Το άρθρο 49 ΕΚ πρέπει να ερμηνευθεί υπό την έννοια ότι ρύθμιση όπως η επίμαχη στην κύρια δίκη συνιστά περιορισμό της προβλεπόμενης από τη Συνθήκη ΕΚ ελεύθερης παροχής υπηρεσιών. Παρά ταύτα, ο περιορισμός αυτός δικαιολογείται από τον σκοπό καταπολεμήσεως του ναρκωτισμού και των οχλήσεων που αυτός συνεπάγεται.

(¹) EE C 141 της 20.6.2009.

Απόφαση του Δικαστηρίου (τρίτο τμήμα) της 9ης Δεκεμβρίου 2010 [αίτηση του First-tier Tribunal (Tax Chamber) (Ηνωμένο Βασίλειο) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Repertoire Culinaire Ltd κατά The Commissioners for Her Majesty's Revenue & Customs

(Υπόθεση C-163/09) (¹)

(Οδηγία 92/83/ΕΟΚ — Εναρμόνιση των ρυθμίσεων περί του ειδικού φόρου καταναλώσεως επί της αλκοόλης και των οινόπνευματων ποτών — Άρθρα 20, πρώτη περίπτωση, και 27, παράγραφος 1, στοιχεία ε' και στ' — Κρασί, πορτό και κονιάκ για μαγειρική χρήση)

(2011/C 55/10)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Αιτούν δικαστήριο

First-tier Tribunal (Tax Chamber)

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Repertoire Culinaire Ltd

κατά

The Commissioners for Her Majesty's Revenue & Customs

Αντικείμενο

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως — VAT and Duties Tribunal, Λονδίνο — Ερμηνεία των άρθρων 20 και 27, παράγραφος 1, στοιχεία ε' και στ', της οδηγίας 92/83/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 19ης Οκτωβρίου 1992, για την εναρμόνιση των διαρθρώσεων των ειδικών φόρων καταναλώσεως που επιβάλλονται στην αλκοόλη και τα αλκοολούχα ποτά (EE L 316, σ. 21) — Απαλλαγή από τον ειδικό φόρο καταναλώσεως — Κρασί, πορτό και κονιάκ για μαγειρική χρήση τα οποία περιέχουν αλάτι και πιπέρι

Διατακτικό

- 1) Το άρθρο 20, πρώτη περίπτωση, της οδηγίας 92/83/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 19ης Οκτωβρίου 1992, για την εναρμόνιση των διαρθρώσεων των ειδικών φόρων καταναλώσεως που επιβάλλονται στην αλκοόλη και τα αλκοολούχα ποτά πρέπει να ερμηνευθεί υπό την έννοια ότι ο ορισμός της έννοιας «αιθυλική αλκοόλη» τον οποίο περιλαμβάνει η εν λόγω διάταξη καλύπτει επίσης το κρασί και το πορτό για μαγειρική χρήση.
- 2) Υπό περιστάσεις όπως αυτές της διαφοράς της κύριας δίκης, ενδεχόμενη απαλλαγή του κρασιού, του πορτού και του κονιάκ για μαγειρική χρήση από τον εναρμονισμένο ειδικό φόρο καταναλώσεως μπορεί να εμπίπτει στο πεδίο εφαρμογής του άρθρου 27, παράγραφος 1, στοιχείο στ', της οδηγίας 92/83.
- 3) Στην περίπτωση κατά την οποία προϊόντα όπως τα επίδικα στην κύρια δίκη, ήτοι το κρασί, το πορτό και το κονιάκ για

μαγειρική χρήση, για τα οποία έγινε δεκτό ότι δεν υπόκεινται σε ειδικό φόρο καταναλώσεως ή απαλλάσσονται από τον φόρο αυτόν βάσει της οδηγίας 92/83 και τα οποία τέθηκαν προς κατανάλωση εντός του κράτους μέλους παραγωγής τους, προορίζονται για εμπορία εντός άλλου κράτους μέλους, το τελευταίο αυτό κράτος μέλος πρέπει να μεταχειρισθεί κατά τον ίδιο τρόπο τα προϊόντα αυτά εντός του εδάφους του, εκτός αν υφίστανται συγκεκριμένα, αντικειμενικά και εξακριβώσιμα στοιχεία από τα οποία προκύπτει ότι το πρώτο κράτος μέλος δεν εφάρμοσε ορθώς τις διατάξεις της οδηγίας αυτής ή ότι, σύμφωνα με το άρθρο 27, παράγραφος 1, της ίδιας οδηγίας, δικαιολογείται η θέσπιση μέτρων αποτροπής της απάτης, της φοροδιαφυγής και των καταχρήσεων στον τομέα των απαλλαγών, καθώς και μέτρων εξασφάλισης της ορθής και άμεσης εφαρμογής των εν λόγω απαλλαγών.

- 4) Το άρθρο 27, παράγραφος 1, στοιχείο στ', της οδηγίας 92/83 πρέπει να ερμηνευθεί υπό την έννοια ότι η χορήγηση της προβλεπόμενης στη διάταξη αυτή απαλλαγής δεν μπορεί να εξαρτάται από προϋποθέσεις όπως οι προβλεπόμενες στην επίδικη στη διαφορά της κύριας δίκης εθνική ρύθμιση, ήτοι ο περιορισμός των προσώπων στα οποία επιτρέπεται να υποβάλουν αίτηση επιστροφής φόρου, η τετράμηνη προθεσμία υποβολής της αιτήσεως αυτής και ο καθορισμός του ελάχιστου ποσού επιστροφής, παρά μόνον αν οι προϋποθέσεις αυτές αποδεικνύονται αναγκαίες για την εξασφάλιση της ορθής και άμεσης εφαρμογής της προβλεπόμενης στο άρθρο 27, παράγραφος 1, στοιχείο στ', της οδηγίας 92/83 απαλλαγής, καθώς και για την αποτροπή της απάτης, της φοροδιαφυγής ή των καταχρήσεων. Στο αιτούν δικαστήριο απόκειται να εξακριβώσει αν συντρέχει η περίπτωση αυτή όσον αφορά τις προβλεπόμενες από την εν λόγω ρύθμιση προϋποθέσεις.

(¹) EE C 180 της 1.8.2009.

Απόφαση του Δικαστηρίου (πρώτο τμήμα) της 16ης Δεκεμβρίου 2010 [αίτηση του Landgericht Berlin (Γερμανία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Seydaland Vereinigte Agrarbetriebe GmbH & Co. KG κατά BVVG Bodenverwertungs- und -verwaltungs GmbH

(Υπόθεση C-239/09) (¹)

(Κρατικές ενισχύσεις — Χορήγηση ενισχύσεων από την Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας για την απόκτηση εκτάσεων — Πρόγραμμα ιδιωτικοποιήσεως εκτάσεων και αναδιαρθρώσεως της γεωργίας στα νέα γερμανικά ομόσπονδα κράτη)

(2011/C 55/11)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Landgericht Berlin

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Seydaland Vereinigte Agrarbetriebe GmbH & Co. KG

κατά

BVVG Bodenverwertungs- und -verwaltungs GmbH

Αντικείμενο

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής απόφασης — Landgericht Berlin — Ερμηνεία του άρθρου 87 ΕΚ — Κρατικές ενισχύσεις — Ιδιωτικοποίηση εκτάσεων στα νέα γερμανικά ομόσπονδα κράτη — Αγορά αυτών των εκτάσεων σε τιμή, καθοριζόμενη βάσει διατάξεως της εθνικής νομοθεσίας προβλέπουσας την εκτίμηση της εμπορικής αξίας των εκτάσεων βάσει περιφερειακών κριτηρίων, χαμηλότερη της πραγματικής τους αξίας — Συμβατότητα της εθνικής αυτής διατάξεως με το άρθρο 87 ΕΚ

Διατακτικό

Το άρθρο 87 ΕΚ πρέπει να ερμηνευθεί υπό την έννοια ότι δεν απαγορεύει εθνική ρύθμιση προβλέπουσα μεθόδους υπολογισμού για τον καθορισμό της αξίας γεωργικών και δασικών εκτάσεων τις οποίες πωλούν οι δημόσιες αρχές στο πλαίσιο σχεδίου ιδιωτικοποιήσεως, όπως οι καθοριζόμενες στο άρθρο 5, παράγραφος 1, της υπουργικής απόφασης περί της κτήσεως εκτάσεων (Flächenerwerbsverordnung), της 20ής Δεκεμβρίου 1995, καθόσον οι εν λόγω μέθοδοι προβλέπουν την επικαιροποίηση των τιμών σε περίπτωση σημαντικής αυξήσεώς τους, ούτως ώστε η πράγματι καταβαλλόμενη από τον αγοραστή τιμή να προσεγγίζει κατά το δυνατόν την εμπορική αξία των εκτάσεων αυτών.

(¹) EE C 220 της 12.9.2009.

Απόφαση του Δικαστηρίου (τέταρτο τμήμα) της 9ης Δεκεμβρίου 2010 [αίτηση του Cour d'appel de Bruxelles (Βέλγιο) για την έκδοση προδικαστικής απόφασης] — Fluxys SA κατά Commission de régulation de l'électricité et du gaz (Creg)

(Υπόθεση C-241/09) (¹)

(Αίτηση εκδόσεως προδικαστικής απόφασης — Αρμοδιότητα του Δικαστηρίου — Μερική παραίτηση του προσφεύγοντος της κύριας δίκης από το δικόγραφο της προσφυγής — Τροποποίηση του νομικού πλαισίου αναφοράς — Παρέλκει η απάντηση του Δικαστηρίου για την επίλυση της διαφοράς — Κατάργηση της δίκης)

(2011/C 55/12)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Αιτούν δικαστήριο

Cour d'appel de Bruxelles

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Fluxys SA

κατά

Commission de régulation de l'électricité et du gaz (Creg)

Αντικείμενο

Αίτηση εκδόσεως προδικαστικής απόφασης — Cour d'appel de Bruxelles — Ερμηνεία των άρθρων 1, 2 και 18 της οδηγίας 2003/55/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 26ης Ιουνίου 2003, σχετικά με τους κοινούς κανόνες για την εσωτερική αγορά φυσικού αερίου και την κατάργηση της οδηγίας 98/30/ΕΚ (ΕΕ L 176, σ. 57) καθώς και του άρθρου 3 του κανονισμού (ΕΚ) 1775/2005 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 28ης Σεπτεμβρίου 2005, περί όρων πρόσβασης στα δίκτυα μεταφοράς φυσικού αερίου (ΕΕ L 289, σ. 1) — Αυτεπάγγελτη αναθεώρηση των κανόνων προσδιορισμού του συνολικού εισοδήματος των διαχειριστών δικτύου στην περίπτωση επέλευσης

εξαιρετικών περιστάσεων κατά τη διάρκεια μιας ρυθμιστικής περιόδου — Συμβατότητα με το κοινοτικό δίκαιο μιας ειδικής τιμολόγησης για τις δραστηριότητες διαμετακόμισης η οποία διακρίνεται από την τιμολόγηση που εφαρμόζεται στις δραστηριότητες εφοδιασμού και αποθήκευσης

Διατακτικό

Παρέλκει η απάντηση στο προδικαστικό ερώτημα που υποβλήθηκε στην υπόθεση C-241/09.

(¹) EE C 205 της 29.8.2009.

Απόφαση του Δικαστηρίου (τέταρτο τμήμα) της 16ης Δεκεμβρίου 2010 [αίτηση του College van Beroep voor het Bedrijfsleven (Κάτω Χώρες) για την έκδοση προδικαστικής απόφασης] — Stichting Natuur en Milieu, Vereniging Milieudefensie, Vereniging Goede Waar & Cok κατά College voor de toelating van gewasbeschermingsmiddelen en biociden πρώην College voor de toelating van bestrijdingsmiddelen

(Υπόθεση C-266/09) (¹)

(Περιβάλλον — Φυτοπροστατευτικά προϊόντα — Οδηγία 91/414/ΕΟΚ — Πρόσβαση του κοινού σε πληροφορίες — Οδηγίες 90/313/ΕΟΚ και 2003/4/ΕΚ — Διαχρονική εφαρμογή — Έννοια της περιβαλλοντικής πληροφορίας — Εμπιστευτικός χαρακτήρας των εμπορικών και βιομηχανικών πληροφοριών)

(2011/C 55/13)

Γλώσσα διαδικασίας: η ολλανδική

Αιτούν δικαστήριο

College van Beroep voor het Bedrijfsleven

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Stichting Natuur en Milieu, Vereniging Milieudefensie, Vereniging Goede Waar & Co

κατά

College voor de toelating van gewasbeschermingsmiddelen en biociden πρώην College voor de toelating van bestrijdingsmiddelen

παρισταμένων των

Bayer CropScience B.V., Nederlandse Stichting voor Fytopharmacie

Αντικείμενο

Αίτηση εκδόσεως προδικαστικής απόφασης — College van Beroep voor het Bedrijfsleven (Κάτω Χώρες) — Ερμηνεία του άρθρου 14 της οδηγίας 91/414/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 15ης Ιουλίου 1991, σχετικά με τη διάθεση στην αγορά φυτοπροστατευτικών προϊόντων (ΕΕ, L 230, σ. 1), και των άρθρων 2 και 4 της οδηγίας 2003/4/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 28ης Ιανουαρίου 2003, για την πρόσβαση του κοινού σε περιβαλλοντικές πληροφορίες και για την κατάργηση της οδηγίας 90/313/ΕΟΚ του Συμβουλίου (ΕΕ L 41, σ. 26) — Πληροφορία κοινοποιηθείσα στις εθνικές αρχές, στο πλαίσιο διαδικασίας εγκρίσεως φυτοπροστατευτικού προϊόντος, προκειμένου να καθορισθεί η ανώτατη ποσότητα ενός παρασιτοκτόνου, συστατικών αυτού ή προϊόντων μεταποιήσεώς του που μπορούν να υπάρχουν σε τρόφιμα και σε ποτά — Εμπιστευτικός χαρακτήρας της πληροφορίας και δημόσιο συμφέρον

Διατακτικό

- 1) Ο όρος περιβαλλοντική πληροφορία που προβλέπει το άρθρο 2 της οδηγίας 2003/4/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 28ης Ιανουαρίου 2003, για την πρόσβαση του κοινού σε περιβαλλοντικές πληροφορίες και για την κατάργηση της οδηγίας 90/313/ΕΟΚ του Συμβουλίου, έχει την έννοια ότι περιλαμβάνει την πληροφορία που παρέχεται στο πλαίσιο εθνικής διαδικασίας εγκρίσεως ή παρατάσεως της άδειας χρήσεως φυτοπροστατευτικού προϊόντος προκειμένου να καθορισθεί η μέγιστη ποσότητα ενός παρασποκτικού, συστατικών αυτού ή προϊόντων μεταποίησής του που ενδέχεται να υπάρχουν σε τρόφιμα και ποτά.
- 2) Υπό τον όρο ότι μια κατάσταση όπως η επίδικη στην υπόθεση της κύριας δίκης δεν εμπίπτει στις απαριθμούμενες στο εν λόγω άρθρο 14, δεύτερο εδάφιο, της οδηγίας 91/414/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 15ης Ιουλίου 1991, σχετικά με τη διάθεση στην αγορά φυτοπροστατευτικών προϊόντων, περιπτώσεις, στις διατάξεις του πρώτου εδαφίου του άρθρου αυτού πρέπει να δοθεί η έννοια ότι έχουν εφαρμογή μόνον εφόσον δεν παραβιάζονται οι απορρέουσες από το άρθρο 4, παράγραφος 2, της οδηγίας 2003/4 υποχρεώσεις.
- 3) Το άρθρο 4 της οδηγίας 2003/4 έχει την έννοια ότι η προβλεπόμενη στάθμιση του δημοσίου συμφέροντος που εξυπηρετεί η γνωστοποίηση μιας περιβαλλοντικής πληροφορίας και του συμφέροντος που εξυπηρετεί η άρνηση γνωστοποίησής της πρέπει να πραγματοποιείται σε κάθε συγκεκριμένη περίπτωση που υποβάλλεται στην κρίση των αρμόδιων αρχών, ακόμη και όταν ο εθνικός νομοθέτης καθορίζει, στο πλαίσιο γενικής νομοθετικής ρυθμίσεως, κριτήρια ικανά να διευκολύνουν τη συγκριτική αυτή εκτίμηση των αντικρουόμενων συμφερόντων.

(¹) EE C 267 της 7.11.2009

Απόφαση του Δικαστηρίου (πρώτο τμήμα) της 16ης Δεκεμβρίου 2010 [αίτηση του Court of Session (Scotland) (Ηνωμένο Βασίλειο) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — MacDonald Resorts Ltd κατά The Commissioners for Her Majesty's Revenue & Customs

(Υπόθεση C-270/09) (¹)

(ΦΠΑ — Έκτη οδηγία 77/388/ΕΟΚ — Απαλλαγές — Άρθρα 13, Β, στοιχείο β' — Μίσθωση ακινήτων — Πώληση συμβατικών δικαιωμάτων μετατρέψιμων σε δικαίωμα προσωρινής χρήσεως παραθεριστικών καταλυμάτων)

(2011/C 55/14)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Αιτούν δικαστήριο

Court of Session (Scotland)

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

MacDonald Resorts Ltd

κατά

The Commissioners for Her Majesty's Revenue & Customs

Αντικείμενο

Αίτηση εκδόσεως προδικαστικής αποφάσεως — Court of Session (Σκωτία), Εδιμβούργο — Ερμηνεία των άρθρων 9, παράγραφος 2, στοιχείο α', και 13, Β, στοιχείο β', της έκτης οδηγίας 77/388/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 17ης Μαΐου 1977, περί εναρμονίσεως των

νομοθεσιών των κρατών μελών, των σχετικών με τους φόρους κύκλου εργασιών — Κοινό σύστημα φόρου προστιθέμενης αξίας: ομοιόμορφη φορολογική βάση (ΕΕ ειδ. έκδ. 09/001, σ. 49) — Έννοια της απαλλαγής της μισθώσεως ακινήτων — Πώληση, εκ μέρους λέσχης διακοπών, μορίων τα οποία παρέχουν δικαίωμα χρήσεως παραθεριστικής κατοικίας για ορισμένο διάστημα εντός συγκεκριμένου έτους

Διατακτικό

- 1) Οι παροχές υπηρεσιών στις οποίες προβαίνει επιχειρηματίας όπως η εκκαλούσα της κύριας δίκης στο πλαίσιο συστήματος όπως το επίμαχο στην κύρια δίκη πρόγραμμα «προαιρετικών επιλογών» πρέπει να χαρακτηρίζονται κατά τον χρόνο που πελάτης ο οποίος μετέχει σε ένα τέτοιο σύστημα εξαργυρώνει τα αρχικώς κτηθέντα δικαιώματα έναντι υπηρεσίας την οποία προσφέρει ο εν λόγω επιχειρηματίας. Όταν τα δικαιώματα αυτά εξαργυρώνονται έναντι διαμονής σε ξενοδοχείο ή έναντι δικαιώματος προσωρινής χρήσεως καταλύματος, οι παροχές αυτές αποτελούν παροχές υπηρεσιών συναφείς προς ακίνητα, υπό την έννοια του άρθρου 9, παράγραφος 2, στοιχείο α', της έκτης οδηγίας 77/388/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 17ης Μαΐου 1977, για την εναρμόνιση των νομοθεσιών των κρατών μελών όσον αφορά τους φόρους κύκλου εργασιών — Κοινό σύστημα φόρου προστιθέμενης αξίας: ομοιόμορφη φορολογική βάση, όπως τροποποιήθηκε με την οδηγία 2001/115/ΕΚ του Συμβουλίου, της 20ής Δεκεμβρίου 2001, οι οποίες παρέχονται στον τόπο στον οποίο βρίσκεται το εν λόγω ξενοδοχείο ή το εν λόγω κατάλυμα.
- 2) Σε σύστημα όπως το επίμαχο στην κύρια δίκη πρόγραμμα «προαιρετικών επιλογών», εφόσον ο πελάτης εξαργυρώνει τα αρχικώς κτηθέντα δικαιώματα έναντι δικαιώματος προσωρινής χρήσεως καταλύματος, η οικεία παροχή υπηρεσιών συνιστά μίσθωση ακινήτου, υπό την έννοια του άρθρου 13, Β, στοιχείο β', της έκτης οδηγίας 77/388, όπως τροποποιήθηκε με την οδηγία 2001/115 (στο οποίο αντιστοιχεί ήδη το άρθρο 135, παράγραφος 1, στοιχείο ιβ', της οδηγίας 2006/112/ΕΚ του Συμβουλίου, της 28ης Νοεμβρίου 2006, σχετικά με το κοινό σύστημα φόρου προστιθέμενης αξίας). Πάντως, η διάταξη αυτή δεν απαγορεύει στα κράτη μέλη να εξαιρούν την εν λόγω υπηρεσία από την απαλλαγή.

(¹) EE C 267 της 7.11.2009

Απόφαση του Δικαστηρίου (δεύτερο τμήμα) της 22ας Δεκεμβρίου 2010 [αίτηση του Kammergericht Berlin (Γερμανία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — DEB Deutsche Energiehandels-und Beratungsgesellschaft mbH κατά Bundesrepublik Deutschland

(Υπόθεση C-279/09) (¹)

(Αποτελεσματική ένδικη προστασία των δικαιωμάτων που αντλούνται από το δίκαιο της Ένωσης — Δικαίωμα προσβάσεως στη δικαιοσύνη — Ευεργέτημα πενίας — Εθνική ρύθμιση αποκλείουσα την παροχή του ευεργετήματος πενίας σε νομικά πρόσωπα όταν δεν υπάρχει «γενικό συμφέρον»)

(2011/C 55/15)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Kammergericht Berlin

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

DEB Deutsche Energiehandels-und Beratungsgesellschaft mbH

κατά

Bundesrepublik Deutschland

Αντικείμενο

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως — Kammergericht Berlin — Ερμηνεία της αρχής της αποτελεσματικότητας — Συμβατότητα προς την εν λόγω αρχή μίας εθνικής ρυθμίσεως βάσει της οποίας, ελλείπει «γενικού συμφέροντος», δεν παρέχεται σε νομικά πρόσωπα το ευεργέτημα της πενίας — Αγωγή για τη θεμελίωση ευθύνης κράτους μέλους λόγω καθυστερημένης μεταφοράς κοινοτικών οδηγιών στο εθνικό δίκαιο

Διατακτικό

Η αρχή της αποτελεσματικής ένδικης προστασίας, όπως προβλέπεται από το άρθρο 47 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης, έχει την έννοια ότι δεν αποκλείει την δυνατότητα επικλήσεώς της από νομικά πρόσωπα και ότι το παρεχόμενο κατ' εφαρμογή της ευεργέτημα μπορεί να καλύπτει, μεταξύ άλλων, την απαλλαγή από την προκαταβολή των εξόδων της διαδικασίας και/ή τα έξοδα παραστάσεως δικηγόρου.

Συναφώς, εναπόκειται στον εθνικό δικαστή να ελέγξει αν οι προϋποθέσεις για την παροχή του ευεργετήματος πενίας συνιστούν περιορισμό του δικαιώματος προσβάσεως στη δικαιοσύνη θίγοντα τον ίδιο τον πυρήνα του, αν κατατείνουν στην επίτευξη θεμιτού σκοπού και αν μεταξύ των χρησιμοποιούμενων μέσων και του επιδιωκόμενου σκοπού υφίσταται εύλογη σχέση αναλογικότητας.

Στο πλαίσιο της εκτιμήσεως αυτής, ο εθνικός δικαστής μπορεί να λάβει υπόψη το αντικείμενο της διαφοράς, τις εύλογες πιθανότητες νίκης του αιτούντος το ευεργέτημα, το πόσο σοβαρό είναι για τον ίδιο το διακύβευμα, την πολυπλοκότητα της εφαρμοστέας νομοθεσίας και διαδικασίας, καθώς και τη δυνατότητα του αιτούντος το ευεργέτημα να περασιποιηθεί αποτελεσματικά την υπόθεσή του. Για να εκτιμήσει την αναλογικότητα, ο εθνικός δικαστής μπορεί επίσης να λάβει υπόψη το ύψος των δικαστικών εξόδων που πρέπει να προκαταβληθούν και το αν ενδεχομένως συνιστούν ή όχι ανυπερέβλητο εμπόδιο στην πρόσβαση στη δικαιοσύνη.

Όσον αφορά ειδικότερα τα νομικά πρόσωπα, ο εθνικός δικαστής μπορεί να λάβει υπόψη την κατάσταση τους. Έτσι, μπορεί να συνεκτιμήσει, μεταξύ άλλων, τη μορφή του οικείου νομικού προσώπου και τον κερδοσκοπικό ή μη χαρακτήρα του, καθώς και την οικονομική επιφάνεια των εταίρων ή μετόχων του και το κατά πόσον μπορούν να εξεύρουν τα αναγκαία για την άσκηση της αγωγής ποσά.

Απόφαση του Δικαστηρίου (τμήμα μείζονος συνθέσεως) της 7ης Δεκεμβρίου 2010 [αίτηση του Bundesgerichtshof (Γερμανία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Ποινική διαδικασία κατά R

(Υπόθεση C-285/09) ⁽¹⁾

(Έκτη οδηγία ΦΠΑ — Άρθρο 28γ, Α, στοιχείο α' — Αποφυγή καταβολής του ΦΠΑ — Άρνηση χορηγήσεως απαλλαγής από την καταβολή ΦΠΑ στην περίπτωση ενδοκοινοτικής παραδόσεως αγαθών — Ενεργός συμμετοχή του πωλητή στη φοροδιαφυγή — Αρμοδιότητες των κρατών μελών στο πλαίσιο της πάταξης της ενδεχόμενης φοροδιαφυγής, φοροαποφυγής και κατάχρησης)

(2011/C 55/16)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Bundesgerichtshof

Ποινική διαδικασία ενώπιον του αιτούντος δικαστηρίου κατά R

παρισταμένων των: Generalbundesanwalt beim Bundesgerichtshof και Finanzamt Karlsruhe-Durlach

Αντικείμενο

Αίτηση εκδόσεως προδικαστικής αποφάσεως — Bundesgerichtshof — Ερμηνεία του άρθρου 28γ, Α, στοιχείο α', της έκτης οδηγίας 77/388/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 17ης Μαΐου 1977, περί εναρμονίσεως των νομοθεσιών των κρατών μελών, των σχετικών με τους φόρους κύκλου εργασιών — Κοινό σύστημα φόρου προστιθέμενης αξίας: ομοιόμορφη φορολογική βάση (ΕΕ ειδ. έκδ. 09/001, σ. 49), όπως τροποποιήθηκε — Αποφυγή καταβολής του ΦΠΑ — Άρνηση χορηγήσεως απαλλαγής από την καταβολή φόρου κύκλου εργασιών σχετικού με ενδοκοινοτικές παραδόσεις αγαθών — Ενεργή σύμπραξη του πωλητή στη φοροδιαφυγή

Διατακτικό

Υπό περιστάσεις όπως οι επίμαχες στην κύρια δίκη, κατά τις οποίες έχει μεν πραγματοποιηθεί ενδοκοινοτική παράδοση αγαθών, εντούτοις, κατά την παράδοση αυτή, ο προμηθευτής απέκρυψε την ταυτότητα του πραγματικού αγοραστή προκειμένου να του παράσχει τη δυνατότητα να αποφύγει την καταβολή ΦΠΑ, το κράτος μέλος αναχωρήσεως της κοινοτικής παραδόσεως μπορεί να αρνηθεί τη χορήγηση φοροαπαλλαγής της πράξεως αυτής, βασιζόμενο στις αρμοδιότητες που του αναγνωρίζονται από το πρώτο τμήμα της πρώτης περιόδου του άρθρου 28γ, Α, της έκτης οδηγίας 77/388/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 17ης Μαΐου 1977, περί εναρμονίσεως των νομοθεσιών των κρατών μελών, των σχετικών με τους φόρους κύκλου εργασιών — Κοινό σύστημα φόρου προστιθέμενης αξίας: ομοιόμορφη φορολογική βάση, όπως τροποποιήθηκε με την οδηγία 2000/65/ΕΚ του Συμβουλίου, της 17ης Οκτωβρίου 2000.

⁽¹⁾ ΕΕ C 267 της 7.11.2009.⁽¹⁾ ΕΕ C 267 της 7.11.2009.

Απόφαση του Δικαστηρίου (τέταρτο τμήμα) της 9ης Δεκεμβρίου 2010 [αίτηση του Hof van Cassatie van België (Βέλγιο) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Vlaamse Gemeenschap κατά Maurits Baesen

(Υπόθεση C-296/09) ⁽¹⁾

[Κοινωνική ασφάλιση — Κανονισμός (ΕΟΚ) 1408/71 — Άρθρο 13, παράγραφος 2, στοιχείο δ' — Έννοια του όρου «εξομοιούμενοι» προς τους δημοσίου υπαλλήλους — Σύμβαση εργασίας συναφθείσα με δημόσια αρχή]

(2011/C 55/17)

Γλώσσα διαδικασίας: η ολλανδική

Αιτούν δικαστήριο

Hof van Cassatie van België

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Vlaamse Gemeenschap

κατά

Maurits Baesen

Αντικείμενο

Αίτηση εκδόσεως προδικαστικής αποφάσεως — Hof van Cassatie van België — Ερμηνεία του άρθρου 13, παράγραφος 2, στοιχεία α' και δ', του κανονισμού (ΕΟΚ) 1408/71 του Συμβουλίου, της 14ης Ιουνίου 1971, περί εφαρμογής των συστημάτων κοινωνικής ασφάλισης στους μισθωτούς, στους μη μισθωτούς και στα μέλη των οικογενειών τους που διακινούνται εντός της Κοινότητας (ειδ. έκδ. 05/001, σ. 73) — Δημόσιοι υπάλληλοι και εξομοιούμενο προσωπικό — Έννοια — Πρόσωπο που έχει συνάψει σύμβαση εργασίας με δημόσια αρχή

Διατακτικό

Η έννοια που πρέπει να αποδοθεί στους όρους «δημόσιοι υπάλληλοι» και «οι προς αυτούς εξομοιούμενοι» του άρθρου 13, παράγραφος 2, στοιχείο δ', του κανονισμού (ΕΟΚ) 1408/71 του Συμβουλίου, της 14ης Ιουνίου 1971, περί εφαρμογής των συστημάτων κοινωνικής ασφάλισης στους μισθωτούς και τις οικογένειές τους που διακινούνται εντός της Κοινότητας, όπως τροποποιήθηκε με τον κανονισμό (ΕΟΚ) 1390/81 του Συμβουλίου, της 12ης Μαΐου 1981, προσδιορίζεται αποκλειστικώς βάσει του εθνικού δικαίου του κράτους μέλους στο οποίο υπάγεται η εργοδότη διοικητική υπηρεσία και πρόσωπο ευρισκόμενο στη θέση του αναιρεσιβλήτου στην υπόθεση της κύριας δίκης, ο οποίος υπάγεται, σε ορισμένο κράτος μέλος, εν μέρει στο σύστημα κοινωνικής ασφάλισης των δημοσίων υπαλλήλων και εν μέρει στο σύστημα κοινωνικής ασφάλισης των μισθωτών, μπορεί να θεωρηθεί, συνεπώς, ότι εμπίπτει, κατά τις επιταγές του άρθρου 13, παράγραφος 2, στοιχείο δ', του κανονισμού αυτού, μόνο στο πεδίο εφαρμογής της νομοθεσίας του κράτους μέλους στο οποίο υπάγεται η διοικητική υπηρεσία που το απασχολεί.

Απόφαση του Δικαστηρίου (δεύτερο τμήμα) της 9ης Δεκεμβρίου 2010 [αίτηση του Raad van State (Κάτω Χώρες) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Staatssecretaris van Justitie κατά F. Toprak (C-300/09), I. Oguz (C-301/09)

(Συνεκδικασθείσες υποθέσεις C-300/09 και C-301/09) ⁽¹⁾

(Συμφωνία Συνδέσεως ΕΟΚ-Τουρκίας — Ελεύθερη κυκλοφορία των εργαζομένων — Κανόνας «standstill» του άρθρου 13 της αποφάσεως 1/80 του Συμβουλίου Συνδέσεως — Απαγόρευση θεσπίσεως από τα κράτη μέλη νέων περιορισμών στην πρόσβαση στην αγορά εργασίας)

(2011/C 55/18)

Γλώσσα διαδικασίας: η ολλανδική

Αιτούν δικαστήριο

Raad van State

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Staatssecretaris van Justitie

κατά

F. Toprak (C-300/09), I. Oguz (C-301/09)

Αντικείμενο

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως — Raad van State — Ερμηνεία του άρθρου 13 της αποφάσεως 1/80, της 19ης Σεπτεμβρίου 1980, σχετικά με την ανάπτυξη της συνδέσεως, που εξέδωσε το Συμβούλιο Συνδέσεως το οποίο συστάθηκε με τη Συμφωνία Συνδέσεως μεταξύ της Ευρωπαϊκής Οικονομικής Κοινότητας και της Τουρκίας — Κανόνας standstill — Περιεχόμενο — Απαγόρευση στα κράτη μέλη να εισαγάγουν νέους περιορισμούς για την πρόσβαση στην αγορά εργασίας — Έννοια του «νέου περιορισμού»

Διατακτικό

Υπό περιστάσεις όπως αυτές των υποθέσεων της κύριας δίκης, οι οποίες αφορούν εθνική διάταξη για τη χορήγηση άδειας παραμονής σε Τούρκους εργαζομένους, το άρθρο 13 της αποφάσεως 1/80, της 19ης Σεπτεμβρίου 1980, σχετικά με την ανάπτυξη της συνδέσεως, που εξέδωσε το Συμβούλιο Συνδέσεως το οποίο συστάθηκε με τη Συμφωνία Συνδέσεως μεταξύ της Ευρωπαϊκής Οικονομικής Κοινότητας και της Τουρκίας, έχει την έννοια ότι συνιστά «νέο περιορισμό» η θέσπιση αυστηρότερης διατάξεως σε σχέση με διάταξη η οποία τέθηκε σε ισχύ μετά την 1η Δεκεμβρίου 1980 και συνεπαγόταν ευνοϊκότερη ρύθμιση από την ισχύουσα την 1η Δεκεμβρίου 1980, ακόμη κι αν η εν λόγω αυστηρότερη διάταξη δεν καθιστά αυστηρότερες τις προϋποθέσεις χορήγησης της εν λόγω άδειας παραμονής σε σχέση με τις προϋποθέσεις που έθετε η διάταξη που ίσχυε την 1η Δεκεμβρίου 1980, γεγονός το οποίο εναπόκειται στο εθνικό δικαστήριο να εξακριβώσει.

⁽¹⁾ EE C 267 της 7.11.2009.

⁽¹⁾ EE C 267 της 7.11.2009.

Απόφαση του Δικαστηρίου (πρώτο τμήμα) της 16ης Δεκεμβρίου 2010 [αίτηση του Nejvyšší správní soud (Τσεχική Δημοκρατία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Skoma-Lux sro κατά Celní ředitelství Olomouc

(Υπόθεση C-339/09) ⁽¹⁾

(Κοινό Δασμολόγιο — Δασμολογική κατάταξη — Συνδυασμένη Ονοματολογία — Κλάσεις 2204 και 2206 — Ποτό που προέρχεται από ζύμωση και έχει ως βάση τα νωπά σταφύλια — Αποκτηθείς κατ' όγκον αλκοολικός τίτλος 15,8 % έως 16,1 % — Προσθήκη, κατά την παρασκευή, αλκοόλης από καλαμπόκι και ζάχαρης από τεύτλα)

(2011/C 55/19)

Γλώσσα διαδικασίας: η τσεχική

Αιτούν δικαστήριο

Nejvyšší správní soud

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Skoma-Lux sro

κατά

Celní ředitelství Olomouc

Αντικείμενο

Αίτηση εκδόσεως προδικαστικής αποφάσεως — Nejvyšší správní soud — Ερμηνεία του παραρτήματος I του κανονισμού (ΕΟΚ) 2658/87 του Συμβουλίου, της 23ης Ιουλίου 1987, για τη δασμολογική και στατιστική ονοματολογία και το κοινό δασμολόγιο (ΕΕ L 256, σ. 1), όπως τροποποιήθηκε με τον κανονισμό (ΕΚ) 1789/2003 της Επιτροπής, της 11ης Σεπτεμβρίου 2003 (ΕΕ L 281, σ. 1) — Ερυθρός επιδόρπιος οίνος Kagor — Κατάταξη στη δασμολογική κλάση 2204 ή στη δασμολογική κλάση 2206 της Συνδυασμένης Ονοματολογίας

Διατακτικό

Ο κανονισμός (ΕΟΚ) 2658/87 του Συμβουλίου, της 23ης Ιουλίου 1987, για τη δασμολογική και στατιστική ονοματολογία και το κοινό δασμολόγιο, όπως τροποποιήθηκε με τον κανονισμό (ΕΚ) 1719/2005 της Επιτροπής, της 27ης Οκτωβρίου 2005, έχει την έννοια ότι ποτό που προέρχεται από ζύμωση και έχει ως βάση τα νωπά σταφύλια, το οποίο διατίθεται σε φιάλες των 0,75 λίτρων, έχει αλκοολικό τίτλο 15,8 % έως 16,1 % vol και στο οποίο έχει προστεθεί κατά την παρασκευή του ζάχαρη από τεύτλα και αλκοόλη από καλαμπόκι, πρέπει να καταταγεί στην κλάση 2206 της Συνδυασμένης Ονοματολογίας που περιέχεται στο παράρτημα I του εν λόγω κανονισμού.

⁽¹⁾ ΕΕ C 282 της 21.11.2009.

Απόφαση του Δικαστηρίου (πέμπτο τμήμα) της 9ης Δεκεμβρίου 2010 — Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατά Βασιλείου της Ισπανίας

(Υπόθεση C-340/09) ⁽¹⁾

(Παράβαση κράτους μέλους — Οδηγία 1999/22/ΕΚ — Άρθρο 4, παράγραφοι 2 έως 5 — Διατήρηση άγριων ζώων — Ζωολογικός κήπος)

(2011/C 55/20)

Γλώσσα διαδικασίας: η ισπανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: S. Pardo Quintillán και D. Recchia)

Καθού: Βασίλειο της Ισπανίας (εκπρόσωποι: B. Plaza Cruz και N. Díaz Abad)

Αντικείμενο

Παράβαση κράτους μέλους — Παράβαση του άρθρου. 4, παράγραφοι 2, 3, 4 και 5, της οδηγίας 1999/22/ΕΚ του Συμβουλίου, της 29ης Μαρτίου 1999, για τη διατήρηση άγριων ζώων στους ζωολογικούς κήπους (ΕΕ L 94, σ. 24)

Διατακτικό

Το Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Το Βασίλειο της Ισπανίας, παραλείποντας να λάβει, εντός της ταχθείσας προθεσμίας, όλα τα αναγκαία μέτρα όσον αφορά τους ζωολογικούς κήπους που αποτελούν το αντικείμενο της υπό κρίση προσφυγής και βρίσκονται στις Αυτόνομες Περιφέρειες της Αραγονίας, των Αστουριών, των Βαλεαρίδων Νήσων, των Καναρίων Νήσων, της Καντάβριας, της Καστίλλης και Λεόν, της Εχτρεμαδούρας και της Γαλικίας, σχετικά με την επιδεώρηση, τη χορήγηση άδειας λειτουργίας και, ενδεχομένως, την παύση της λειτουργίας των ζωολογικών κήπων σύμφωνα με το άρθρο 4, παράγραφοι 2 έως 5, της οδηγίας 1999/22/ΕΚ του Συμβουλίου, της 29ης Μαρτίου 1999, για τη διατήρηση άγριων ζώων στους ζωολογικούς κήπους, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από την οδηγία αυτή.
- 2) Καταδικάζει το Βασίλειο της Ισπανίας στα δικαστικά έξοδα.

⁽¹⁾ ΕΕ C 256 της 24.10.2009.

Απόφαση του Δικαστηρίου (τρίτο τμήμα) της 16ης Δεκεμβρίου 2010 — Αθηναϊκή Τεχνική ΑΕ κατά Ευρωπαϊκής Επιτροπής, Athens Resort Casino ΑΕ Συμμετοχών

(Υπόθεση C-362/09 P) ⁽¹⁾

[Αίτηση ανατρέσεως — Κρατικές ενισχύσεις — Καταγγελία — Απόφαση περί θέσεως της καταγγελίας στο αρχείο — Ανάκληση της αποφάσεως περί θέσεως στο αρχείο — Προϋποθέσεις νομιμότητας της ανακλήσεως — Κανονισμός (ΕΚ) 659/1999]

(2011/C 55/21)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Ανααιρεσείουσα: Αθηναϊκή Τεχνική ΑΕ (εκπρόσωπος: Σ. Παππάς, δικηγόρος)

Αντίδικοι κατ' αναίρεση: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωπος: Δ. Τριανταφύλλου) Athens Resort Casino ΑΕ Συμμετοχών (εκπρόσωπος: Ν. Κορογιαννάκης, δικηγόρος)

Αντικείμενο

Αίτηση ανατρέσεως ασκηθείσα κατά της διατάξεως του Πρωτοδικείου (τέταρτο τμήμα) της 29ης Ιουνίου 2009, Αθηναϊκή Τεχνική ΑΕ κατά Επιτροπής (υπόθεση T-94/05), με την οποία το Πρωτοδικείο έκρινε ότι δεν συντρέχει λόγος εκδόσεως αποφάσεως επί της προσφυγής που άσκησε η νυν ανααιρεσείουσα κατόπιν ανακλήσεως της προσβαλλομένης αποφάσεως της Επιτροπής με την οποία τέθηκε στο αρχείο καταγγελία της νυν ανααιρεσείουσας όσον αφορά κρατική ενίσχυση χορηγηθείσα από την Ελληνική Δημοκρατία — Εσφαλμένη ερμηνεία της αποφάσεως του Δικαστηρίου στην υπόθεση C-521/06 P, Αθηναϊκή Τεχνική — Προϋποθέσεις νομιμότητας της ανακλήσεως κοινοτικής διοικητικής πράξεως — Ανεπίτρεπτη η αδράνεια της διοικήσεως στο πλαίσιο της διαδικασίας εξέτασεως των κρατικών ενισχύσεων — Αρχή της αναλογικότητας

Διατακτικό

Το Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Ακυρώνει τη διάταξη του Πρωτοδικείου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων της 29 Ιουνίου 2009, T-94/05, Αθηναϊκή Τεχνική κατά Επιτροπή.
- 2) Αναπέμπει την υπόθεση ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης.
- 3) Επιφυλάσσεται ως προς τα δικαστικά έξοδα.

(¹) EE C 312 της 19.12.2009.

Απόφαση του Δικαστηρίου (πρώτο τμήμα) της 9ης Δεκεμβρίου 2010 [αίτηση του Landesgericht für Zivilrechtssachen Wien (Αυστρία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Humanplasma GmbH κατά Republik Österreich

(Υπόθεση C-421/09) (¹)

(Άρθρα 28 ΕΚ και 30 ΕΚ — Εθνική νομοθεσία που απαγορεύει την εισαγωγή προϊόντων αίματος εφόσον η αιμοδοσία δεν ήταν απολύτως μη αμειβόμενη)

(2011/C 55/22)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Landesgericht für Zivilrechtssachen Wien

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Humanplasma GmbH

κατά

Republik Österreich

Αντικείμενο

Αίτηση εκδόσεως προδικαστικής αποφάσεως — Landesgericht für Zivilrechtssachen Wien — Ερμηνεία των άρθρων 28 και 30 ΕΚ — Κατά πόσον συμβιβάζεται με τις διατάξεις αυτές εθνική νομοθετική ρύθμιση που απαγορεύει την εισαγωγή ανθρώπινου αίματος, εφόσον για την αιμοδοσία καταβλήθηκε αμοιβή

Διατακτικό

Το άρθρο 28 ΕΚ, σε συνδυασμό με το άρθρο 30 ΕΚ, έχει την έννοια ότι απαγορεύει εθνική νομοθετική ρύθμιση η οποία προβλέπει ότι η εισαγωγή αίματος ή συστατικών αίματος από άλλο κράτος μέλος επιτρέπεται μόνον υπό την προϋπόθεση, η οποία ισχύει και για τα εγχώρια προϊόντα, ότι οι δότες όχι μόνο δεν έλαβαν αμοιβή για την αιμοδοσία από την οποία προέρχονται τα προϊόντα αυτά, αλλά δεν τους επιστράφηκαν ούτε τα έξοδα στα οποία υποβλήθηκαν για να προβούν στην ως άνω αιμοδοσία.

(¹) EE C 24 της 30.1.2010.

Απόφαση του Δικαστηρίου (δεύτερο τμήμα) της 16ης Δεκεμβρίου 2010 [αίτηση του Hoge Raad der Nederlanden (Κάτω Χώρες) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Euro Tyre Holding BV κατά Staatssecretaris van Financiën

(Υπόθεση C-430/09) (¹)

(Έκτη οδηγία ΦΠΑ — Άρθρα 8, παράγραφος 1, στοιχεία α' και β', 28α, παράγραφος 1, στοιχείο α', 28β, Α, παράγραφος 1, και 28γ, Α, στοιχείο α', πρώτο εδάφιο — Απαλλαγή από τον φόρο επί των παραδόσεων αγαθών που αποστέλλονται ή μεταφέρονται εντός της Ένωσης — Διαδοχικές παραδόσεις των ίδιων αγαθών που έχουν ως αποτέλεσμα μία μόνο ενδοκοινοτική αποστολή ή μεταφορά)

(2011/C 55/23)

Γλώσσα διαδικασίας: η ολλανδική

Αιτούν δικαστήριο

Hoge Raad der Nederlanden

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Euro Tyre Holding BV

κατά

Staatssecretaris van Financiën

Αντικείμενο

Αίτηση εκδόσεως προδικαστικής αποφάσεως — Hoge Raad der Nederlanden — Ερμηνεία των άρθρων 8, παράγραφος 1, στοιχεία α' και β', 28α παράγραφος 1, στοιχείο α', 28β, Α, παράγραφος 1, και 28γ, Α, στοιχείο α', της έκτης οδηγίας 77/388/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 17ης Μαΐου 1977, περί εναρμονίσεως των νομοθεσιών των κρατών μελών, των σχετικών με τους φόρους κύκλου εργασιών — Κοινό σύστημα φόρου προστιθέμενης αξίας: ομοιόμορφη φορολογική βάση (ΕΕ ειδ. έκδ. 09/001, σ. 49) — Απαλλαγή των παραδόσεων αγαθών τα οποία αποστέλλονται ή μεταφέρονται εντός της Κοινότητας — Διαδοχικές παραδόσεις ίδιων αγαθών συνεπαγόμενες μόνο μία ενδοκοινοτική αποστολή ή μεταφορά αγαθών

Διατακτικό

- 1) Όταν ένα αγαθό αποτελεί αντικείμενο δύο διαδοχικών παραδόσεων μεταξύ διαφορετικών υποκειμένων στον φόρο οι οποίοι ενεργούν υπ' αυτή τους την ιδιότητα, αλλά υφίσταται μία μόνον ενδοκοινοτική μεταφορά, η πράξη στην οποία θα καταλογιστεί η μεταφορά αυτή, δηλαδή η πρώτη ή η δεύτερη παράδοση, δεδομένου ότι η πράξη αυτή θεωρείται, ως εκ τούτου, ενδοκοινοτική παράδοση κατά την έννοια του άρθρου 28γ, Α, στοιχείο α', πρώτο εδάφιο, της έκτης οδηγίας 77/388/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 17ης Μαΐου 1977, περί εναρμονίσεως των νομοθεσιών των κρατών μελών των σχετικών με τους φόρους κύκλου εργασιών — Κοινό σύστημα φόρου προστιθέμενης αξίας: ομοιόμορφη φορολογική βάση, όπως έχει τροποποιηθεί από την οδηγία 96/95/ΕΚ του Συμβουλίου, της 20ής Δεκεμβρίου 1996, σε συνδυασμό με τα άρθρα 8, παράγραφος 1, στοιχεία α' και β', 28α, παράγραφος 1, στοιχείο α', πρώτο εδάφιο, και 28β, Α, παράγραφος 1, της ίδιας οδηγίας, πρέπει να προσδιοριστεί βάσει συνολικής εκτιμήσεως όλων των συναφών περιστάσεων προκειμένου να καθοριστεί ποια από τις δύο αυτές παραδόσεις πληροί όλες τις σχετικές με την ενδοκοινοτική παράδοση προϋποθέσεις.

- 2) Υπό περιστάσεις όπως αυτές της κύριας δίκης, υπό τις οποίες ο πρώτος αποκτών, στον οποίο έχει μεταβιβαστεί το δικαίωμα να διαθέτει το αγαθό ως κύριος στο έδαφος του κράτους μέλους της πρώτης παραδόσεως, εκδηλώνει την πρόθεσή του να μεταφέρει το εν λόγω αγαθό σε άλλο κράτος μέλος και δηλώνει τον αριθμό φορολογικού μητρώου του άλλου αυτού κράτους, η ενδοκοινοτική μεταφορά πρέπει να καταλογιστεί στην πρώτη παράδοση, υπό την προϋπόθεση ότι το δικαίωμα να διαθέτει το αγαθό ως κύριος μεταβιβάστηκε στον πρώτο αποκτώντα στο κράτος μέλος προορισμού της μεταφοράς. Στο αιτούν δικαστήριο εναπόκειται να εξακριβώσει αν πληρούνται η προϋπόθεση αυτή στην υπόθεση της οποίας έχει επιληφθεί.

(¹) ΕΕ C 24 της 30.1.2010.

Απόφαση του Δικαστηρίου (τρίτο τμήμα) της 22ας Δεκεμβρίου 2010 — Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατά Δημοκρατία της Αυστρίας

(Υπόθεση C-433/09) (¹)

(Παράβαση κράτους μέλους — Οδηγία 2006/112/ΕΚ — ΦΠΑ — Βάση επιβολής του φόρου — Φόρος που πλήττει την παράδοση αυτοκινήτων που δεν έχουν ακόμη ταξινομηθεί στο οικείο κράτος μέλος, ανάλογα με την αξία τους και τη μέση κατανάλωσή τους — «Normverbrauchsabgabe»)

(2011/C 55/24)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωπος: Δ. Τριανταφύλλου)

Καθής: Δημοκρατία της Αυστρίας (εκπρόσωποι: E. Riedl και C. Pesendorfer)

Αντικείμενο

Παράβαση κράτους μέλους — Παράβαση των άρθρων 78 και 79 της οδηγίας 2006/112/ΕΚ του Συμβουλίου, της 28ης Νοεμβρίου 2006, σχετικά με το κοινό σύστημα φόρου προστιθέμενης αξίας (ΕΕ L 347, σ. 1) — Πώληση αυτοκινήτου — Συνυπολογισμός στη βάση επιβολής του ΦΠΑ ενός φόρου που πλήττει την παράδοση αυτοκινήτων που δεν έχουν ακόμη ταξινομηθεί στο οικείο κράτος μέλος, ανάλογα με την αξία τους και τη μέση κατανάλωσή τους («Normverbrauchsabgabe»)

Διατακτικό

Το Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Η Δημοκρατία της Αυστρίας, περιλαμβάνοντας τον φόρο μέσης κατανάλωσης («Normverbrauchsabgabe») στη βάση επιβολής του φόρου προστιθέμενης αξίας που εισπράττεται στην Αυστρία κατά την παράδοση αυτοκινήτου, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από τα άρθρα 78 και 79 της οδηγίας 2006/112/ΕΚ του Συμβουλίου, της 28ης Νοεμβρίου 2006, σχετικά με το κοινό σύστημα φόρου προστιθέμενης αξίας.
- 2) Απορρίπτει την προσφυγή κατά τα λοιπά.
- 3) Η Ευρωπαϊκή Επιτροπή και η Δημοκρατία της Αυστρίας φέρουν τα δικαστικά τους έξοδα.

(¹) ΕΕ C 24 της 30.1.2010.

Απόφαση του Δικαστηρίου (δεύτερο τμήμα) της 22ας Δεκεμβρίου 2010 [αιτήσεις των Juzgado Contencioso Administrativo de La Coruña, Juzgado Contencioso Administrativo n° 3 de Pontevedra (Ισπανία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Rosa María Gavieiro Gavieiro (C-444/09), Ana María Iglesias Torres (C-456/09) κατά Consejería de Educación e Ordenación Universitaria de la Xunta de Galicia

(Συνεκδικασθείσες υποθέσεις C-444/09 και C-456/09) (¹)

[Κοινωνική πολιτική — Οδηγία 1999/70/ΕΚ — Ρήτρα 4 της συμφωνίας-πλαίσου για την εργασία ορισμένου χρόνου που συνήφθη από τη CES, την UNICE και το CEEP — Αρχή της απαγορεύσεως των διακρίσεων — Εφαρμογή της συμφωνίας-πλαίσου στο έκτακτο προσωπικό (αναπληρωτές) Αυτόνομης Κοινότητας — Εθνική νομοθεσία που προβλέπει, όσον αφορά τη χορήγηση επιδόματος αρχαιότητας, διαφορετική μεταχείριση η οποία θεμελιώνεται αποκλειστικά στον προσωρινό χαρακτήρα της σχέσεως εργασίας — Υποχρέωση αναδρομικής αναγνώρισεως του δικαιώματος στο επίδομα αρχαιότητας]

(2011/C 55/25)

Γλώσσα διαδικασίας: η ισπανική

Αιτούντα δικαστήρια

Juzgado Contencioso Administrativo de La Coruña, Juzgado Contencioso Administrativo n° 3 de Pontevedra

Διάδικοι στις υποθέσεις των κύριων δικών

Rosa María Gavieiro Gavieiro (C-444/09), Ana María Iglesias Torres (C-456/09)

κατά

Consejería de Educación de la Junta de Galicia

Αντικείμενο

Αίτηση εκδόσεως προδικαστικής αποφάσεως — Juzgado Contencioso Administrativo de La Coruña — Ερμηνεία του σημείου 4 της ρήτρας 4 του παραρτήματος της οδηγίας 1999/70/ΕΚ του Συμβουλίου, της 28ης Ιουνίου 1999, σχετικά με τη συμφωνία-πλαίσιο για την εργασία ορισμένου χρόνου που συνήφθη από τη CES, την UNICE και το CEEP (ΕΕ L 175, σ. 43) — Αρχή της απαγορεύσεως των διακρίσεων — Έννοια της φράσεως «απαιτούμενη περίοδος προϋπηρεσίας» — Εθνική νομοθεσία που προβλέπει, όσον αφορά τη χορήγηση επιδόματος αρχαιότητας, διαφορετική μεταχείριση η οποία θεμελιώνεται αποκλειστικά στον προσωρινό χαρακτήρα της συμβάσεως

Διατακτικό

- 1) Υπάλληλος ο οποίος ανήκει στο έκτακτο προσωπικό (αναπληρωτές) της Αυτόνομης Κοινότητας της Γαλικίας, όπως η προσφεύγουσα της κύριας δίκης, εμπίπτει στο προσωπικό πεδίο εφαρμογής της οδηγίας 1999/70/ΕΚ του Συμβουλίου, της 28ης Ιουνίου 1999, σχετικά με τη συμφωνία-πλαίσιο για την εργασία ορισμένου χρόνου που συνήφθη από τη CES, την UNICE και το CEEP, και της συμφωνίας-πλαίσου για την εργασία ορισμένου χρόνου, η οποία συνήφθη στις 18 Μαρτίου 1999 και προσαρτάται στην ως άνω οδηγία.

2) Επίδομα αρχαιότητας όπως το επίμαχο στην κύρια δίκη επιπίπτει, ως όρος απασχόλησης, στη ρήτρα 4, σημείο 1, της συμφωνίας-πλασιού για την εργασία ορισμένου χρόνου, η οποία προσαρτάται στην οδηγία 1999/70, οπότε οι εργαζόμενοι ορισμένου χρόνου δύνανται να εναντιωθούν σε μεταχείριση η οποία, χωρίς οποιονδήποτε αντικειμενικό λόγο, είναι, όσον αφορά την καταβολή του ως άνω επιδόματος, δυσμενέστερη έναντι της μεταχειρίσεως των εργαζομένων με σχέση εργασίας αορίστου χρόνου οι οποίοι τελούν σε παρόμοια κατάσταση. Ο προσωρινός χαρακτήρας της σχέσεως εργασίας ορισμένων εργαζομένων του Δημοσίου δεν δύνανται να αποτελέσει αφ'εαυτού αντικειμενικό λόγο κατά την έννοια της ως άνω ρήτρας της συμφωνίας-πλασιού.

3) Το γεγονός και μόνο ότι εθνική διάταξη όπως το άρθρο 25, παράγραφος 2, του νόμου 7/2007, περί του βασικού καθεστώτος των εργαζομένων του Δημοσίου (*Ley 7/2007 del Estatuto básico del empleado público*), της 12ης Απριλίου 2007, δεν περιέχει αναφορά στην οδηγία 1999/70 δεν εμποδίζει να θεωρηθεί η διάταξη αυτή ως εθνικό μέτρο που μεταφέρει την ως άνω οδηγία στην εσωτερική έννομη τάξη.

4) Η ρήτρα 4, σημείο 1, της συμφωνίας-πλασιού για την εργασία ορισμένου χρόνου, η οποία προσαρτάται στην οδηγία 1999/70, είναι απαλλαγμένη αιρέσεων και αρκούντως ακριβής ώστε οι αναπληρωτές υπάλληλοι να μπορούν να την επικαλεσθούν έναντι του κράτους ενώπιον εθνικού δικαστηρίου, προκειμένου να τους αναγνωρισθεί δικαίωμα επί επιδομάτων αρχαιότητας, όπως είναι τα επίμαχα στην κύρια δίκη επιδόματα τριετίας, για το διάστημα από τη λήξη της προθεσμίας που είχε ταχθεί στα κράτη μέλη για τη μεταφορά της οδηγίας 1999/70 στην εσωτερική έννομη τάξη μέχρι την ημερομηνία ενάρξεως ισχύος του εθνικού νόμου που μετέφερε την ως άνω οδηγία στο εσωτερικό δίκαιο του οικείου κράτους μέλους, υπό την επιφύλαξη της τηρήσεως των εφαρμοστέων διατάξεων του εθνικού δικαίου σχετικά με την παραγραφή.

5) Παρά την ύπαρξη, στην εθνική νομοθεσία που μεταφέρει στην εσωτερική έννομη τάξη την οδηγία 1999/70, διατάξεως η οποία αναγνωρίζει το δικαίωμα των αναπληρωτών υπαλλήλων σε καταβολή των επιδομάτων που αντιστοιχούν στις τριετίες αρχαιότητας, αλλά αποκλείει την αναδρομική ισχύ του ως άνω δικαιώματος, οι αρμόδιες αρχές του οικείου κράτους μέλους υποχρεούνται, βάσει του δικαίου της Ένωσης και καθόσον πρόκειται για έχουσα άμεσο αποτέλεσμα διάταξη της συμφωνίας-πλασιού για την εργασία ορισμένου χρόνου, η οποία προσαρτάται στην οδηγία 1999/70, να προσδώσουν στο δικαίωμα αυτό σε καταβολή των επιδομάτων αναδρομική ισχύ από την ημερομηνία κατά την οποία έληξε η προθεσμία που είχε ταχθεί στα κράτη μέλη για τη μεταφορά της ως άνω οδηγίας.

(¹) EE C 24 της 30.1.2010.

Απόφαση του Δικαστηρίου (δύετο τμήμα) της 16ης Δεκεμβρίου 2010 — AceaElectrabel Produzione SpA κατά Ευρωπαϊκής Επιτροπής, Electrabel SA

(Υπόθεση C-480/09 P) (¹)

(Αίτηση αναίρεσεως — Κρατικές ενισχύσεις — Ενίσχυση κηρυχθείσα συμβατή με την κοινή αγορά — Υποχρέωση του δικαιούχου να επιστρέψει προγενέστερη ενίσχυση κηρυχθείσα παράνομη — Έννοια της «οικονομικής ενότητας» — Από κοινού έλεγχος δύο χωριστών μητρικών εταιριών — Παραμόρφωση του περιεχομένου των λόγων ακυρώσεως — Πλάνη και πλημμελής αιτιολογία)

(2011/C 55/26)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Διάδικοι

Ανααιρεσέουσα: AceaElectrabel Produzione SpA (εκπρόσωποι: L. Radicati di Brozolo και M. Merola, avvocati)

Αντίδικος κατ' αναίρεση: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωπος: V. Di Bucci) Electrabel SA (εκπρόσωποι: L. Radicati di Brozolo και M. Merola, avvocati)

Αντικείμενο

Αναίρεση κατά της αποφάσεως του Πρωτοδικείου (πρώτο τμήμα) της 8ης Σεπτεμβρίου 2009, AceaElectrabel Produzione SpA κατά Επιτροπής (T-303/05), με την οποία το Πρωτοδικείο απέρριψε την αίτηση ακυρώσεως της αποφάσεως 2006/598/EK της Επιτροπής, της 16ης Μαρτίου 2005, σχετικά με την κρατική ενίσχυση που η Ιταλία –Περιφέρεια του Λατίου– προτίθεται να χορηγήσει για τη μείωση των εκπομπών αερίων θερμοκηπίου (EE 2006, L 244)

Διατακτικό

Το Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει την αίτηση αναίρεσεως.
- 2) Η AceaElectrabel Produzione SpA φέρει, πέραν των δικών της δικαστικών εξόδων, και τα δικαστικά έξοδα της Ευρωπαϊκής Επιτροπής.
- 3) Η Electrabel SA φέρει τα δικαστικά έξοδά της.

(¹) EE C 24 της 30.1.2010

Απόφαση του Δικαστηρίου (πρώτο τμήμα) της 9ης Δεκεμβρίου 2010 [αίτηση του Bundesfinanzhof (Γερμανία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Minerva Kulturreisen GmbH κατά Finanzamt Freital

(Υπόθεση C-31/10) (¹)

(Έκτη οδηγία ΦΠΑ — Άρθρο 26 — Ειδικό καθεστώς των πρακτορείων ταξιδιών και των οργανωτών περιηγήσεων — Πεδίο εφαρμογής — Πώληση εισιτηρίων για την όπερα, χωρίς την παροχή καμιάς άλλης υπηρεσίας)

(2011/C 55/27)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Bundesfinanzhof

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Minerva Kulturreisen GmbH

κατά

Finanzamt Freital

Αντικείμενο

Αίτηση εκδόσεως προδικαστικής αποφάσεως — Bundesfinanzhof — Ερμηνεία του άρθρου 26 της έκτης οδηγίας 77/388/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 17ης Μαΐου 1977, περί εναρμονίσεως των νομοθεσιών των κρατών μελών, των σχετικών με τους φόρους κύκλου εργασιών — Κοινό σύστημα φόρου προστιθεμένης αξίας: ομοιόμορφη φορολογική βάση (ΕΕ ειδ. έκδ. 09/001, σ. 49) — Ειδικό καθεστώς των πρακτορείων ταξιδιών — Πώληση εισιτηρίων για την όπερα, χωρίς την παροχή καμιάς άλλης υπηρεσίας

Διατακτικό

Το άρθρο 26 της έκτης οδηγίας 77/388/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 17ης Μαΐου 1977, περί εναρμονίσεως των νομοθεσιών των κρατών μελών, των σχετικών με τους φόρους κύκλου εργασιών — Κοινό σύστημα φόρου προστιθεμένης αξίας: ομοιόμορφη φορολογική βάση, έχει την έννοια ότι δεν εφαρμόζεται στη μεμονωμένη πώληση εισιτηρίων για την όπερα, την οποία πραγματοποιεί ένα πρακτορείο ταξιδιών χωρίς να παρέχει καμία ταξιδιωτική υπηρεσία.

(¹) ΕΕ C 100 της 17.4.2010.

Απόφαση του Δικαστηρίου (τέταρτο τμήμα) της 22ας Δεκεμβρίου 2010 [αίτηση του Tribunal de première instance de Bruxelles (Βέλγιο) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Corman SA κατά Bureau d'intervention et de restitution belge (BIRB)

(Υπόθεση C-131/10) (¹)

[Προστασία των οικονομικών συμφερόντων της Ευρωπαϊκής Ένωσης — Κανονισμός (ΕΚ, Ευρατόμ) 2988/95 — Άρθρο 3 — Παραγραφή διώξεων — Προθεσμία — Τομεακοί κανόνες — Κανονισμός (ΕΚ) 2571/97 — Διαφοροποιημένη εφαρμογή των κανόνων περί παραγραφής ανάλογα με το αν η παρατυπία διαπράχθηκε από τον δικαιούχο της επιδοτήσεως ή από τους αντισυμβαλλομένους του]

(2011/C 55/28)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Αιτούν δικαστήριο

Tribunal de première instance de Bruxelles

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Corman SA

κατά

Bureau d'intervention et de restitution belge (BIRB)

Αντικείμενο

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως — Tribunal de première instance de Bruxelles — Ερμηνεία του άρθρου 3, παράγραφος 1 και 3, του κανονισμού (ΕΚ, Ευρατόμ) 2988/95 του Συμβουλίου, της 18ης Δεκεμβρίου 1995, σχετικά με την προστασία των οικονομικών συμφερόντων των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (ΕΕ L 312, σ. 1) — Προσδιορισμός της προθεσμίας παραγραφής των

διώξεων — Εφαρμογή των τομεακών κοινοτικών και εθνικών διατάξεων επί του ζητήματος — Διαφοροποιημένη εφαρμογή των κανόνων παραγραφής σε περίπτωση διαπραχθέντων από το δικαιούχο της επιδοτήσεως ή από τους αντισυμβαλλομένους του δικαιούχου παρατυπιών;

Διατακτικό

1) Στο μέτρο που δεν προβλέπεται κανόνας παραγραφής για τις διώξεις όσον αφορά την εγγραφή ως πίστωση εγγυήσεων συσταθεισών στο πλαίσιο δημοπρασιών στον τομέα του βουτύρου, του συμπυκνωμένου βουτύρου και της κρέμας γάλακτος, ο κανονισμός (ΕΚ) 2571/97 της Επιτροπής, της 15ης Δεκεμβρίου 1997, σχετικά με την πώληση σε μειωμένη τιμή βουτύρου και τη χορήγηση ενίσχυσης στην κρέμα γάλακτος, στο βούτυρο και στο συμπυκνωμένο βούτυρο που προορίζονται για την παρασκευή προϊόντων ζαχαροπλαστικής, παγωτών και άλλων προϊόντων διατροφής, δεν συνιστά τομεακό κανόνα ορίζοντα «μικρότερη προθεσμία» κατά την έννοια του άρθρου 3, παράγραφος 1, πρώτο εδάφιο, δεύτερη περίοδος, του κανονισμού (ΕΚ, Ευρατόμ) 2988/95 του Συμβουλίου, της 18ης Δεκεμβρίου 1995, σχετικά με την προστασία των οικονομικών συμφερόντων των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων. Κατά συνέπεια, η κατά το άρθρο 3, παράγραφος 1, πρώτο εδάφιο, πρώτη περίοδος, του κανονισμού αυτού τετραετής προθεσμία παραγραφής εφαρμόζεται σε τέτοιου είδους οριστική εγγραφή στις πιστώσεις, υπό τον όρο, πάντως, της ευχέρειας που διατηρούν τα κράτη μέλη, δυνάμει της παραγράφου 3 του εν λόγω άρθρου 3, να προβλέπουν μεγαλύτερες προθεσμίες παραγραφής.

2) Όταν διώκουν παρατυπία κατά την έννοια του άρθρου 1 του κανονισμού 2988/95, τα κράτη μέλη διατηρούν την ευχέρεια εφαρμογής μεγαλύτερης προθεσμίας παραγραφής κατά την έννοια του άρθρου 3, παράγραφος 3, του κανονισμού αυτού, συμπεριλαμβανομένων, στο πλαίσιο του κανονισμού 2571/97, των περιπτώσεων όπου οι παρατυπίες ως προς τις οποίες οφείλει να λογοδοτήσει ο πλειοδότης διαπράχθηκαν από τους αντισυμβαλλομένους του.

(¹) ΕΕ C 148 της 5.6.2010.

Απόφαση του Δικαστηρίου (έβδομο τμήμα) της 16ης Δεκεμβρίου 2010 — Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατά Βασιλείου των Κάτω Χωρών

(Υπόθεση C-233/10) (¹)

(Παράβαση κράτους μέλους — Οδηγία 2007/44/ΕΚ — Προληπτική αξιολόγηση της αποκτήσεως και της αυξήσεως συμμετοχών στο μετοχικό κεφάλαιο οντοτήτων του χρηματοπιστωτικού τομέα — Διαδικαστικοί κανόνες και κριτήρια αξιολογήσεως)

(2011/C 55/29)

Γλώσσα διαδικασίας: η ολλανδική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: A. Nijenhuis και H. te Winkel)

Καθού: Βασιλείο των Κάτω Χωρών (εκπρόσωπος: C. Wissels)

Αντικείμενο

Παράβαση κράτους μέλους — Μη εμπρόθεσμη θέσπιση των αναγκαίων διατάξεων για τη συμμόρφωση προς την οδηγία 2007/44/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 5ης Σεπτεμβρίου 2007, για τροποποίηση της οδηγίας 92/49/ΕΟΚ του Συμβουλίου και των οδηγιών 2002/83/EK, 2004/39/EK, 2005/68/EK και 2006/48/EK σχετικά με τους διαδικαστικούς κανόνες και τα κριτήρια αξιολογήσεως για την προληπτική αξιολόγηση της αποκτήσεως και της αυξήσεως συμμετοχών στο μετοχικό κεφάλαιο οντοτήτων του χρηματοπιστωτικού τομέα (ΕΕ L 247, σ. 1)

Διατακτικό

Το Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Το Βασίλειο των Κάτω Χωρών, μη θεοπιζοντας τις αναγκαίες νομοθετικές και κανονιστικές διατάξεις προκειμένου να συμμορφωθεί προς την οδηγία 2007/44/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 5ης Σεπτεμβρίου 2007, για τροποποίηση της οδηγίας 92/49/ΕΟΚ του Συμβουλίου και των οδηγιών 2002/83/EK, 2004/39/EK, 2005/68/EK και 2006/48/EK σχετικά με τους διαδικαστικούς κανόνες και τα κριτήρια αξιολογήσεως για την προληπτική αξιολόγηση της αποκτήσεως και της αυξήσεως συμμετοχών στο μετοχικό κεφάλαιο οντοτήτων του χρηματοπιστωτικού τομέα, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από την οδηγία αυτή.
- 2) Καταδικάζει το Βασίλειο των Κάτω Χωρών στα δικαστικά έξοδα.

(¹) ΕΕ C 195 της 17.7.2010.

Απόφαση του Δικαστηρίου (πρώτο τμήμα) της 22ας Δεκεμβρίου 2010 [αίτηση του Court of Appeal (England & Wales) (Civil Division) (Ηνωμένο Βασίλειο) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Barbara Mercredi κατά Richard Chaffe

(Υπόθεση C-497/10 PPU) (¹)

[Δικαστική συνεργασία σε αστικές υποθέσεις — Κανονισμός (ΕΚ) 2201/2003 — Γαμικές διαφορές και γονική μέριμνα — Τέκνο γονέων που δεν έχουν συνάψει γάμο — Έννοια του όρου «συνήθης διαμονή τροφής» — Έννοια του όρου «δικαίωμα επιμέλειας»]

(2011/C 55/30)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Αιτούν δικαστήριο

Court of Appeal (England & Wales) (Civil Division)

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Barbara Mercredi

κατά

Richard Chaffe

Αντικείμενο

Αίτηση εκδόσεως προδικαστικής αποφάσεως — Court of Appeal (England & Wales) (Civil Division) — Ερμηνεία των άρθρων 8 και

10 του κανονισμού (ΕΚ) 2201/2003 2003 του Συμβουλίου, της 27ης Νοεμβρίου 2003, για τη διεθνή δικαιοδοσία και την αναγνώριση και εκτέλεση αποφάσεων σε γαμικές διαφορές και διαφορές γονικής μέριμνας ο οποίος καταργεί τον κανονισμό (ΕΚ) 1347/2000 (ΕΕ L 338, σ.1) — Έννοια της συνήθους διαμονής — Παιδί το οποίο γεννήθηκε στο Ηνωμένο Βασίλειο, από Βρετανό πατέρα και Γαλλίδα μητέρα και έχει την εθνικότητα της μητέρας, οι δε γονείς ουδέποτε συνήψαν γάμο μεταξύ τους — Παιδί που η μητέρα μετακίνησε στη Réunion — Μετακίνηση νόμιμη κατά τον χρόνο εκείνον διότι η μητέρα είχε τη γονική μέριμνα του παιδιού — Μεταγενέστερες αιτήσεις γονικής μέριμνας, συγκατοίκησης και δικαίωμα προσωπικής επικοινωνίας του πατέρα ενώπιον των βρετανικών δικαστηρίων — Διάταξη του High Court που διατάσσει την επιστροφή του παιδιού στο Ηνωμένο Βασίλειο — Διάταξη η οποία αμφισβητήθηκε από τη μητέρα με τον ισχυρισμό ότι το παιδί δεν είχε πλέον τη συνήθη διαμονή του στο Ηνωμένο Βασίλειο κατά τη στιγμή της προσφυγής

Διατακτικό

- 1) Ο όρος «συνήθης διαμονή», κατά την έννοια των άρθρων 8 και 10 του κανονισμού (ΕΚ) 2201/2003 του Συμβουλίου, της 27ης Νοεμβρίου 2003, για τη διεθνή δικαιοδοσία και την αναγνώριση και εκτέλεση αποφάσεων σε γαμικές διαφορές και διαφορές γονικής μέριμνας ο οποίος καταργεί τον κανονισμό (ΕΚ) 1347/2000, έχει την έννοια ότι η διαμονή αυτή αντιστοιχεί στον τόπο που εκφράζει ορισμένη ενσωμάτωση του παιδιού σε ένα κοινωνικό και οικογενειακό περιβάλλον. Προς τούτο και όταν πρόκειται για βρέφος που διαμένει με τη μητέρα του από διάστημα λίγων μόνον ημερών σε κράτος μέλος διαφορετικό από το κράτος της συνήθους διαμονής του, προς το οποίο μετακινήθηκε, πρέπει να λαμβάνονται μεταξύ άλλων υπόψη, αφενός, η διάρκεια, η σταθερότητα, οι όροι και οι λόγοι της διαμονής στο έδαφος αυτού του κράτους μέλους και της μετοικίσεως της μητέρας στο κράτος αυτό και, αφετέρου, λόγω ιδίως της ηλικίας του παιδιού, οι γεωγραφικές και οικογενειακές ρίζες της μητέρας καθώς και οι οικογενειακές και κοινωνικές σχέσεις που διατηρεί η μητέρα και το παιδί στο ίδιο κράτος μέλος. Στο εθνικό δικαστήριο εναπόκειται να προσδιορίσει τη συνήθη διαμονή του παιδιού λαμβάνοντας υπόψη το σύνολο των ιδιαίτερων πραγματικών περιστάσεων της συγκεκριμένης υποθέσεως.

Στην περίπτωση που η εφαρμογή των προαναφερθέντων κριτηρίων θα οδηγούσε, στην υπόθεση της κύριας δίκης, στο συμπέρασμα ότι η συνήθης διαμονή του παιδιού δεν μπορεί να προσδιοριστεί, ο καθορισμός του αρμοδίου δικαστηρίου πρέπει να γίνει βάσει του κριτηρίου της «παρουσίας του παιδιού» κατά την έννοια του άρθρου 13 του κανονισμού.

- 2) Οι αποφάσεις δικαστηρίου κράτους μέλους που απορρίπτουν, βάσει της Συμβάσεως της Χάγης της 25ης Οκτωβρίου 1980, αίτηση άμεσης επιστροφής παιδιού εντός των ορίων δικαιοδοσίας δικαστηρίου άλλου κράτους μέλους και αφορούν τη γονική μέριμνα έναντι του παιδιού αυτού δεν επηρεάζουν τις αποφάσεις που πρόκειται να εκδοθούν στο άλλο κράτος μέλος επί αγωγών σχετικών με τη γονική μέριμνα που έχουν ασκηθεί προηγουμένως και εκκρεμούν ακόμα.

(¹) ΕΕ C 328 της 4.12.2010

Αναίρεση που άσκησε στις 24 Νοεμβρίου 2010 η Usha Martin Ltd κατά της αποφάσεως που εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (πέμπτο τμήμα) στις 9 Σεπτεμβρίου 2010, στην υπόθεση T-119/06, Usha Martin Ltd κατά Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ενώσεως και Ευρωπαϊκής Επιτροπής

(Υπόθεση C-552/10 P)

(2011/C 55/31)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Ανααιρεσείουσα: Usha Martin Ltd (εκπρόσωποι: B. Ακριτίδης, δικηγόρος, Y. Melin, avocat, και E. Πετρίτης, δικηγόρος)

Αντίδικοι κατ' αναίρεση: Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ενώσεως και Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα της ανααιρεσείουσας

Η ανααιρεσείουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

- 1) Να αναιρέσει στο σύνολό της την προπαρατεθείσα απόφαση την οποία εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (πέμπτο τμήμα) στις 9 Σεπτεμβρίου 2010, επί της υποθέσεως T-119/06·
- 2) να δεχθεί, αποφαινόμενο οριστικώς επί της διαφοράς, τα αιτήματα:
 - α) ακυρώσεως της αποφάσεως της Επιτροπής, της 22ας Δεκεμβρίου 2005, περί τροποποιήσεως της αποφάσεως 1999/572/EK για την αποδοχή των αναλήψεων υποχρεώσεων που προτάθηκαν σε σχέση με τις διαδικασίες αντιντάμπινγκ όσον αφορά τις εισαγωγές συρματόσχοινων και καλωδίων από χάλυβα καταγωγής, μεταξύ άλλων, Ινδίας ⁽¹⁾ (στο εξής: επίμαχη απόφαση), καθόσον αφορά την ανααιρεσείουσα και ανακαλεί δέσμευση σχετική με τις προγενεστέρως ισχύουσες ελάχιστες τιμές, και
 - β) ακυρώσεως του κανονισμού (ΕΚ) 121/2006 του Συμβουλίου, της 23ης Ιανουαρίου 2006, περί τροποποιήσεως του κανονισμού (ΕΚ) 1858/2005 για την επιβολή οριστικού δασμού αντιντάμπινγκ στις εισαγωγές συρματόσχοινων και καλωδίων από χάλυβα, καταγωγής, μεταξύ άλλων, Ινδίας ⁽²⁾ (στο εξής: επίμαχος κανονισμός), καθόσον αφορά την ανααιρεσείουσα και θέτει σε εφαρμογή την επίμαχη απόφαση, περί ανακλήσεως δεσμεύσεως που είχε αναλάβει η ανααιρεσείουσα σχετικά με τις προγενεστέρως ισχύουσες ελάχιστες τιμές,

ή, επικουρικώς, να αναπέμψει την υπόθεση ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου.

- 3) να υποχρεώσει το Συμβούλιο και την Επιτροπή να καταβάλουν, εκτός των δικών τους εξόδων, τα έξοδα στα οποία υποβλήθηκε η ανααιρεσείουσα σε αμφοτέρους τους βαθμούς δικαιοδοσίας.

Λόγοι αναίρεσεως και κύρια επιχειρήματα

Η ανααιρεσείουσα ισχυρίζεται ότι το Γενικό Δικαστήριο υπέπεσε, στις σκέψεις 44 έως 56 της ανααιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, σε νομική

πλάνη, καθόσον έκρινε ειδικότερα ότι η νομιμότητα της αποφάσεως της Επιτροπής περί ανακλήσεως της αποδοχής δεσμεύσεως, δεν μπορεί, αυτή καθ'αυτή, να τεθεί εν αμφιβόλω από απόψεως της αρχής της αναλογικότητας, αποφαινόμενο κακώς: i) ότι η αρχή της αναλογικότητας δεν έχει εφαρμογή στην περίπτωση της αποφάσεως περί ανακλήσεως δεσμεύσεως, διότι η απόφαση αυτή συνεπάγεται αφεαυτής την επιβολή δασμών αντιντάμπινγκ και ii) ότι οποιαδήποτε παραβίαση αναληφθείσας δεσμεύσεως αρκεί αφεαυτής για να επιφέρει την ανάκληση της δεσμεύσεως χωρίς να απαιτείται να εξετασθεί με γνώμονα το κριτήριο της αρχής της αναλογικότητας.

Η ανααιρεσείουσα ισχυρίζεται επίσης ότι το Γενικό Δικαστήριο υπέπεσε σε πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως των πραγματικών περιστατικών, τα οποία σαφώς παρανόησε αποφαινόμενο ότι «δεν αμφισβητείται ότι η [τότε] προσφεύγουσα δεν τήρησε την επίμαχη δέσμευση», καθόσον με την κρίση αυτή υπονοείται, κακώς, ότι η νυν ανααιρεσείουσα παραδέχθηκε ότι παραβίασε τη δέσμευση, κάτι το οποίο η ίδια αρνείται, κατά την έννοια του άρθρου 8 του βασικού κανονισμού αντιντάμπινγκ.

Η ανααιρεσείουσα ισχυρίζεται ότι κακώς έκρινε το Γενικό Δικαστήριο ότι η νομιμότητα της ανακλήσεως της δεσμεύσεως δεν μπορεί να τεθεί εν αμφιβόλω από απόψεως της αρχής της αναλογικότητας, είτε για τον λόγο ότι οποιαδήποτε παραβίαση αρκεί για να επιφέρει την ανάκληση, είτε συνδέοντας το μέτρο της ανακλήσεως με μέτρο επιβολής δασμών αντιντάμπινγκ. Συγκεκριμένα, το Γενικό Δικαστήριο έκρινε κακώς ότι η αρχή της αναλογικότητας ουδέποτε έχει εφαρμογή στην περίπτωση της ανακλήσεως δεσμεύσεως και δεν εφήρμοσε το κριτήριο του «προδήλως ακατάλληλου χαρακτήρα» μέτρου, αντιθέτως προς την πάγια νομολογία των ευρωπαϊκών δικαιοδοτικών οργάνων και αντιθέτως προς τις εισαγωγικές σκέψεις της ανααιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, ιδίως δε τις σκέψεις 44 έως 47. Το Γενικό Δικαστήριο κακώς έκρινε ότι η νομιμότητα της ανακλήσεως δεσμεύσεως δεν μπορεί αφεαυτής να τεθεί εν αμφιβόλω βάσει της γενικής αρχής της αναλογικότητας. Επιπλέον, αποφαινόμενο κακώς ότι δεν αμφισβητείται το ότι η ανααιρεσείουσα δεν τήρησε την επίμαχη δέσμευση, υπονοώντας ότι υπήρχε παραβίαση αναληφθείσας δεσμεύσεως, κατά την έννοια του άρθρου 8, παράγραφος 9, του βασικού κανονισμού αντιντάμπινγκ, το Γενικό Δικαστήριο προδήλως αλλοίωσε τα πραγματικά περιστατικά, όπως είχαν εκτεθεί από την νυν ανααιρεσείουσα, και, ως εκ τούτου, υπέπεσε σε νομική πλάνη κατά την εκτίμηση των επιχειρημάτων της ανααιρεσείουσας.

⁽¹⁾ EE L 22, σ. 54.

⁽²⁾ EE L 22, σ. 1.

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το Rechtbank van eerste aanleg te Antwerpen (Βέλγιο) στις 29 Νοεμβρίου 2010 — Deli Ostrich NV κατά Belgische Staat

(Υπόθεση C-559/10)

(2011/C 55/32)

Γλώσσα διαδικασίας: η ολλανδική

Αιτούν δικαστήριο

Rechtbank van eerste aanleg te Antwerpen

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Προσφεύγουσα: Deli Ostrich NV

Καθού: Belgische Staat

Προδικαστικό ερώτημα

Το Rechtbank van eerste aanleg te Antwerpen ζητεί από το Δικαστήριο να απαντήσει στο ακόλουθο ερώτημα:

Σε ποιον δασμολογικό κωδικό εμπίπτει, για τους σκοπούς επιβολής εισαγωγικών δασμών κατά τον χρόνο της διασαφήσεως της 22ας Οκτωβρίου 2007, κρέας καμήλας το οποίο αναμφισβήτητα προέρχεται από ζώα που δεν εκτράφηκαν σε συνθήκες αιχμαλωσίας;

Προσφυγή της 6ης Δεκεμβρίου 2010 — Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατά Δημοκρατίας της Αυστρίας

(Υπόθεση C-568/10)

(2011/C 55/33)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: Μαρία Κοντού-Durande και W. Bogensberger)

Καθή: Δημοκρατία της Αυστρίας

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

— να αναγνωρίσει ότι η Δημοκρατία της Αυστρίας παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από το άρθρο 17, παράγραφος 1, της οδηγίας 2004/114/EK του Συμβουλίου, της 13ης Δεκεμβρίου 2004, σχετικά με τις προϋποθέσεις εισδοχής υπηκόων τρίτων χωρών με σκοπό τις σπουδές, την ανταλλαγή μαθητών, την άμισθη πρακτική άσκηση ή την εθελοντική υπηρεσία (!), καθότι θέσπισε ρύθμιση, κατά την οποία οι σπουδαστές υπήκοοι τρίτων χωρών επιτρέπεται να λάβουν άδεια απασχολήσεως μόνον αφού εξετασθεί η κατάσταση της αγοράς εργασίας στην Αυστρία προκειμένου να διαπιστωθεί ότι η θέση εργασίας δεν μπορεί να πληρωθεί από άτομο εγγεγραμμένο στο ταμείο ανεργίας,

— να καταδικάσει τη Δημοκρατία της Αυστρίας στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Η Επιτροπή εκτιμά ότι η αυστριακή νομοθεσία αποκλείει συστηματικώς την πρόσβαση των σπουδαστών από τρίτες χώρες στην αγορά εργασίας, καθόσον τους χορηγεί άδεια απασχολήσεως για μία κενή θέση εργασίας, μόνον αφού εξετασθεί κατά πόσον η εν λόγω θέση δεν μπορεί να πληρωθεί από άτομο εγγεγραμμένο στο ταμείο ανεργίας. Ως εκ τούτου, ο αριθμός των εκδοθεισών αδειών απασχολήσεως για την εν λόγω κατηγορία προσώπων είναι πολύ μικρός. Εξαιτίας τούτου, μόνον το 10 % των σπουδαστών από τρίτες χώρες — σε σύγκριση με το 70 % των αυστριακών σπουδαστών — έχουν τη δυνατότητα να χρηματοδοτήσουν ένα τμήμα από τα έξοδα των σπουδών τους μέσω μιας απασχόλησης.

Κατά την άποψη της Δημοκρατίας της Αυστρίας, οι περιορισμοί αυτοί είναι δικαιολογημένοι. Λόγω της ελεύθερης προσβάσεως

στην τριτοβάθμια εκπαίδευση και των χαμηλών διδάκτρων, η Αυστρία είναι άκρως ελκυστική για τους σπουδαστές από τρίτες χώρες. Δεδομένου δε ότι οι εν λόγω σπουδαστές έχουν ανεπαρκή γνώση της γερμανικής γλώσσας και στερούνται επαγγελματικών προσόντων, βρίσκουν κατά κανόνα απασχόληση σε τομείς όπου δεν απαιτείται εξειδίκευση, με αποτέλεσμα να αυξάνονται περαιτέρω τα ήδη υψηλά ποσοστά ανεργίας στους τομείς αυτούς.

(¹) EE L 375, σ. 12

Προσφυγή της 9ης Δεκεμβρίου 2010 — Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατά Βασιλείου των Κάτω Χωρών

(Υπόθεση C-576/10)

(2011/C 55/34)

Γλώσσα διαδικασίας: η ολλανδική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: M. van Beek και C. Zadra)

Καθού: Βασίλειο των Κάτω Χωρών

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

— να αναγνωρίσει ότι το Βασίλειο των Κάτω Χωρών, στο πλαίσιο της αναθέσεως συμβάσεως παραχωρήσεως δημοσίων έργων στην οποία προέβη ο δήμος του Eindhoven, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από το δίκαιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης στον τομέα των δημοσίων συμβάσεων και, ειδικότερα, από το άρθρο 2 και τον τίτλο III της οδηγίας 2004/18/EK (!).

— να καταδικάσει το Βασίλειο των Κάτω Χωρών στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Η Επιτροπή θεωρεί ότι η συμφωνία συνεργασίας που συνήψε ο δήμος του Eindhoven με την εταιρία Hurks Bouw en Vastgoed B.V. στις 11 Ιουνίου 2007 αποτελεί σύμβαση παραχωρήσεως δημοσίων έργων κατά την έννοια του άρθρου 1, παράγραφος 3, της οδηγίας 2004/18/EK.

Δεδομένου ότι η εκτιμώμενη αξία της εν λόγω συμβάσεως παραχωρήσεως δημοσίων έργων υπερβαίνει το ανώτατο προβλεπόμενο όριο, η σύμβαση θα έπρεπε να έχει ανατεθεί σύμφωνα με τα οριζόμενα στην οδηγία 2004/18/EK και, ειδικότερα, στο άρθρο 2 και στον τίτλο III της οδηγίας αυτής. Επιπλέον, η Hurks Bouw en Vastgoed B.V. όφειλε να έχει τηρήσει τους κανόνες δημοσιότητας των άρθρων 63 έως 65 της οδηγίας 2004/18/EK όσον αφορά τις συμβάσεις δημοσίων έργων με εκτιμώμενη αξία που υπερβαίνει το ανώτατο προβλεπόμενο όριο.

Από το γεγονός ότι ο δήμος του Eindhoven δεν εφάρμοσε την οδηγία 2004/18/EK και, ειδικότερα, το άρθρο 2 και τον τίτλο III της οδηγίας αυτής στην επίμαχη διαδικασία αναθέσεως συμβάσεως παραχωρήσεως δημοσίων έργων στην Hurks Bouw en Vastgoed B.V. η Επιτροπή συνάγει ότι υπάρχει παράβαση της εν λόγω οδηγίας.

Από τα προεκτεθέντα, η Επιτροπή καταλήγει στο συμπέρασμα ότι το Βασίλειο των Κάτω Χωρών, στο πλαίσιο της αναθέσεως συμβάσεως παραχωρήσεως δημοσίων έργων στην οποία προέβη ο δήμος του Eindhoven, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από το δικαίωμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης στον τομέα της αναθέσεως δημοσίων συμβάσεων και, ειδικότερα, από το άρθρο 2 και τον τίτλο III της οδηγίας 2004/18/EK.

(¹) Οδηγία 2004/18/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 31ης Μαρτίου 2004, περί συντονισμού των διαδικασιών σύναψης δημόσιων συμβάσεων έργων, προμηθειών και υπηρεσιών (ΕΕ L 134, σ. 114).

Προσφυγή της 16ης Δεκεμβρίου 2010 — Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατά Γαλλικής Δημοκρατίας

(Υπόθεση C-597/10)

(2011/C 55/35)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: V. Peere και I. Χατζηγιάννης)

Καθής: Γαλλική Δημοκρατία

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

— να αναγνωρίσει ότι η Γαλλική Δημοκρατία, παραλείποντας να θεσπίσει εμπροθέσμως τις αναγκαίες νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις για να συμμορφωθεί προς την οδηγία 2007/60/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 23ης Οκτωβρίου 2007 (¹), για την αξιολόγηση και τη διαχείριση των κινδύνων πλημμύρας, η οποία αποσκοπεί στη μείωση των αρνητικών συνεπειών στην ανθρώπινη υγεία, το περιβάλλον, την πολιτιστική κληρονομιά και τις οικονομικές δραστηριότητες που συνδέονται με τις πλημμύρες στην Κοινότητα, ή εν πάση περιπτώσει μη ανακοινώνοντας τις εν λόγω διατάξεις στην Επιτροπή, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από την οδηγία αυτή·

— να καταδικάσει τη Γαλλική Δημοκρατία στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Η προθεσμία για τη μεταφορά της οδηγίας 2007/60/EK στην εσωτερική έννομη τάξη έληξε στις 25 Νοεμβρίου 2009. Κατά την ημερομηνία ασκήσεως της παρούσας προσφυγής, η καθής δεν είχε λάβει τα αναγκαία μέτρα για τη μεταφορά της οδηγίας και, εν πάση περιπτώσει, δεν είχε ενημερώσει σχετικώς την Επιτροπή.

(¹) Οδηγία 2007/60/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 23ης Οκτωβρίου 2007, για την αξιολόγηση και τη διαχείριση των κινδύνων πλημμύρας (ΕΕ L 288, σ. 27).

ΓΕΝΙΚΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ

Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 13ης Ιανουαρίου 2011
— IFAW Internationaler Tierschutz-Fonds κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-362/08) ⁽¹⁾

[Πρόσβαση στα έγγραφα — Κανονισμός (ΕΚ) 1049/2001 — Έγγραφα σχετικά με την εκτέλεση βιομηχανικού σχεδίου εντός ζώνης προστατευόμενης δυνάμει της οδηγίας 92/43/ΕΟΚ — Έγγραφα προερχόμενα από κράτος μέλος — Εναντίωση του κράτους μέλους — Μερική άρνηση πρόσβασης — Εξαίρεση που αφορά την οικονομική πολιτική κράτους μέλους — Άρθρο 4, παράγραφοι 5 έως 7, του κανονισμού 1049/2001]

(2011/C 55/36)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: IFAW Internationaler Tierschutz-Fonds gGmbH (Αμβούργο, Γερμανία) (εκπρόσωποι: S. Crosby, solicitor, και S. Santoro, δικηγόρος)

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: C. O'Reilly και P. Costa de Oliveira)

Παρεμβαίνοντες υπέρ της προσφεύγουσας: Βασίλειο της Δανίας (εκπρόσωποι: J. Bering Liisberg και B. Weis Fogh), Δημοκρατία της Φινλανδίας (εκπρόσωποι: αρχικώς J. Heliskoski, M. Pere και H. Lerro, στη συνέχεια J. Heliskoski) και Βασίλειο της Σουηδίας (εκπρόσωποι: K. Petkovska, A. Falk και S. Johannesson)

Αντικείμενο

Προσφυγή με αίτημα την ακύρωση της απόφασης της Επιτροπής, της 19ης Ιουνίου 2008, με την οποία δεν επιτράπηκε στην προσφεύγουσα η πρόσβαση σε έγγραφο που είχε διαβιβαστεί στην Επιτροπή από τις γερμανικές αρχές στο πλαίσιο της διαδικασίας αποχαρακτηρισμού ενός τόπου που προστατευόταν δυνάμει της οδηγίας 92/43/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 21ης Μαΐου 1992, για τη διατήρηση των φυσικών οικοτόπων καθώς και της άγριας πανίδας και χλωρίδας (ΕΕ L 206, σ. 7).

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή.
- 2) Καταδικάζει την IFAW Internationaler Tierschutz-Fonds gGmbH στα δικαστικά της έξοδα, καθώς και στα έξοδα της Ευρωπαϊκής Επιτροπής.

3) Το Βασίλειο της Δανίας, η Δημοκρατία της Φινλανδίας και το Βασίλειο της Σουηδίας φέρουν τα δικαστικά τους έξοδα.

⁽¹⁾ ΕΕ C 301 της 22.11.2008.

Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 13ης Ιανουαρίου 2011
— Park κατά ΓΕΕΑ — Bae (PINE TREE)

(Υπόθεση T-28/09) ⁽¹⁾

[Κοινοτικό σήμα — Διαδικασία εκπτώσεως — Εικονιστικό κοινοτικό σήμα PINE TREE — Ουσιαστική χρήση του σήματος — Άρθρο 50, παράγραφος 1, στοιχείο α', και άρθρο 55, παράγραφος 1, στοιχείο α', του κανονισμού (ΕΚ) 40/94 [νυν άρθρο 51, παράγραφος 1, στοιχείο α', και άρθρο 56, παράγραφος 1, στοιχείο α', του κανονισμού (ΕΚ) 207/2009]]

(2011/C 55/37)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Διάδικοι

Προσφεύγων: Mo-Hwa Park (Hillscheid, Γερμανία) (εκπρόσωπος: P. Lee, δικηγόρος)

Καθού: Γραφείο Εναρμόνισης στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (εκπρόσωπος: S. Schöffner)

Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών του ΓΕΕΑ, παρεμβαίνων ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου: Chong-Yun Bae (Βερολίνο, Γερμανία) (εκπρόσωποι: A.-K. Warnecke και C. Donle, δικηγόροι)

Αντικείμενο

Προσφυγή κατά της αποφάσεως του τετάρτου τμήματος προσφυγών του ΓΕΕΑ της 13ης Νοεμβρίου 2008 (υπόθεση R 1882/2007-4), σχετικά με διαδικασία εκπτώσεως μεταξύ Mo-Hwa Park και Chong-Yun Bae.

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή.
- 2) Καταδικάζει τον Mo-Hwa Park στα δικαστικά έξοδα.

⁽¹⁾ ΕΕ C 82 της 4.4.2009.

**Διάταξη του Γενικού Δικαστηρίου της 16ης Δεκεμβρίου 2010
— Κίτου κατά Ευρωπαϊού Επόπτη Προστασίας Δεδομένων**

(Υπόθεση T-164/09) ⁽¹⁾

[Πρόσβαση στα έγγραφα — Κανονισμός (ΕΚ) 1049/2001
— Κανονισμός (ΕΚ) 45/2001 — Κατάργηση της δίκης]

(2011/C 55/38)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Ερασμία Κίτου (Βρυξέλλες, Βέλγιο) (εκπρόσωπος: Σ. Παππάς, δικηγόρος)

Καθού: Ευρωπαίος Επόπτης Προστασίας Δεδομένων (εκπρόσωποι: H. Hijmans και V. Pérez Asinari)

Αντικείμενο

Ακύρωση της απόφασης του Ευρωπαϊού Επόπτη Προστασίας Δεδομένων (ΕΕΠΔ), της 3ης Φεβρουαρίου 2009, που αφορά τον φάκελο αριθ. 2008-0600 και η οποία ελήφθη σε σχέση με την ένσταση της Ε. Κίτου που στρέφεται κατά του σχεδίου της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων περί γνωστοποίησης προσωπικών δεδομένων.

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο διατάσσει:

- 1) Παρέλκει πλέον η έκδοση απόφασης επί της προσφυγής.
- 2) Καταδικάζει τον Ευρωπαίο Επόπτη Προστασίας Δεδομένων (ΕΕΠΔ) στα δικαστικά έξοδα.

⁽¹⁾ ΕΕ C 153 της 4.7.2009.

**Διάταξη του Γενικού Δικαστηρίου της 15ης Δεκεμβρίου 2010
— Albertini κ.λπ. και Donnelly κατά Κοινοβουλίου**

(Υποθέσεις T-219/09 και T-326/09) ⁽¹⁾

(Προσφυγή ακυρώσεως — Καθεστώς επικουρικής συντάξεως αρχαιότητας των βουλευτών του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου — Τροποποίηση του καθεστώτος επικουρικής συντάξεως αρχαιότητας — Πράξη γενικού περιεχομένου — Πράξη που δεν αφορά ατομικά τον ενδιαφερόμενο — Απαράδεκτο)

(2011/C 55/39)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγοντες: Gabriele Albertini (Μιλάνο, Ιταλία) και τα 62 άλλα μέλη ή πρώην μέλη του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου των οποίων τα ονόματα περιλαμβάνονται στο παράρτημα της διατάξεως (υπόθεση T-219/09), καθώς και Brendan Donnelly (Λονδίνο, Ηνωμένο Βασίλειο) (υπόθεση T-326/09) (εκπρόσωποι: S. Orlandi, A. Coolen, J. N. Louis και E. Marchal, δικηγόροι)

Καθού: Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο (εκπρόσωποι: αρχικώς H. Krück, A. Pospíšilová Padowska και G. Corstens, εν συνεχεία N. Lorenz, A. Pospíšilová Padowska και G. Corstens)

Αντικείμενο

Ακύρωση των αποφάσεων του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου της 9ης Μαρτίου και 3ης Απριλίου 2009, με τις οποίες τροποποιήθηκε η ρύθμιση περί του (προαιρετικού) καθεστώτος επικουρικής συντάξεως αρχαιότητας το οποίο περιλαμβάνεται στο παράρτημα VIII της ρυθμίσεως σχετικά με τα έξοδα και τις αποζημιώσεις των βουλευτών του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου.

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο διατάσσει:

- 1) Οι υποθέσεις T-219/09 και T-326/09 ενώνονται προς έκδοση κοινής διατάξεως.
- 2) Οι προσφυγές απορρίπτονται ως απαράδεκτες.
- 3) Η Gabriele Albertini και οι λοιποί 62 προσφεύγοντες που περιλαμβάνονται στο παράρτημα, καθώς και ο Brendan Donnelly, καταδικάζονται στα δικαστικά τους έξοδα καθώς και στα δικαστικά έξοδα στα οποία υποβλήθηκε το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο.

⁽¹⁾ ΕΕ C 205 της 29.8.2009.

**Διάταξη του Γενικού Δικαστηρίου της 14ης Δεκεμβρίου 2010
— General Bearing κατά ΓΕΕΑ (GENERAL BEARING CORPORATION)**

(Υπόθεση T-394/09) ⁽¹⁾

[Κοινοτικό σήμα — Αίτηση καταχωρίσεως του λεκτικού κοινοτικού σήματος GENERAL BEARING CORPORATION — Απόλυτος λόγος απαραδέκτου — Απουσία διακριτικού χαρακτήρα — Άρθρο 7, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΚ) 207/2009]

(2011/C 55/40)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: General Bearing Corp. (West Nyack, Νέα Υόρκη, Ηνωμένες Πολιτείες) (εκπρόσωπος: A. Dellmeier-Beschorner, δικηγόρος)

Καθού: Γραφείο Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (εκπρόσωπος: R. Manea)

Αντικείμενο

Προσφυγή κατά της απόφασης R 73/2009-1 του πρώτου τμήματος προσφυγών του ΓΕΕΑ, της 16ης Ιουλίου 2009, σχετικά με αίτηση καταχωρίσεως του λεκτικού σημείου GENERAL BEARING CORPORATION ως κοινοτικού σήματος.

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο διατάσσει:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή ως προδήλως απαράδεκτη.
- 2) Καταδικάζει τη General Bearing Corp. στα δικαστικά έξοδα.

(¹) EE C 297 της 5.12.2009.

Διάταξη του Γενικού Δικαστηρίου της 17ης Δεκεμβρίου 2010
— **Marcuccio κατά Επιτροπής**

(Affaire T-38/10 P) (¹)

(Αναίρεση — Υπαλληλική υπόθεση — Υπάλληλοι — Εξωσυμβατική ευθύνη — Έξοδα δυνάμενα να αναζητηθούν — Ένσταση παράλληλης προσφυγής — Διαδικαστικές πλημμέλειες — Αναίρεση εν μέρει προδήλως απαράδεκτη και εν μέρει προδήλως αβάσιμη)

(2011/C 55/41)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Διάδικοι

Αναιρεσείων: Luigi Marcuccio (Tricase, Ιταλία) (εκπρόσωπος: G. Cipressa, δικηγόρος)

Αντίδικος κατ' αναίρεση: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: C. Berardis-Kayser και L. Currall, επικουρούμενοι από τον A. Dal Ferro, δικηγόρο)

Αντικείμενο

Αίτηση αναίρεσως ασκηθείσα κατά της διατάξεως του Δικαστηρίου Δημόσιας Διοίκησης της Ευρωπαϊκής Ένωσης (πρώτο τμήμα), της 10ης Νοεμβρίου 2009, επί της υποθέσεως F-70/07, Marcuccio κατά Επιτροπής (δεν έχει ακόμη δημοσιευθεί στη Συλλογή).

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο διατάσσει:

- 1) Απορρίπτει την αίτηση αναίρεσως.
- 2) Καταδικάζει τον Luigi Marcuccio στα δικαστικά του έξοδα καθώς και στα δικαστικά έξοδα στα οποία υποβλήθηκε η Ευρωπαϊκή Επιτροπή στο πλαίσιο της παρούσας διαδικασίας.

(¹) EE C 80 της 27.3.2010.

Διάταξη του Γενικού Δικαστηρίου της 16ης Δεκεμβρίου 2010
— **Meister κατά ΓΕΕΑ**

(Υπόθεση T-48/10 P) (¹)

(Αναίρεση — Υπαλληλική υπόθεση — Υπάλληλοι — Προαγωγή — Περίοδος προαγωγών 2008 — Απόφαση περί κατανομής των μορίων για την περίοδο προαγωγών — Μνεία περί των σωρευθέντων μορίων κατά τις προηγούμενες περιόδους προαγωγών — Παραμόρφωση των πραγματικών περιστατικών — Καταλογισμός δικαστικών εξόδων — Αναίρεση εν μέρει προδήλως απαράδεκτη και εν μέρει προδήλως αβάσιμη)

(2011/C 55/42)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Διάδικοι

Αναιρεσείων: Herbert Meister (Muchamiel, Ισπανία) (εκπρόσωπος: H.-J. Zimmermann, δικηγόρος)

Αντίδικος κατ' αναίρεση: Γραφείο Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα (εκπρόσωποι: I. de Medrano Caballero και G. Faedo, επικουρούμενοι από τους D. Waelbroeck και E. Winter, δικηγόρους)

Αντικείμενο

Αίτηση αναίρεσως κατά της διατάξεως του Δικαστηρίου Δημόσιας Διοίκησης της Ευρωπαϊκής Ένωσης (πρώτο τμήμα) της 30ής Νοεμβρίου 2009, F-17/09, Meister κατά ΓΕΕΑ (δεν έχει ακόμη δημοσιευθεί στη Συλλογή).

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο διατάσσει:

- 1) Απορρίπτει την αίτηση αναίρεσως.
- 2) Ο Herbert Meister φέρει τα δικαστικά του έξοδα καθώς και τα δικαστικά έξοδα στα οποία υποβλήθηκε το Γραφείο Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (ΓΕΕΑ) στο πλαίσιο της παρούσας διαδικασίας.

(¹) EE C 100 της 17.4.2010.

Διάταξη του Προέδρου του Γενικού Δικαστηρίου της 7ης Δεκεμβρίου 2010 — ArcelorMittal Wire France κ.λπ. κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-385/10 R)

(Ασφαλιστικά μέτρα — Ανταγωνισμός — Απόφαση της Επιτροπής επιβάλλουσα πρόστιμο — Τραπεζική εγγύηση — Αίτηση αναστολής εκτελέσεως — Χρηματική ζημία — Απουσία εξαιρετικών περιστάσεων — Δεν συντρέχει επείγον)

(2011/C 55/43)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσες: ArcelorMittal Wire France (Bourg-en-Bresse, Γαλλία), ArcelorMittal Fontaine (Fontaine-L'Évêque, Βέλγιο) και ArcelorMittal Verderio Srl (Verderio Inferiore, Ιταλία) (εκπρόσωποι: H. Calvet, O. Billard και M. Pittie, δικηγόροι)

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: C. Giolito, L. Pargala και V. Bottka)

Αντικείμενο

Αίτηση αναστολής εκτελέσεως του άρθρου 2 της απόφασης C(2010) 4387 τελικό, της Επιτροπής, της 30ής Ιουνίου 2010, σχετικά με μια διαδικασία εφαρμογής του άρθρου 101 ΣΛΕΕ και του άρθρου 53 της Συμφωνίας ΕΟΧ (υπόθεση COMP/38.344 — Προεντεταμένος χάλυβας), όπως τροποποιήθηκε με την απόφαση C(2010) 6676 τελικό της Επιτροπής, της 30ής Σεπτεμβρίου 2010.

Διατακτικό

Ο Πρόεδρος του Γενικού Δικαστηρίου διατάσσει:

- 1) Απορρίπτει την αίτηση ασφαλιστικών μέτρων.
- 2) Επιφυλάσσεται ως προς τα δικαστικά έξοδα.

Διάταξη του Προέδρου του Γενικού Δικαστηρίου της 17ης Δεκεμβρίου 2010 — Viktor Uspaskich κατά Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου

(Υπόθεση T-507/10 R)

(Ασφαλιστικά μέτρα — Άρση της ασυλίας ενός μέλους του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου — Αίτηση αναστολής εκτελέσεως)

(2011/C 55/44)

Γλώσσα διαδικασίας: η λιθουανική

Διάδικοι

Αιτών: Viktor Uspaskich (Kėdainiai, Λιθουανία) (εκπρόσωπος: V. Sviderskis, δικηγόρος)

Καθού: Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο (εκπρόσωποι: N. Lorenz, A. Pospíšilová Padowska και L. Mašalaite)

Αντικείμενο

Αίτηση αναστολής εκτελέσεως της απόφασης του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου της 7ης Σεπτεμβρίου 2010 περί άρσεως της ασυλίας του αιτούντος.

Διατακτικό

Ο Πρόεδρος του Γενικού Δικαστηρίου διατάσσει:

- 1) Απορρίπτει την αίτηση ασφαλιστικών μέτρων.
- 2) Επιφυλάσσεται ως προς τα δικαστικά έξοδα.

Προσφυγή της Tecnimed κατά του ΓΕΕΑ — Ecobrands (Zapper-CLICK) που ασκήθηκε στις 26 Αυγούστου 2010

(Υπόθεση T-360/10)

(2011/C 55/45)

Γλώσσα του δικογράφου της προσφυγής: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Tecnimde Srl (Vedano Olona, Ιταλία) (εκπρόσωποι: M. Franzosi και V. Piccarreta, δικηγόροι)

Καθού: Γραφείο Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της εσωτερικής αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα)

Έτερος διάδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών: Ecobrands Ltd (Λονδίνο, Ηνωμένο Βασίλειο)

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την απόφαση του τετάρτου τμήματος προσφυγών του Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της εσωτερικής αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) της 14ης Ιουνίου 2010 στην υπόθεση R 195/2008-4·
- να επιβεβαιώσει την απόφαση του τμήματος ακυρώσεως του Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της εσωτερικής αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα)· και
- να καταδικάσει το ΓΕΕΑ στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι και κύρια επιχειρήματα

Καταχωρισμένο κοινοτικό σήμα του οποίου ζητείται να κηρυχθεί η ακυρότητα: το λεκτικό σήμα «ZAPPER-CLICK», για τα προϊόντα των κλάσεων 5, 9 και 10 — καταχώριση κοινοτικού σήματος υπ' αριθ. 3870284

Δικαιούχος του κοινοτικού σήματος: ο έτερος διάδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών

Αιτούσα την κήρυξη της ακυρότητας του κοινοτικού σήματος: η προσφεύγουσα

Σήματα των οποίων δικαιούχος είναι η αιτούσα: ιταλικό λεκτικό σήμα «CLICK» υπ' αριθ. 747249, για τα προϊόντα της κλάσεως 10· ιταλικό λεκτικό σήμα «MOUSTI CLICK» υπ' αριθ. 927574, για τα προϊόντα της κλάσεως 10· ιταλικό λεκτικό σήμα «ECO-CLICK» υπ' αριθ. 801404, για τα προϊόντα της κλάσεως 10· ιταλικό λεκτικό σήμα «ZANZA-CLICK» υπ' αριθ. 801405, για τα προϊόντα της κλάσεως 10· διεθνές σήμα «MOUSTI CLICK» υπ' αριθ. 825425, για τα προϊόντα της κλάσεως 10· μη καταχωρισμένο λεκτικό σήμα «CLICK», το οποίο χαίρει προστασίας στο Ηνωμένο Βασίλειο· μη καταχωρισμένο λεκτικό σήμα «ZANZA CLICK», το οποίο χαίρει προστασίας στο Ηνωμένο Βασίλειο.

Απόφαση του τμήματος ακυρώσεως: μερική ακύρωση του κοινοτικού σήματος

Απόφαση του τμήματος προσφυγών: ακύρωση του τμήματος ακυρώσεως

Λόγοι ακυρώσεως: παράβαση και εσφαλμένη ερμηνεία του άρθρου 52, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΚ) 207/2009 του Συμβουλίου, καθόσον το τμήμα προσφυγών απέκλεισε εσφαλμένως την «κακή πίστη». Παραβίαση και εσφαλμένη ερμηνεία των κανόνων 38, παράγραφος 2, 39, παράγραφοι 2 και 3, καθώς και 96, παράγραφος 2, του κανονισμού (ΕΚ) 2868/95 της Επιτροπής, καθόσον το τμήμα προσφυγών κακώς συνδύασε το απαράδεκτο του λόγου προσφυγής με την προβαλλόμενη μη μετάφραση των εγγράφων, και καθόσον δεν εκτίμησε ότι η προσφεύγουσα είχε προσκομίσει τη μετάφραση. Εσφαλμένη εφαρμογή των άρθρων 53, παράγραφος 1, στοιχείο α', και 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΚ) 207/2009 του Συμβουλίου, καθόσον το τμήμα προσφυγών υπερέβη την εξουσία του. Παράβαση και εσφαλμένη ερμηνεία των άρθρων 53, παράγραφος 1, στοιχείο β', και 8, παράγραφος 3, του κανονισμού (ΕΚ) 207/2009 του Συμβουλίου, καθόσον το τμήμα προσφυγών κακώς έκρινε ότι πρέπει να αποκλεισθεί η κατάχρηση εξουσίας, δεδομένου ότι τα επίδικα σήματα δεν είναι παρεμφερή. Παράβαση των άρθρων 53, παράγραφος 1, στοιχείο γ', και 8, παράγραφος 4, του κανονισμού (ΕΚ) 207/2009 του Συμβουλίου, καθόσον το τμήμα προσφυγών κακώς απέκλεισε την παράνομη χρήση του σήματος και έκρινε εσφαλμένως ότι στη δικογραφία δεν υπάρχουν αποδεικτικά στοιχεία περί του τρόπου με τον οποίο παρουσιάστηκε το προϊόν στην αγορά.

Προσφυγή της 15ης Δεκεμβρίου 2010 — Quimitécnica.com και de Mello κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-564/10)

(2011/C 55/46)

Γλώσσα διαδικασίας: η πορτογαλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσες: Quimitécnica.com — Comércio e Indústria Química, SA (Lordelo, Πορτογαλία) και José de Mello — Sociedade Gestora de Participações Sociais, SA (Λισαβόνα) (εκπρόσωποι: J. Calheiros, δικηγόρος)

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα των προσφευγόντων

Οι προσφεύγουσες ζητούν από το Γενικό Δικαστήριο:

— Να ακυρώσει μερικώς, σύμφωνα με το άρθρο 264 της ΣΛΕΕ, την Απόφαση της Επιτροπής, την οποία έλαβε ο υπόλογός της με την από 8 Οκτωβρίου 2010 επιστολή, με στοιχεία BUDG/C5/MG s737983, καθ' όσον αυτή απαιτεί η παρασχετέα χρηματοπιστωτική εγγύηση να προέρχεται από τράπεζα αξιολογμένη με μακροπρόθεσμο *rating* «ΑΑ».

— Να καταδικάσει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της προσφυγής τους, οι προσφεύγουσες προβάλλουν τους κάτωθι λόγους:

1. Πρώτος λόγος, περί παραβάσεως ουσιώδους τύπου — έλλειψη αξιολογήσεως της Αποφάσεως της 8ης Οκτωβρίου 2010

Βάσει του λόγου αυτού, οι προσφεύγουσες υποστηρίζουν ότι:

— Σύμφωνα με το άρθρο 296 της ΣΛΕΕ, όλες οι νομικές πράξεις, περιλαμβανομένων και των αποφάσεων, πρέπει να αιτιολογούνται. Η Απόφαση της 8ης Οκτωβρίου 2010 ουδεμία αιτιολογία περιέχει ως προς με την υποχρέωση η συνιστώσα την εγγύηση τράπεζα να διαθέτει ορισμένο *rating*.

— Δεδομένου του βαθμού του απαιτούμενου *rating*, η αιτιολόγησή του ήταν επιβεβλημένη. Πολλών μάλλον που, στο πλαίσιο ασκήσεως διακριτικής ευχέρειας, η υποχρέωση αιτιολογήσεως είναι ακόμη ισχυρότερη απ' ό,τι όταν ευρισκόμεθα προ της ασκήσεως δεσμίας αρμοδιότητας.

— Άλλωστε, η Απόφαση δεν επικαλείται καν κάποιον κοινοτικό κανόνα (έστω και εσωτερικό) στον οποίο να θεμελιώνεται η επίδικη επιταγή. Επειδή στερείται αιτιολογίας, η Απόφαση πρέπει, κατά το μέρος αυτό, να ακυρωθεί.

2. Δεύτερος λόγος, περί παραβάσεως της Συνθήκης — αρχή της αναλογικότητας

Βάσει του λόγου αυτού, οι προσφεύγουσες υποστηρίζουν ότι:

— Κατά το άρθρο 85 του κανονισμού (ΕΚ, Ευρατόμ) 2342/2002, για να του χορηγηθεί συμπληρωματική προθεσμία πληρωμής, «ο οφειλέτης [...] συνιστά, προκειμένου να προστατευθούν τα δικαιώματα των Κοινοτήτων, χρηματική εγγύηση, αποδεκτή από τον υπόλογο του οργάνου, η οποία καλύπτει την οφειλή που δεν έχει εισπραχθεί ακόμη ως προς το κεφάλαιο και ως προς τους τόκους». Επομένως, τα συμφέροντα, στην προστασία των οποίων σκοπεί η αναφερόμενη σύσταση εγγυήσεως, είναι τα συμφέροντα των Κοινοτήτων, εν προκειμένω η απαίτηση εισπράξεως των ποσών που βεβαιούται ότι οφείλονται.

— Μια εγγύηση σε πρώτη ζήτηση, σύμφωνα με τα πρότυπα τα οποία υπαγορεύει η Επιτροπή, χορηγούμενη από πιστωτικό ίδρυμα, συνιστά πρόσφορο τρόπο εξασφάλισης της πληρωμής των οφειλομένων ποσών. Τούτο πολλών μάλλον που ολόκληρο το σύστημα της πορτογαλικής δικαιοσύνης (και γενικότερα των λοιπών κρατών μελών της Ευρωπαϊκής Ένωσης) δέχεται, για τις πλέον ποικίλες χρήσεις, την παροχή τραπεζικής εγγυήσεως, ακόμη και για την αναστολή εκτελέσεως δικαστικών αποφάσεων.

— Στη συγκεκριμένη περίπτωση, η εγγύηση την οποία προτείνουν οι προσφεύγουσες (και η Επιτροπή δεν αποδέχεται) θα εξέδιδετο από το Banco Comercial Português, S.A., πιστωτικό ίδρυμα με έδρα στην Ευρωπαϊκή Ένωση, υποκείμενο στους κανόνες εποπτείας και ενοποιήσεως, τους οποίους έχουν ορίσει τα ίδια τα κοινοτικά θεσμικά όργανα. Επομένως, τίποτε δεν δικαιολογεί, χάριν υπερασπίσεως των δικαιωμάτων των Κοινοτήτων, την άρνηση της δυνατότητας χορηγήσεως της εγγυήσεως από την εν λόγω τράπεζα και την απαίτηση να χορηγείται αυτή από μια τράπεζα με μακροπρόθεσμο *rating* «ΑΑ».

— Ας προστεθούν και περιστάσεις της συγκυρίας, που είναι γνωστές στο κοινό, ότι τα *ratings* των πορτογαλικών τραπεζών εδίγησαν πρόσφατα από τη μεταβολή του *rating* της Πορτογαλικής Δημοκρατίας. Κατά συνέπεια, δεν υφίσταται, επί του παρόντος, καμία τράπεζα, **με έδρα την Πορτογαλία**, που να πληροί τα απαιτούμενα με την Απόφαση της Επιτροπής κριτήρια *rating* μακροπρόθεσμο «ΑΑ».

— Κατ' αυτόν τον τρόπο, η Απόφαση της Επιτροπής δεν πληροί το κριτήριο του αναγκαίου (που αποτελεί μια σημαντική διάσταση της αρχής της αναλογικότητας), άπαξ, μεταξύ των πιθανών μέτρων, η Επιτροπή επέλεξε εκείνο που, στην παρούσα συγκυρία, πλήττει περισσότερο τα συμφέροντα των προσφευγουσών.

— Υφίσταται, επομένως, σαφής δυσαναλογία μεταξύ της αξιώσεως της Επιτροπής (σύσταση εγγυήσεως από ευρωπαϊκή τράπεζα με μακροπρόθεσμο *rating* «ΑΑ») και του επιδιωκόμενου σκοπού (προστασία της αξιώσεως της Επιτροπής προς εισπράξη των ποσών), γι' αυτό και η Απόφαση της Επιτροπής πρέπει, κατά το μέρος αυτό, να ακυρωθεί.

Προσφυγή της 21ης Δεκεμβρίου 2010 — ThyssenKrupp Steel Europe κατά ΓΕΕΑ (Highprotect)

(Υπόθεση T-565/10)

(2011/C 55/47)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: ThyssenKrupp Steel Europe AG (Duisburg, Γερμανία) (εκπρόσωπος: U. Ulrich, δικηγόρος)

Καθού: Γραφείο Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα)

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

— να ακυρώσει την απόφαση του πρώτου τμήματος προσφυγών του Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) της 30ης Σεπτεμβρίου 2010 στην υπόθεση R 1038/2010-1·

— να καταδικάσει το ΓΕΕΑ στα δικαστικά έξοδα καθώς και στα έξοδα της διαδικασίας ενώπιον του τμήματος προσφυγών.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Σήμα προς καταχώριση: Λεκτικό σήμα «Highprotect» για προϊόντα της κλάσεως 6.

Απόφαση του εξεταστή: Απόρριψη της αιτήσεως καταχωρίσεως.

Απόφαση του τμήματος προσφυγών: Απόρριψη της προσφυγής.

Λόγοι ακυρώσεως: Παράβαση του άρθρου 7, παράγραφος 1, στοιχείο β' και γ', του κανονισμού 207/2009 ⁽¹⁾, καθότι το επίμαχο κοινοτικό σήμα διαθέτει διακριτικό χαρακτήρα και δεν είναι περιγραφικό

⁽¹⁾ Κανονισμός (ΕΚ) 207/2009 του Συμβουλίου, της 26ης Φεβρουαρίου 2009, για το κοινοτικό σήμα (ΕΕ L 78, σ. 1).

Προσφυγή της 15ης Δεκεμβρίου 2010 — Ertmer κατά ΓΕΕΑ — Caterpillar (erkat)

(Υπόθεση T-566/10)

(2011/C 55/48)

Γλώσσα του δικογράφου της προσφυγής: η γερμανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Jutta Ertmer (Tatsungen, Γερμανία) (εκπρόσωποι: A. von Mühlendahl και C. Eckhardt, δικηγόροι)

Καθού: Γραφείο Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (ΓΕΕΑ)

Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών: Caterpillar, Inc. (Illinois, ΗΠΑ)

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την απόφαση του πρώτου τμήματος προσφυγών του Γραφείου Εναρμόνισης στα πλαίσια της εσωτερικής αγοράς (ΓΕΕΑ) της 7ης Σεπτεμβρίου 2010 στην υπόθεση R 270/2010-1·
- να απορρίψει την ανακοπή που άσκησε η Caterpillar Inc. στις 17 Φεβρουαρίου 2010 κατά της αποφάσεως του τμήματος ακυρώσεως του ΓΕΕΑ της 8ης Ιανουαρίου 2010 στη διαδικασία κηρύξεως ακυρότητας 2504 C·
- να καταδικάσει το ΓΕΕΑ και την Caterpillar Inc., εφόσον αυτή παρέμβει στη διαδικασία, στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Καταχωρισμένο κοινοτικό σήμα του οποίου ζητείται να κηρυχθεί η ακυρότητα: λεκτικό σήμα «erkat» για προϊόντα των κλάσεων 7 και 42.

Δικαιούχος του κοινοτικού σήματος: η προσφεύγουσα

Αιτούσα την κήρυξη της ακυρότητας του κοινοτικού σήματος: Caterpillar Inc.

Λόγοι επί των οποίων στηρίχθηκε η αίτηση περί κηρύξεως της ακυρότητας: Η αίτηση στηρίχθηκε στο εθνικό και κοινοτικό λεκτικό σήμα «CAT» και στα εθνικά και κοινοτικά εικονιστικά σήματα που περιέχουν την λέξη «CAT» για προϊόντα και υπηρεσίες των κλάσεων 7 και 42 δυνάμει του άρθρου 53, παράγραφος 1, στοιχείο α'.

Απόφαση του τμήματος ακυρώσεως: Απόρριψη της αιτήσεως περί κηρύξεως ακυρότητας

Απόφαση του τμήματος προσφυγών: Αποδοχή της ανακοπής και κήρυξη άκυρης της καταχωρίσεως του σήματος.

Λόγοι ακυρώσεως: Παράβαση του άρθρου 8, σε συνδυασμό με το άρθρο 75, του Κανονισμού (ΕΚ) 207/2009 ⁽¹⁾, καθότι αφενός δεν προκύπτει από την προσβαλλόμενη απόφαση βάσει ποιου προγενέστερου σήματος ή ποιων προγενέστερων σημάτων έγινε δεκτή η αίτηση του άλλου διαδίκου και αφετέρου το κύριο μέρος της αιτιολογίας αντιγράφηκε από άλλη απόφαση, παράβαση του άρθρου 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του Κανονισμού (ΕΚ) 207/2009, καθότι δεν υφίσταται κανένας κίνδυνος συγχύσεως των αντικρουόμενων σημάτων, καθώς και παράβαση του άρθρου 8, παράγραφος 5, σε συνδυασμό με το άρθρο 75 του Κανονισμού (ΕΚ) 207/2009, καθότι δεν έχουν αναγνωριστεί προγενέστερα εικονιστικά σήματα και δεν υφίσταται προσβολή ή όφελος αντλούμενο από τον διακριτικό χαρακτήρα ή τη φήμη των σημάτων αυτών.

⁽¹⁾ Κανονισμός (ΕΚ) 207/2009, του Συμβουλίου, της 26ης Φεβρουαρίου 2009, για το κοινοτικό σήμα (ΕΕ 2009, L 78, σ. 7)

Προσφυγή της 23ης Δεκεμβρίου 2010 — Octapharma Pharmazeutika κατά ΕΟΦ

(Υπόθεση T-573/10)

(2011/C 55/49)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Octapharma Pharmazeutika Produktionsgesellschaft mbH (Βιέννη, Αυστρία) (εκπρόσωποι: I. Brinker, T. Holz-müller, δικηγόροι και J. Schwarze, καθηγητής)

Καθού: Ευρωπαϊκός Οργανισμός Φαρμάκων

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει το από 21 Οκτωβρίου 2010 έγγραφο του Ευρωπαϊκού Οργανισμού Φαρμάκων (ΕΟΦ) προς την προσφεύγουσα, καθόσον η εν λόγω αρχή αρνείται την επιστροφή αχρεωστήτως καταβληθέντων τελών, ύψους 180 700 ευρώ, και
- να καταδικάσει τον καθού στα δικαστικά έξοδα δυνάμει του άρθρου 87, παράγραφος 2, του Κανονισμού Διαδικασίας του Γενικού Δικαστηρίου.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Η προσφεύγουσα προβάλλει τέσσερις λόγους ακυρώσεως προς στήριξη της προσφυγής της:

- 1) Πρώτος λόγος ακυρώσεως: προσβολή της αρχής της νομιμότητας της διοικητικής δράσης σε συνδυασμό με τους εφαρμοστέες διατάξεις στον τομέα της επιβολής τελών

Η προσφεύγουσα υποστηρίζει συναφώς ότι ο ΕΟΦ αρνήθηκε την επιστροφή τελών βασιζόμενος σε παράνομο κανονισμό τελών που είχε εκδώσει ο ίδιος. Κατά την προσφεύγουσα, ο ΕΟΦ υπερέβη τα όρια της διακριτικής ευχέρειας που διέθετε, βασιζοντας την προσβαλλόμενη απόφαση σε ρύθμιση που προσέβαλε γενικές και ειδικές αρχές υπολογισμού των τελών. Η προσφεύγουσα προβάλλει συγκεκριμένα ότι ο ως άνω κανονισμός τελών δεν καλύπτεται από τον κανονισμό (ΕΚ) 297/95⁽¹⁾. Το εισπραχθέν τέλος παραβιάζει τις αρχές της ανάλογης και λελογισμένης επιβολής τελών. Επιπλέον, είναι προδήλως δυσανάλογο προς τα τέλη που επιβάλλονται κατά τις πρώτες πιστοποιήσεις και την ετήσια ανανέωση της πιστοποίησης και προς την πάγια διοικητική πρακτική.

2) Δεύτερος λόγος ακυρώσεως: παραβίαση της αρχής της αναλογικότητας

Η προσφεύγουσα υποστηρίζει συναφώς ότι η παραβίαση της αρχής της αναλογικότητας είναι πρόδηλη, αν συγκριθεί το εισπραχθέν τέλος με τα τέλη για τις λοιπές υπηρεσίες που παρέχει ο ΕΟΦ. Παρότι άλλες πιστοποιήσεις σχετικές με το κύριο αρχείο πλάσματος θα συνεπάγονταν παρεμφερή ή μεγαλύτερη διοικητική επιβάρυνση, τα τέλη που θα επιβάλλονταν στις εν λόγω περιπτώσεις θα ήταν πολύ χαμηλότερα. Επίσης από τη σύγκριση με την πολιτική τελών των τελευταίων ετών όσον αφορά την εν προκειμένω εξοφλητέα παροχή διοικητικών υπηρεσιών προκύπτει ότι το εισπραχθέν τέλος είναι δυσανάλογο προς την καταβλητέα δαπάνη.

3) Τρίτος λόγος ακυρώσεως: προσβολή της αρχής προστασίας της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης έναντι των απότομων μεταβολών διοικητικής πρακτικής

Στο πλαίσιο του τρίτου λόγου, η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι ο ΕΟΦ απέσχε απροσδόκητα από τη συνήθη πολιτική τελών του κατά τρόπο ακατανόητο και μη προβλέψιμο για την προσφεύγουσα και τους λοιπούς ενδιαφερομένους και κατά συνέπεια προσέβαλε την αρχή της προστασίας της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης. Συγκεκριμένα κατά τον καθορισμό των τελών η καθής δεν έλαβε υπόψη το κρίσιμο νομικό πλαίσιο και το εύρος της διακριτικής του ευχέρειας, με αποτέλεσμα να είναι η προσφεύγουσα σε θέση να επικαλεστεί την προστασία της δικαιολογημένης της εμπιστοσύνης. Ιδιαίτερος σοβαρό κατά την προσφεύγουσα είναι στο πλαίσιο αυτό ότι ο ΕΟΦ επανήλθε στην προγενέστερη πολιτική τελών του πριν την έκδοση της προσβαλλόμενης αποφάσεως.

4) Τέταρτος λόγος ακυρώσεως: μη τήρηση της υποχρέωσης της δίκαιης και συνεπούς διοικητικής δράσεως

Η προσφεύγουσα υποστηρίζει συναφώς ότι η περιορισμένη σε σύντομο χρονικό διάστημα αλματώδης αύξηση των τελών παραβιάζει την αρχή της δίκαιης και συνεπούς διοικητικής δράσεως, που κωδικοποιήθηκε στον «Κώδικα ορθής διοικητικής συμπεριφοράς του προσωπικού της Ευρωπαϊκής Επιτροπής στις σχέσεις με το κοινό» και απορρέει από το δικαίωμα χρηστής διοικήσεως του άρθρου 41 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Κατά τη συνήθη πολιτική τελών του ΕΟΦ για τον ίδιο όγκο διοικητικών υπηρεσιών θα έπρεπε να είχε επιβληθεί σημαντικά χαμηλότερο τέλος βάσει διαφορετικής μεθόδου υπολογισμού. Ως προς το σημείο αυτό, η διοικητική

πρακτική μεταβλήθηκε κατά τρόπο αδικαιολόγητο. Η προσφεύγουσα προβάλλει περαιτέρω ότι, λαμβανομένων υπόψη των ιδιαιτεριών από απόψεως χρόνου περιστάσεων και την σημαντική αύξηση των τελών σε σχέση με τα προηγούμενα χρόνια, ο ΕΟΦ όφειλε τουλάχιστον να εφαρμόσει στην περίπτωση της προσφεύγουσας εξαιρετική ή μεταβατική ρύθμιση.

⁽¹⁾ Κανονισμός (ΕΚ) 297/95, του Συμβουλίου, της 10ης Φεβρουαρίου 1995, σχετικά με τα τέλη που καταβάλλονται στον Ευρωπαϊκό Οργανισμό Αξιολόγησης Φαρμάκων (ΕΕ L 35 της 15.2.1995, σ. 1).

Προσφυγή της 14ης Δεκεμβρίου 2010 — Moreda-Riviere Trefilerías κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-575/10)

(2011/C 55/50)

Γλώσσα διαδικασίας: η ισπανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Moreda-Riviere Trefilerías, SA (Gijón, Ισπανία)
(εκπρόσωποι: F. González Díaz και A. Tresandi Blanco, δικηγόροι)

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

— να ακυρώσει, δυνάμει του άρθρου 263 της Συνθήκης για τη Λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης, την απόφαση C(2010) 6676 τελικό της Ευρωπαϊκής Επιτροπής της 30ής Σεπτεμβρίου 2010, περί τροποποίησης της αποφάσεως της 30ής Ιουνίου 2010, C(2010) 4387, στην υπόθεση COMP/38.344 — Προετταμένος χάλυβας, και

— να καταδικάσει την Ευρωπαϊκή Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της προσφυγής της, η προσφεύγουσα προβάλλει τρεις λόγους:

— Ο πρώτος λόγος αντλείται από παραβίαση της αρχής του τεκμηρίου νομιμότητας των πράξεων των θεσμικών οργάνων, καθώς και της αρχής της χρηστής διοικήσεως.

— Ο δεύτερος λόγος αντλείται από το γεγονός ότι η τροποποιητική απόφαση πάσχει από ελάττωμα ουσιώδους τύπου, ήτοι εγκρίθηκε χωρίς την υποχρεωτική διαβούλευση της Συμβουλευτικής Επιτροπής συμπτύξεων και δεσποζουσών θέσεων, όπως απαιτεί το άρθρο 14 του κανονισμού (ΕΚ) 1/2003 του Συμβουλίου, της 16ης Δεκεμβρίου 2002, για την εφαρμογή των κανόνων ανταγωνισμού που προβλέπονται στα άρθρα 81 και 82 της Συνθήκης (ΕΕ 2003, L 1, σ. 1).

— Ο τρίτος λόγος, ο οποίος προβάλλεται επικουρικώς, αντλείται από παραβίαση της αρχής της απαγορεύσεως των διακρίσεων κατά τον καθορισμό των όρων πληρωμής του προστίμου και παράβαση της υποχρέωσης αιτιολόγησής των πράξεων.

Προσφυγή της 14ης Δεκεμβρίου 2010 — Trefilerías Quijano κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-576/10)

(2011/C 55/51)

Γλώσσα διαδικασίας: η ισπανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Trefilerías Quijano, SA (Los Corrales de Buelna, Ισπανία) (εκπρόσωποι: F. González Díaz και A. Tresandi Blanco, δικηγόροι)

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει, δυνάμει του άρθρου 263 της Συνθήκης για τη Λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης, την απόφαση C(2010) 6676 τελικό της Ευρωπαϊκής Επιτροπής, της 30ής Σεπτεμβρίου 2010, περί τροποποιήσεως της αποφάσεως της 30ής Ιουνίου 2010 [C(2010) 4387 τελικό, στην υπόθεση COMP/38.344 — Προεντεταμένος χάλυβας].
- επικουρικώς, να ακυρώσει, δυνάμει του άρθρου 263 της Συνθήκης για τη Λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης, το άρθρο 2 της αποφάσεως C(2010) 6676 τελικό, της Ευρωπαϊκής Επιτροπής, της 30ής Σεπτεμβρίου 2010, περί τροποποιήσεως της αποφάσεως C(2010) 4387 στην υπόθεση COMP/38344 — Προεντεταμένος χάλυβας, στο μέτρο που συνεπάγεται παραβίαση της αρχής της απαγορεύσεως των διακρίσεων, μη επεκτείνοντας ως προς την προσφεύγουσα την ταχθείσα συμπληρωματική προθεσμία για την πληρωμή του προστίμου, και πάσχει από έλλειψη αιτιολογίας, και
- να καταδικάσει την Ευρωπαϊκή Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι της προσφυγής και κύρια επιχειρήματα

Οι λόγοι της προσφυγής και τα κύρια επιχειρήματα είναι αυτά που προβάλλονται στο πλαίσιο της υποθέσεως T-575/10, Moreda-Riviere Trefilerías κατά Επιτροπής.

Προσφυγή της 14ης Δεκεμβρίου 2010 — Trenzas y Cables de Acero κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-577/10)

(2011/C 55/52)

Γλώσσα διαδικασίας: η ισπανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Trenzas y Cables de Acero PSC, SL (Santander, Ισπανία) (εκπρόσωποι: F. González Díaz και A. Tresandi Blanco, δικηγόροι)

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει, δυνάμει του άρθρου 263 της Συνθήκης για τη Λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης, την απόφαση C(2010) 6676 τελικό της Ευρωπαϊκής Επιτροπής, της 30ής Σεπτεμβρίου 2010, περί τροποποιήσεως της αποφάσεως της 30ής Ιουνίου 2010 [C(2010) 4387 τελικό στην υπόθεση COMP/38.344 — Προεντεταμένος χάλυβας].
- επικουρικώς, να ακυρώσει, δυνάμει του άρθρου 263 της Συνθήκης για τη Λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης, το άρθρο 2 της αποφάσεως C(2010) 6676 τελικό, της Ευρωπαϊκής Επιτροπής, της 30ής Σεπτεμβρίου 2010, περί τροποποιήσεως της αποφάσεως C(2010) 4387 στην υπόθεση COMP/38.344 — Προεντεταμένος χάλυβας, στο μέτρο που συνεπάγεται παραβίαση της αρχής της απαγορεύσεως των διακρίσεων, μη επεκτείνοντας ως προς την προσφεύγουσα την ταχθείσα συμπληρωματική προθεσμία για την πληρωμή του προστίμου, και πάσχει από έλλειψη αιτιολογίας, και
- να καταδικάσει την Ευρωπαϊκή Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι της προσφυγής και κύρια επιχειρήματα

Οι λόγοι της προσφυγής και τα κύρια επιχειρήματα είναι αυτά που προβάλλονται στο πλαίσιο της υποθέσεως T-575/10, Moreda-Riviere Trefilerías κατά Επιτροπής.

Προσφυγή της 14ης Δεκεμβρίου 2010 — Global Steel Wire κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-578/10)

(2011/C 55/53)

Γλώσσα διαδικασίας: η ισπανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Global Steel Wire SA (Cerdanyola del Vallés, Ισπανία) (εκπρόσωποι: F. González Díaz και A. Tresandi Blanco, δικηγόροι)

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει, δυνάμει του άρθρου 263 της Συνθήκης για τη Λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης, την απόφαση C(2010) 6676 τελικό της Ευρωπαϊκής Επιτροπής, της 30ής Σεπτεμβρίου 2010, περί τροποποίησης της αποφάσεως της 30ής Ιουνίου 2010 [C(2010) 4387 τελικό στην υπόθεση COMP/38.344 — Προεντεταμένος χάλυβας].
- επικουρικώς, να ακυρώσει, δυνάμει του άρθρου 263 της Συνθήκης για τη Λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης, το άρθρο 2 της αποφάσεως C(2010) 6676 τελικό, της Ευρωπαϊκής Επιτροπής, της 30ής Σεπτεμβρίου 2010, περί τροποποίησης της αποφάσεως C(2010) 4387 στην υπόθεση COMP/38.344 — Προεντεταμένος χάλυβας, στο μέτρο που συνεπάγεται παραβίαση της αρχής της απαγορεύσεως των διακρίσεων, μη επεκτείνοντας ως προς την προσφεύγουσα την ταχθείσα συμπληρωματική προθεσμία για την πληρωμή του προστίμου, και πάσχει από έλλειψη αιτιολογίας, και
- να καταδικάσει την Ευρωπαϊκή Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι της προσφυγής και κύρια επιχειρήματα

Οι λόγοι της προσφυγής και τα κύρια επιχειρήματα είναι αυτά που προβάλλονται στο πλαίσιο της υποθέσεως T-575/10, *Moreda-Riviere Trefilerías* κατά Επιτροπής.

Προσφυγή της 21ης Δεκεμβρίου 2010 — *macros consult* κατά ΓΕΕΑ — *MIP Metro (makro)*

(Υπόθεση T-579/10)

(2011/C 55/54)

Γλώσσα του δικογράφου της προσφυγής: η γερμανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: *macros consult GmbH* — Unternehmensberatung für Wirtschafts- und Finanztechnologie (Ottobrunn, Γερμανία) (εκπρόσωπος: T. Raible, δικηγόρος)

Καθού: *Partie défenderesse*: Γραφείο Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα)

Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών: *MIP Metro Group Intellectual Property GmbH & Co. KG* (Düsseldorf, Γερμανία)

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να μεταρρυθμίσει την απόφαση που εξέδωσε στις 18 Οκτωβρίου 2010 το τέταρτο τμήμα προσφυγών του ΓΕΕΑ στην υπόθεση R 339/2009-4, ούτως ώστε να κριθεί βάσιμη η προ-

σφυγή που άσκησε η προσφεύγουσα ενώπιον του τμήματος προσφυγών του ΓΕΕΑ και να γίνει δεκτό το αίτημα περί κηρύξεως της ακυρότητας, και

- να καταδικαστούν το ΓΕΕΑ κι η *MIP Metro Group* στα δικαστικά έξοδα στο πλαίσιο της διαδικασίας επί της αιτήσεως περί κηρύξεως της ακυρότητας, της διαδικασίας προσφυγής και της διαδικασίας ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Καταχωρισμένο κοινοτικό σήμα του οποίου ζητείται να κηρυχθεί η ακυρότητα: εικονιστικό σήμα που περιλαμβάνει το λεκτικό στοιχείο «makro» και έχει καταχωριστεί για προϊόντα και υπηρεσίες των κλάσεων 1 έως 42.

Δικαιούχος του κοινοτικού σήματος: *MIP Metro Group Intellectual Property GmbH & Co. KG*.

Αιτούσα την κήρυξη της ακυρότητας του κοινοτικού σήματος: η προσφεύγουσα

Αιτιολόγηση της αιτήσεως περί κηρύξεως της ακυρότητας: η αίτηση περί κηρύξεως της ακυρότητας στηρίχθηκε στο άρθρο 53, παράγραφος 1, στοιχείο γ', και παράγραφος 2, του κανονισμού (ΕΚ) 207/2009⁽¹⁾ και αφορά προϊόντα και υπηρεσίες των κλάσεων 9, 35, 36 και 41.

Απόφαση του τμήματος ακυρώσεως: απόρριψη της αιτήσεως.

Απόφαση του τμήματος προσφυγών: απόρριψη της προσφυγής.

Λόγοι ακυρώσεως: παράβαση του άρθρου 53, παράγραφος 1, στοιχείο γ', και παράγραφος 2, του κανονισμού (ΕΚ) 207/2009, σε συνδυασμός με το άρθρο 8, παράγραφος 4, του εν λόγω κανονισμού, διότι η προσφεύγουσα χρησιμοποιούσε ήδη την επωνυμία «*macros Consult*» ως εταιρική και εμπορική επωνυμία πριν την υποβολή της αιτήσεως καταχώρισεως του επίδικου κοινοτικού σήματος και, συνεπώς, διέθετε προγενέστερο δικαίωμα, κατά την έννοια του άρθρου 5, παράγραφος 2, πρώτη περίοδος, του γερμανικού νόμου περί σημάτων (*Markengesetz*).

⁽¹⁾ Κανονισμός (ΕΚ) 207/2009 του Συμβουλίου, της 26ης Φεβρουαρίου 2009, για το κοινοτικό σήμα (ΕΕ L 78, σ. 1).

Προσφυγή της 23ης Δεκεμβρίου 2010 — *Acron* και *Dorogobuzh* κατά Συμβουλίου

(Υπόθεση T-582/10)

(2011/C 55/55)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσες: *Acron* ΟΑΟ (*Veliky Novgorod*, Ρωσική Ομοσπονδία) και *Dorogobuzh* (*Verkhnedneprovsky Settlement*, Ρωσική Ομοσπονδία) (εκπρόσωπος: B. Evtimov, δικηγόρος)

Καθού: Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης

Αιτήματα των προσφευγουσών

Οι προσφεύγουσες ζητούν από το Γενικό Δικαστήριο:

— να ακυρώσει τον εκτελεστικό κανονισμό (ΕΕ) 856/2010 του Συμβουλίου, της 27ης Σεπτεμβρίου 2010 ⁽¹⁾, κατά το μέτρο που αφορά τις προσφεύγουσες·

— να καταδικάσει το Συμβούλιο στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Με την προσφυγή τους, οι προσφεύγουσες ζητούν, βάσει του άρθρου 263 ΣΛΕΕ, την ακύρωση του εκτελεστικού κανονισμού (ΕΕ) 856/2010 του Συμβουλίου με τον οποίο περατώθηκε η μερική ενδιάμεση επανεξέταση που ξεκίνησε κατόπιν της αιτήσεως των προσφευγουσών περί τροποποίησης της μορφής του μέτρου αντιντάμπινγκ δια της συμπεριλήψεως μιας συνδεδεμένης εμπορικής εταιρίας στην ισχύουσα ανάλυση υποχρεώσεων.

Προς στήριξη των αιτημάτων τους, οι προσφεύγουσες προβάλλουν τους ακόλουθους λόγους ακυρώσεως:

Οι προσφεύγουσες υποστηρίζουν ότι τα θεσμικά όργανα της Ένωσης στήριξαν σε εσφαλμένη νομική βάση την απόρριψη της αιτήσέως τους και την περάτωση της μερικής ενδιάμεσης επανεξέτασης, χωρίς να τροποποιήσουν το μέτρο.

Ειδικότερα, οι προσφεύγουσες υποστηρίζουν ότι τα θεσμικά όργανα της Ένωσης παρέβησαν το άρθρο 143, παράγραφος 1, στοιχείο α', του κανονισμού (ΕΟΚ) 2454/93 της Επιτροπής, της 2ας Ιουλίου 1993, για τον καθορισμό ορισμένων διατάξεων εφαρμογής του κανονισμού (ΕΟΚ) 2913/92 του Συμβουλίου για τη θέσπιση του κοινοτικού τελωνειακού κώδικα (ΕΕ L 253, σ. 1) και υπέπεσαν σε πρόδηλο σφάλμα εκτιμήσεως, καθόσον έκριναν ότι η συνδεδεμένη εμπορική εταιρία συνδεόταν με μία άλλη εταιρία.

Επιπλέον, οι προσφεύγουσες υποστηρίζουν ότι τα θεσμικά όργανα της Ένωσης, στο πλαίσιο της έρευνας και των διαπιστώσεών τους που περιλαμβάνονται στον εκτελεστικό κανονισμό (ΕΕ) 856/2010 του Συμβουλίου, παρέβησαν το άρθρο 5, παράγραφος 4, ΣΕΕ που επιβάλλει στα όργανα της Ένωσης την υποχρέωση τηρήσεως της αρχής της αναλογικότητας, καθώς και το άρθρο 41 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων που καθιερώνει την αρχή της χρηστής διοίκησης.

⁽¹⁾ Εκτελεστικός κανονισμός (ΕΕ) 856/2010 του Συμβουλίου, της 27ης Σεπτεμβρίου 2010, για την περάτωση της μερικής ενδιάμεσης επανεξέτασης του κανονισμού (ΕΚ) 661/2008 του Συμβουλίου για την επιβολή οριστικού δασμού αντιντάμπινγκ στις εισαγωγές νιτρικού αμμωνίου καταγωγής Ρωσίας (ΕΕ 2010 L 254, σ. 5)

Προσφυγή της 27ης Δεκεμβρίου 2010 — Deutsche Telekom κατά ΓΕΕΑ — TeliaSonera Denmark (τόνος του χρώματος ματζέντα)

(Υπόθεση T-583/10)

(2011/C 55/56)

Γλώσσα του δικογράφου της προσφυγής: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Deutsche Telekom AG (Βόννη, Γερμανία) (εκπρόσωποι: T. Dolde, V. von Bomhard και B. Goebel, δικηγόροι)

Καθού: Γραφείο Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα)

Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών: TeliaSonera Denmark A/S (Κοπεγχάγη, Δανία)

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

— να ακυρώσει την απόφαση την οποία εξέδωσε στις 22 Οκτωβρίου 2010 το τέταρτο τμήμα προσφυγών του Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) στην υπόθεση R 463/2009-4·

— να καταδικάσει το καθού και την αντίδικο ενώπιον του τμήματος προσφυγών, σε περίπτωση που αυτή ασκήσει παρέμβαση, στα έξοδα της παρούσας δίκης.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Καταχωρισμένο κοινοτικό σήμα του οποίου ζητείται να κηρυχθεί η ακυρότητα: Το έγχρωμο σήμα που συνίσταται σε τόνο του χρώματος ματζέντα για υπηρεσίες των κλάσεων 38 και 42 — καταχωρισμένο κοινοτικό σήμα αριθ. 212787

Δικαιούχος του κοινοτικού σήματος: Η προσφεύγουσα

Αιτούσα την κήρυξη της ακυρότητας του κοινοτικού σήματος: Η αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών

Σήμα του οποίου δικαιούχος είναι η αιτούσα την κήρυξη της ακυρότητας του κοινοτικού σήματος: Η αιτούσα την κήρυξη της ακυρότητας του κοινοτικού σήματος στήριξε την αίτησή της σε απόλυτους λόγους απαραδέκτου σύμφωνα με τα άρθρα 4 και 7, παράγραφος 3, του κανονισμού (ΕΚ) 207/2009 του Συμβουλίου

Απόφαση του τμήματος ακυρώσεως: Θέση της υποθέσεως στο αρχείο κατόπιν της παραιτήσεως από την αίτηση κηρύξεως της ακυρότητας

Απόφαση του τμήματος προσφυγών: Απόρριψη της προσφυγής ως απαράδεκτης

Λόγοι ακυρώσεως: Παράβαση του άρθρου 59 του κανονισμού 207/2009 του Συμβουλίου, καθόσον το τμήμα προσφυγών: (i) δεν εκτίμησε ορθώς το παραδεκτό της προσφυγής και (ii) παρέβη το άρθρο 85, παράγραφος 3, και το άρθρο 83 του κανονισμού 207/2009 του Συμβουλίου, στο μέτρο που αρνήθηκε να αναγνωρίσει την ύπαρξη έννομου συμφέροντος προς συνέχιση της δίκης.

Προσφυγή της 27ης Δεκεμβρίου 2010 — Yilmaz κατά ΓΕΕΑ — Tequila Cuervo (TEQUILA MATADOR HECHO EN MEXICO)

(Υπόθεση T-584/10)

(2011/C 55/57)

Γλώσσα του δικογράφου της προσφυγής: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγων: Mustafa Yilmaz (Στουτγάρδη, Γερμανία) (εκπρόσωπος: F. Kuscmirek, δικηγόρος)

Καθού: Γραφείο Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα)

Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών: Tequila Cuervo, SA de CV (Tlaquepaque, Μεξικό)

Αιτήματα του προσφεύγοντος

Ο προσφεύγων ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

— να ακυρώσει την απόφαση του δεύτερου τμήματος προσφυγών του Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) της 13ης Οκτωβρίου 2010 στην υπόθεση R 1162/2009-2, και

— να καταδικάσει το καθού στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Απών την καταχώριση του κοινοτικού σήματος: Ο αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών

Σήμα προς καταχώριση: Το εικονιστικό σήμα «TEQUILA MATADOR HECHO EN MEXICO», για προϊόντα των κλάσεων 32 και 33 — Αίτηση καταχωρίσεως κοινοτικού σήματος υπ' αριθ. 3975117

Δικαιούχος του κατά τη διαδικασία ανακοπής αντιταχθέντος σήματος ή σημείου: Ο προσφεύγων

Αντιταχθέν σήμα ή σημείο: Το καταχωρισμένο υπ' αριθ. 30205053.1 γερμανικό λεκτικό σήμα «MATADOR» για προϊόντα της κλάσεως 32· το καταχωρισμένο υπ' αριθ. 792051 λεκτικό διεθνές λεκτικό σήμα «MATADOR» για προϊόντα της κλάσεως 32

Απόφαση του τμήματος ανακοπών: Δέχθηκε την ανακοπή για όλα τα επίμαχα προϊόντα

Απόφαση του τμήματος προσφυγών: Ακύρωση της προσβαλλόμενης αποφάσεως

Λόγοι ακυρώσεως: Παράβαση του άρθρου 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού 207/2009 του Συμβουλίου, καθόσον το τμήμα προσφυγών κακώς θεώρησε ότι δεν υπήρχε κίνδυνος συγχύσεως, δεδομένου ότι τα επίμαχα σήματα είναι τόσο παρόμοια ώστε να προκαλούν σύγχυση όσον αφορά τα προϊόντα των οποίων επιδίδει την προστασία το σήμα του οποίου ζητήθηκε η καταχώριση.

Προσφυγή-αγωγή της 29ης Δεκεμβρίου 2010 — Castiglioni κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-591/10)

(2011/C 55/58)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα-ενάγουσα: Castiglioni Srl (Busto Arsizio, Ιταλία) (εκπρόσωπος: G. Turri, δικηγόρος)

Καθής-εναγόμενη: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

— **κυρίως:** να ακυρώσει τις προσβαλλόμενες πράξεις, οι οποίες περιγράφονται λεπτομερέστερα στο αρχικό μέρος της παρούσας προσφυγής, να αναγνωρίσει ότι οι πράξεις αυτές είναι ανίσχυρες και να υποχρεώσει, ως εκ τούτου, την Ευρωπαϊκή Επιτροπή να αποκαταστήσει με συγκεκριμένο τρόπο τη ζημία, αναγνωρίζοντας, μεταξύ άλλων, την ακυρότητα ή το ανίσχυρο της σύμβασης που έχει ενδεχομένως υπογραφεί από την Ευρωπαϊκή Επιτροπή και τους ανταγωνιστές της προσφεύγουσας των οποίων έγιναν δεκτές οι προσφορές,

— **επικουρικά:** να ακυρώσει τις προσβαλλόμενες πράξεις, οι οποίες περιγράφονται λεπτομερέστερα στο αρχικό μέρος της παρούσας προσφυγής, να αναγνωρίσει ότι οι πράξεις αυτές είναι ανίσχυρες, να υποχρεώσει, ως εκ τούτου, την Ευρωπαϊκή Επιτροπή να αποζημιώσει την Castiglioni Srl για τη ζημία της, περιλαμβανομένης και της ζημίας που υπέστη ως προς τις μελλοντικές δραστηριότητές της λόγω της παράνομης συμπεριφοράς της διοίκησης κατά τη σύναψη της σύμβασης, και να καθορίσει την αποζημίωση κατά τη διάρκεια της δίκης, με την επιδίκαση τόκων και με νομισματική προσαρμογή από την ημερομηνία γένεσης της οφειλής μέχρι την εξόφλησή της,

— **εν πάση περιπτώσει:** να καταδικάσει την Ευρωπαϊκή Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι ακύρωσης και κύρια επιχειρήματα

Η προσφεύγουσα-ενάγουσα (στο εξής: προσφεύγουσα) προβάλλει τρεις λόγους προς στήριξη της προσφυγής-αγωγής που έχει ασκήσει.

— Πρώτος λόγος: παράβαση του άρθρου 137, παράγραφος 4, του κανονισμού (ΕΚ, Ευρατόμ) 2342/2002 της Επιτροπής, της 23ης Δεκεμβρίου 2002, για τη θέσπιση των κανόνων εφαρμογής του κανονισμού (ΕΚ, Ευρατόμ) 1605/2002 του Συμβουλίου, για τη θέσπιση του Δημοσιονομικού Κανονισμού που εφαρμόζεται στο γενικό προϋπολογισμό των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (ΕΕ L 357, σ. 1), παράβαση της προκήρυξης του διαγωνισμού και των μεταγενέστερων διευκρινιστικών πράξεων, έλλειψη αιτιολογίας.

Η προσφεύγουσα ισχυρίζεται συναφώς ότι έχει αποδείξει ότι πληρούσε όλα τα ελάχιστα κριτήρια ικανότητας που πρόβλεπε η προκήρυξη του διαγωνισμού και ότι δεν έχει καμία σημασία το γεγονός ότι η απόδειξη της πλήρωσης των κριτηρίων αυτών έγινε εν μέρει απευθείας και εν μέρει χάρη στη συνδρομή άλλης επιχείρησης, αφού η επίκληση της συνδρομής άλλης επιχείρησης συνιστά θεσμό που προβλέπεται ρητά από τη ρύθμιση του οικείου τομέα. Η μη αξιολόγηση της προσφοράς της προσφεύγουσας είναι συνεπώς παράνομη.

— Δεύτερος λόγος: παράβαση του άρθρου 148, παράγραφος 3, του προαναφερθέντος κανονισμού (ΕΚ, Ευρατόμ) 2342/2002, έλλειψη αιτιολογίας.

Η προσφεύγουσα ισχυρίζεται συναφώς ότι, ακόμη και αν γινόταν δεκτό ότι τα στοιχεία που υπέβαλε για να αποδείξει ότι πληρούσε το κριτήριο ST3 δεν ήταν απολύτως σαφή, η αναθέτουσα αρχή έπρεπε να έχει εφαρμόσει το άρθρο 148, παράγραφος 3, του κανονισμού 2342/2002.

— Τρίτος λόγος: έλλειψη νομιμότητας της προκήρυξης του διαγωνισμού.

Η προσφεύγουσα, για την απίθανη περίπτωση κατά την οποία θα γινόταν δεκτό ότι η άποψη της αναθέτουσας αρχής βρίσκεται έρρισμα στην προκήρυξη του διαγωνισμού, προσβάλλει την προκήρυξη αυτή διατυπώνοντας τις ίδιες αιτιάσεις που διατύπωσε με τον πρώτο λόγο ακύρωσης.

Αναίρεση που άσκησε στις 21 Δεκεμβρίου 2010 ο Luigi Marcuccio κατά της διατάξεως που εξέδωσε το Δικαστήριο Δημόσιας Διοίκησης στις 6 Οκτωβρίου 2010 στην υπόθεση F-2/10, Marcuccio κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-594/10 P)

(2011/C 55/59)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Διάδικοι

Αναιρεσείων: Luigi Marcuccio (Tricase, Ιταλία) (εκπρόσωπος: G. Cipressa, δικηγόρος)

Αντίδικος κατ' αναίρεση: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα του ανααιρεσείοντος

Ο ανααιρεσείων ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

— οπωσδήποτε: να εξαφανίσει πλήρως ολόκληρη την ανααιρεσιβαλλόμενη διάταξη,

— να αναγνωρίσει ότι η προσφυγή-αγωγή που ασκήθηκε πρωτοδικώς και επί της οποίας εκδόθηκε η ανααιρεσιβαλλόμενη διάταξη ήταν καθ' όλα παραδεκτή,

— κυρίως: να δεχτεί πλήρως και χωρίς καμία εξαίρεση τα αιτήματα που είχε υποβάλει πρωτοδικώς ο νυν ανααιρεσείων,

— να υποχρεώσει την ανααιρεσίβλητη να του καταβάλει όλα τα δικαστικά έξοδα στα οποία υποβλήθηκε κατά τη διάρκεια της εκδίκασης της υπόθεσης σε όλους τους βαθμούς δικαιοδοσίας,

— επικουρικά: να αναπέμψει την υπόθεση στο Δικαστήριο Δημόσιας Διοίκησης (Δικαστήριο ΔΔ), για να την κρίνει με διαφορετική σύνθεση.

Λόγοι αναίρεσης και κύρια επιχειρήματα

Η αίτηση αναίρεσης έχει υποβληθεί κατά της διάταξης του Δικαστηρίου ΔΔ της 6ης Οκτωβρίου 2010. Με την εν λόγω διάταξη απορρίφθηκε εν μέρει ως προδήλως απαράδεκτη και εν μέρει ως αβάσιμη η προσφυγή κατά της απόφασης της Επιτροπής να απορρίψει την αίτηση του νυν ανααιρεσείοντος για κάλυψη κατά 100 % των ιατρικών εξόδων τα οποία είχαν σχέση με την ασθένειά του.

Ο ανααιρεσείων στηρίζει την αναίρεση του στον ισχυρισμό ότι είναι παράνομες οι κρίσεις του Δικαστηρίου ΔΔ που αφορούν αφενός το αντικείμενο της προσφυγής και αφετέρου το παραδεκτό της.

Ο ανααιρεσείων ισχυρίζεται επίσης ότι το Δικαστήριο ΔΔ ερμήνευσε και εφάρμοσε εσφαλμένα και παράλογα τα άρθρα 90 και 91 του Κανονισμού Υπηρεσιακής Κατάστασης των υπαλλήλων της Ευρωπαϊκής Ένωσης και το άρθρο 94 του Κανονισμού Διαδικασίας του Δικαστηρίου ΔΔ, ότι δεν παρέθεσε καμία αιτιολογία και ότι παρέλειψε να αποφανθεί επί ενός αιτήματος που του είχε υποβάλει ο νυν ανααιρεσείων.

Αναίρεση που άσκησε στις 3 Ιανουαρίου 2011 ο Gerhard Birkhoff κατά της αποφάσεως που εξέδωσε το Δικαστήριο Δημόσιας Διοίκησης στις 27/10/2010 στην υπόθεση F-60/09, Gerhard Birkhoff κατά Ευρωπαϊκής Επιτροπής

(Υπόθεση T-10/11 P)

(2011/C 55/60)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Διάδικοι

Ανααιρεσίων: Gerhard Birkhoff (Weitnau, Γερμανία) (εκπρόσωπος: C. Inzillo, δικηγόρος)

Αντίδικος κατ' αναίρεση: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα του ανααιρεσείοντος

Ο ανααιρεσίων ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- Να αναιρέσει την ανααιρεσιβαλλόμενη απόφαση
- Να καταδικάσει την αναηρεσίβλητη στα δικαστικά έξοδα και των δύο βαθμών

Λόγοι αναιρέσεως και κύρια επιχειρήματα

Με την παρούσα αίτηση αναιρέσεως ζητείται η αναίρεση της αποφάσεως του Δικαστηρίου Δημόσιας Διοίκησης, που εκδόθηκε στην υπόθεση F-60/09, Birkhoff κατά Επιτροπής, η οποία απέρριψε την προσφυγή του ανααιρεσείοντος κατά της αποφάσεως της αναηρεσίβλητης με την οποία απορρίφθηκε το αίτημα του ανααιρεσείοντος περί παρατάσεως της καταβολής του επιδόματος συντηρουμένου τέκνου, το οποίο λάμβανε από το 1978.

Προς στήριξη της αναιρέσεώς του ο ανααιρεσίων προβάλλει επτά λόγους.

- Ο πρώτος λόγος αντλείται από παράβαση του Κανονισμού Υπηρεσιακής Κατάστασης των υπαλλήλων των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων και από παραβίαση της αρχής της ασφάλειας δικαίου και της ίσης μεταχείρισης.
- Ο δεύτερος λόγος αντλείται από πλάνη περί το δίκαιο όσον αφορά την παραδοχή ότι η ανααιρεσείουσα επικαλέσθηκε με το εισαγωγικό της δίκης δικόγραφο ένα μοναδικό λόγο (άρθρο 2, αριθ. 5, του παραρτήματος VII του ΚΥΚ), περιορίζοντας έτσι τις αιτιάσεις που σκόπευε να προβάλει κατά της εσφαλμένης εφαρμογής των σχετικών επί του θέματος αυτού διατάξεων και κανόνων.
- Ο τρίτος λόγος αντλείται από νομική πλάνη, έλλειψη αιτιολογίας και παράβαση της κοινοτικής νομοθεσίας, καθόσον το ΔΔΔ αποφάνθηκε στηριζόμενο στην αρχή της αναλογίας και χωρίς να χρησιμοποιήσει ένα ασφαλές νομικό κριτήριο και/ή ένα πρότυπο αναφοράς.

- Ο τέταρτος λόγος αντλείται από πλάνη περί το δίκαιο και έλλειψη αιτιολογίας κατά την εκτίμηση των αποδεικτικών στοιχείων που προσκόμισε η ανααιρεσείουσα προς στήριξη της προσφυγής της.
- Ο πέμπτος λόγος αντλείται από μη συμμόρφωση με τη γενική και απαραβίαστη αρχή της ισότητας και από το προδήλως αβάσιμο της εφαρμογής και ερμηνείας των σχετικών κανονισμών και/ή οδηγιών στην προκειμένη περίπτωση.
- Ο έκτος λόγος αντλείται από αναρμοδιότητα, έλλειψη αιτιολογίας και κατάχρηση εξουσίας όσον αφορά την απόφαση για τα έξοδα που μπορούν να εκπέσουν εν όλω ή να αφαιρεθούν εν μέρει λόγω ασθένειας μέλους της οικογένειας του ανααιρεσείοντος, την οποία έλαβε το Γενικό Δικαστήριο βάσει γνώμης του συμβεβλημένου ιατρού του ασφαλιστικού ταμείου αντί του διαχειριστή.
- Ο έβδομος λόγος αντλείται από έλλειψη αιτιολογίας όσον αφορά διάφορα κρίσιμα σημεία της ανααιρεσιβαλλόμενης απόφασης τα οποία προέβαλε ο ανααιρεσίων και δεν εξετάστηκαν από το Γενικό Δικαστήριο.

Διάταξη του Γενικού Δικαστηρίου της 10ης Ιανουαρίου 2011 — Coedo Suárez κατά Συμβουλίου

(Υπόθεση T-3/08) ⁽¹⁾

(2011/C 55/61)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Ο πρόεδρος του ογδόου τμήματος αποφάσισε τη διαγραφή της υποθέσεως.

⁽¹⁾ EE C 64 της 8.3.2008.

Διάταξη του Γενικού Δικαστηρίου της 16ης Δεκεμβρίου 2010 — FIFA κατά FEEA — Ferrero (WORLD CUP 2006 κ.λπ.)

(Ενωθείσες υποθέσεις T-444/08 έως T-448/08) ⁽¹⁾

(2011/C 55/62)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Ο πρόεδρος του τρίτου τμήματος αποφάσισε τη διαγραφή των ενωθεισών υποθέσεων.

⁽¹⁾ EE C 313 της 6.12.2008.

Διάταξη του Γενικού Δικαστηρίου της 13ης Δεκεμβρίου 2010
— Martinet κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-163/09) ⁽¹⁾

(2011/C 55/63)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Ο πρόεδρος του πρώτου τμήματος αποφάσισε τη διαγραφή της υποθέσεως.

⁽¹⁾ EE C 141 της 20.6.2009.

Διάταξη του Γενικού Δικαστηρίου της 15ης Δεκεμβρίου 2010
— De Lucia κατά ΓΕΕΑ — Galbani (De Lucia La natura pratica del gusto)

(Υπόθεση T-2/10) ⁽¹⁾

(2011/C 55/64)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Ο πρόεδρος του πρώτου τμήματος αποφάσισε τη διαγραφή της υποθέσεως.

⁽¹⁾ EE C 51 της 27.2.2010.

ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ ΔΗΜΟΣΙΑΣ ΔΙΟΙΚΗΣΗΣ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ

Απόφαση του Δικαστηρίου Δημόσιας Διοίκησης (δεύτερο τμήμα) της 13ης Ιανουαρίου 2011 — Nijjs κατά Ελεγκτικού Συνεδρίου

(Υπόθεση F-77/09) ⁽¹⁾

(Υπαλληλική υπόθεση — Υπάλληλοι — Πειθαρχικό καθεστώς — Πειθαρχική διαδικασία — Άρθρα 22α και 22β του ΚΥΚ — Αμεροληψία — Εύλογη προθεσμία)

(2011/C 55/65)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγων: Bart Nijjs (Bridel, Λουξεμβούργο) (εκπρόσωπος: F. Rollinger, δικηγόρος)

Καθού: Ελεγκτικό Συνέδριο της Ευρωπαϊκής Ένωσης (εκπρόσωποι: T. Kennedy και J.-M. Stenier)

Αντικείμενο

Υπαλληλική υπόθεση — Αίτημα ακυρώσεως της αποφάσεως της επιτροπής ad hoc του Ευρωπαϊκού Ελεγκτικού Συνεδρίου της 15ης Ιανουαρίου 2009 περί ανακλήσεως του προσφεύγοντος χωρίς μείωση της συντάξεως από 1ης Φεβρουαρίου 2009

Διατακτικό

Το Δικαστήριο Δημόσιας Διοίκησης αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή.
- 2) Ο B. Nijjs φέρει τα δικαστικά έξοδά του καθώς και τα έξοδα του Ελεγκτικού Συνεδρίου.

⁽¹⁾ EE C 282 της 21.11.2009, σ. 65.

Προσφυγή-αγωγή της 14ης Ιουλίου 2010 — Pedferri κ.λπ. κατά Επιτροπής

(Υπόθεση F-57/10)

(2011/C 55/66)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Διάδικοι

Προσφεύγοντες-ενάγοντες: Stefano Pedferri (Sangiano, Ιταλία) κ.λπ. (εκπρόσωπος: G. Vistoli, δικηγόρος)

Καθής-εναγομένη: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αντικείμενο και περιγραφή της διαφοράς

Αίτημα με το οποίο επιδιώκεται να αναγνωρισθεί ότι οι προσφεύγοντες-ενάγοντες εμπίπτουν στο καθεστώς των υπαλλήλων της Ευρωπαϊκής Επιτροπής και με το οποίο επιδιώκεται να ενταχθούν εκ νέου οι προσφεύγοντες-ενάγοντες στην οργανική δύναμη του προσωπικού του Κοινού Κέντρου Ερευνών στην Ispra. Επιπλέον, αίτημα αποκατάστασης της υλικής ζημίας που υπέστη καθένας από τους προσφεύγοντες-ενάγοντες και αίτημα χρηματικής ικανοποίησης λόγω της ηθικής βλάβης που υπέστη καθένας από αυτούς.

Αιτήματα των προσφευγόντων-εναγόντων

Οι προσφεύγοντες-ενάγοντες ζητούν από το Δικαστήριο Δημόσιας Διοίκησης:

- να διαπιστώσει ότι η σχέση εξαρτημένης εργασίας των προσφευγόντων-εναγόντων συνεστήθη, εν προκειμένω, κατά πρόδηλη παράβαση του νόμου 1369/60 του ιταλικού κράτους και, κατά συνέπεια, να αναγνωρίσει ότι καθεμία από τις σχέσεις εξαρτημένης εργασίας των προσφευγόντων-εναγόντων αποτελεί σχέση εξαρτημένης εργασίας συσταθείσα με την Ευρωπαϊκή Επιτροπή και διεπόμενη από το συμβατικό, το μισθοδοτικό και το κοινωνικοασφαλιστικό πλαίσιο που αντιστοιχεί στα καθήκοντα που έχει ασκήσει καθένας από τους προσφεύγοντες-ενάγοντες από την ημερομηνία κατά την οποία καθένας από αυτούς πράγματι άρχισε να παρέχει τις υπηρεσίες του ή από άλλη ημερομηνία που πρόκειται να προσδιορισθεί κατά τη διάρκεια της δίκης·
- να υποχρεώσει την Ευρωπαϊκή Επιτροπή να εντάξει εκ νέου τους προσφεύγοντες-ενάγοντες στην οργανική δύναμη του προσωπικού που υπηρετεί στο Κοινό Κέντρο Ερευνών στην Ispra και να αναγνωρίσει ότι ισχύει και για τους προσφεύγοντες-ενάγοντες το σχετικό κανονιστικό, φορολογικό και κοινωνικοασφαλιστικό καθεστώς·
- να υποχρεώσει την Ευρωπαϊκή Επιτροπή να καταβάλει στους προσφεύγοντες-ενάγοντες όλα τα οφειλόμενα σ' αυτούς χρηματικά ποσά, για τα οποία αυτοί έχουν αξίωση βάσει της ιδιότητάς τους ως υπαλλήλων του Κοινού Κέντρου Ερευνών, καθώς και να καταβάλει στους προσφεύγοντες-ενάγοντες, κατόπιν εκκαθαρίσεως, το ποσό που απορρέει από τη διαφορετική μεταχείριση της οποίας αυτοί έτυχαν, από την άποψη της κοινωνικής ασφαλίσεως και της υγειονομικής περιθάλψεως, στο μέτρο που θα προκύψει ως οφειλόμενο ένα τέτοιο ποσό κατά το πέρας της δίκης, κατόπιν συγκρίσεως του καθεστώτος των προσφευγόντων-εναγόντων με το νομικό και οικονομικό καθεστώς που τυγχάνει εφαρμογής επί των υπαλλήλων της Ευρωπαϊκής Ένωσης που ασκούν καθήκοντα επικουρικών υπαλλήλων αρμοδίων για την ασφάλεια·
- να επιδικάσει σε καθένα από τους προσφεύγοντες-ενάγοντες, προς αποκατάσταση της υλικής ζημίας και ως χρηματική ικανοποίηση λόγω ηθικής βλάβης, ποσό που ισούται με το 50 % των αναγνωρισμένων αξιώσεών τους για τους προεκτεθέντες λόγους και, εν πάση περιπτώσει, όχι χαμηλότερο από 50 000 ευρώ.

Προσφυγή της 29ης Σεπτεμβρίου 2010 — Florentiny κατά Κοινοβουλίου

(Υπόθεση F-90/10)

(2011/C 55/67)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγων: Jean-François Florentiny (Strassen, Λουξεμβούργο) (εκπρόσωποι: P. Nelissen Grade και G. Leblanc, δικηγόροι)

Καθού: Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο

Αντικείμενο και περιγραφή της διαφοράς

Ακύρωση της αποφάσεως να μη περιληφθεί ο προσφεύγων στον κατάλογο των υπαλλήλων που προάγονται στον βαθμό AST6 κατά την περίοδο προαγωγών 2009.

Αιτήματα του προσφεύγοντος

Ο προσφεύγων ζητεί από το Δικαστήριο Δημόσιας Διοίκησης:

- να ακυρώσει την απόφαση της αρμόδιας για τους διορισμούς αρχής (ΑΔΑ) της 29ης Ιουνίου 2010 με την οποία απορρίφθηκε η διοικητική ένσταση του προσφεύγοντος·
- να ακυρώσει την απόφαση της ΑΔΑ της 24ης Νοεμβρίου 2009, που δημοσιεύθηκε στις 2 Δεκεμβρίου 2009, να μη περιληφθεί ο προσφεύγων στον κατάλογο των υπαλλήλων που προάγονται στον βαθμό AST6 κατά την περίοδο προαγωγών 2009·
- να υποδείξει στην ΑΔΑ τα αποτελέσματα που συνεπάγεται η ακύρωση των προσβαλλομένων αποφάσεων και, ιδίως, την κατάταξη στον βαθμό AST6 καθώς και την αναδρομική ισχύ της προαγωγής στον βαθμό AST6 από την ημερομηνία κατά την οποία έπρεπε να είχε ισχύσει, ήτοι από 1ης Ιανουαρίου 2009·
- να επιδικάσει στον προσφεύγοντα αποζημίωση 2 000 ευρώ προς ικανοποίηση της ηθικής του βλάβης·
- να καταδικάσει το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο στα δικαστικά έξοδα.

Προσφυγή-αγωγή της 8ης Οκτωβρίου 2010 — ΑΜ κατά Κοινοβουλίου

(Υπόθεση F-100/10)

(2011/C 55/68)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγων-ενάγων: ΑΜ (Μάλαγα, Ισπανία) (εκπρόσωποι: L. Léni και C. Bernard-Glanz, δικηγόροι)

Καθού-εναγόμενο: Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο

Αντικείμενο και περιγραφή της διαφοράς

Αίτημα ακυρώσεως της αποφάσεως περί απορρίψεως του αιτήματος να χαρακτηριστεί ως ατύχημα κατά την έννοια του άρθρου 73 του ΚΥΚ και του άρθρου 2 του ΚΣΥΑ το εγκεφαλικό επεισόδιο το οποίο υπέστη ο προσφεύγων-επάγων.

Αιτήματα του προσφεύγοντος-εναγόντος

Ο προσφεύγων-επάγων ζητεί από το Δικαστήριο Δημόσιας Διοίκησης:

— Να ακυρώσει την από 12 Νοεμβρίου 2009 απόφαση της ΑΔΑ, με την οποία απορρίφθηκε το αίτημα να χαρακτηριστεί ως ατύχημα, κατά την έννοια του άρθρου 73 του ΚΥΚ και του άρθρου 2 της ρυθμίσεως περί ασφαλιστικής καλύψεως, το εγκεφαλικό επεισόδιο που υπέστη ο προσφεύγων-επάγων και, εφόσον είναι αναγκαίο, την απόφαση της ΑΔΑ περί απορρίψεως της διοικητικής ενστάσεως·

— κατά συνέπεια, να αποφασίσει την εκ νέου και από διαφορετική ιατρική επιτροπή εξέταση της αιτήσεως που υπέβαλε ο προσφεύγων-επάγων βάσει του άρθρου 73 του ΚΥΚ·

— να υποχρεώσει το καθού-εναγόμενο στην καταβολή ποσού, υπολογιζόμενου κατά δίκαιη κρίση [ex aequo et bono] στα 50 000 ευρώ, προς ικανοποίηση της ηθικής βλάβης που υπέστη ο προσφεύγων-επάγων εξαιτίας των προσβαλλομένων αποφάσεων·

— να υποχρεώσει το καθού-εναγόμενο στην καταβολή αποζημιώσεως, υπολογιζομένης προσωρινώς στο ποσό των 25 000 ευρώ, σε αποκατάσταση της υλικής ζημίας που υπέστη ο προσφεύγων-επάγων εξαιτίας των προσβαλλομένων αποφάσεων·

— να υποχρεώσει το καθού-εναγόμενο στην καταβολή τόκων υπερημερίας υπολογιζομένων επί του κεφαλαίου που οφείλεται βάσει του άρθρου 73 του ΚΥΚ και με επιτόκιο 12 % για το χρονικό διάστημα από 15ης Μαρτίου 2007, το αργότερο, έως την οριστική αποπληρωμή του κεφαλαίου·

— να καταδικάσει το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο στα δικαστικά έξοδα.

Προσφυγή-αγωγή της 4ης Νοεμβρίου 2010 — Bowles κ.λπ. κατά ΕΚΤ

(Υπόθεση F-114/10)

(2011/C 55/69)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγοντες-εναγόντες: Carlos Bowles κ.λπ. (Φρανκφούρτη επί του Μάιν, Γερμανία) (εκπρόσωποι: L. Levi και M. Vandenbussche, δικηγόροι)

Καθή-εναγομένη: Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα

Αντικείμενο και περιγραφή της διαφοράς

Ακύρωση των εκκαθαριστικών μισθοδοσίας των προσφευγόντων-εναγόντων του μηνός Ιανουαρίου 2010 και των επομένων μηνών, καθόσον εφαρμόζουν αύξηση μισθού 2 % κατόπιν της αναπροσαρμογής των μισθών για το 2010, καθώς και αίτημα αποκαταστάσεως της υλικής ζημίας την οποία υπέστησαν οι προσφεύγοντες-εναγόντες.

Αιτήματα των προσφευγόντων-εναγόντων

Οι προσφεύγοντες-εναγόντες ζητούν από το Δικαστήριο Δημόσιας Διοίκησης:

- να ακυρώσει το εκκαθαριστικό μισθοδοσίας του μηνός Ιανουαρίου 2010 και των επομένων μηνών, καθόσον εφαρμόζουν αύξηση μισθού 2 %, προκειμένου να εφαρμοστεί αύξηση 2,1 % υπολογιζόμενη βάσει αναπροσαρμογής 3,6 % στην Επιτροπή·
- εφόσον παρίσταται ανάγκη, να ακυρώσει τις αποφάσεις περί απορρίψεως των αιτήσεων επανεξετάσεως και των διοικητικών ενστάσεων που υπέβαλαν οι προσφεύγοντες-εναγόντες·
- να επιδικάσει αποζημίωση στους προσφεύγοντες-εναγόντες προς αποκατάσταση της υλικής ζημίας που συνίσταται στη διαφορά μεταξύ της αύξησεως του μισθού κατά 2 % που χορηγήθηκε παρανόμως από τον Ιανουάριο του 2010 και της αύξησεως κατά 2,1 % την οποία δικαιούνταν, ήτοι αύξηση μισθού κατά 0,1 % ανά μήνα από τον Ιανουάριο του 2010 καθώς και όλων των λοιπών συναφών οικονομικών απολαβών (συμπεριλαμβανομένων των συνταξιοδοτικών δικαιωμάτων). Τα ποσά αυτά θα πρέπει να φέρουν τόκους από την ημερομηνία κατά την οποία κατέστησαν ληξιπρόθεσμα έως την ημερομηνία της πραγματικής καταβολής τους, υπολογιζόμενους βάσει του επιτοκίου που ορίζει η Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα για τις κύριες πράξεις αναχρηματοδοτήσεως και το οποίο ίσχυε κατά την ως άνω περίοδο, προσαυξημένο κατά δύο μονάδες·
- να αποκαταστήσει τη μείωση που υπέστη η αγοραστική δύναμη και η οποία θα καθοριστεί ex aequo et bono, προσωρινώς υπολογιζόμενη σε 5 000 ευρώ ανά προσφεύγοντα-εναγόντα·
- να ικανοποιήσει την ηθική βλάβη υπολογιζόμενη ex aequo et bono σε 5 000 ευρώ ανά προσφεύγοντα-εναγόντα·
- να καταδικάσει την Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα στα δικαστικά έξοδα.

Προσφυγή της 10ης Νοεμβρίου 2010 — Gozi κατά Επιτροπής

(Υπόθεση F-116/10)

(2011/C 55/70)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Διάδικοι

Προσφεύγων: Sandro Gozi (Sogliano al Rubicone, Ιταλία) (εκπρόσωποι: L. De Luca και G. Passalacqua, δικηγόροι)

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αντικείμενο και περιγραφή της διαφοράς

Ακύρωση της αποφάσεως με την οποία απορρίφθηκε η αίτηση περί αποδόσεως των δικαστικών εξόδων στα οποία υποβλήθηκε ο προσφεύγων στο πλαίσιο ποινικής δίκης ενώπιον ενός εθνικού δικαστηρίου.

Αιτήματα του προσφεύγοντος

Ο προσφεύγων ζητεί από το Δικαστήριο Δημόσιας Διοίκησης:

- να ακυρώσει την απόφαση της Γενικής Διεύθυνσης Ανθρώπινου Δυναμικού και Ασφάλειας –Διεύθυνση Δ –HR.D.2/MB/db Ares (2010) –Y96985·
- να αναγνωρίσει το δικαίωμα του προσφεύγοντος για απόδοση των δικαστικών εξόδων και, κατά συνέπεια, να απευθύνει διαταγή να καταβληθεί στον προσφεύγοντα το ποσό των 24 480 ευρώ.

2011/C 55/67	Υπόθεση F-90/10: Προσφυγή της 29ης Σεπτεμβρίου 2010 — Florentiny κατά Κοινοβουλίου	36
2011/C 55/68	Υπόθεση F-100/10: Προσφυγή-αγωγή της 8ης Οκτωβρίου 2010 — AM κατά Κοινοβουλίου	37
2011/C 55/69	Υπόθεση F-114/10: Προσφυγή-αγωγή της 4ης Νοεμβρίου 2010 — Bowles κ.λπ. κατά ΕΚΤ	37
2011/C 55/70	Υπόθεση F-116/10: Προσφυγή της 10ης Νοεμβρίου 2010 — Gozi κατά Επιτροπής	38

Τιμή συνδρομής 2011 (χωρίς ΦΠΑ, συμπεριλαμβανομένων των εξόδων ταχυδρομείου για κανονική αποστολή)

Επίσημη Εφημερίδα της ΕΕ, σειρές L + C, μόνο έντυπη έκδοση	22 επίσημες γλώσσες της ΕΕ	1 100 EUR ετησίως
Επίσημη Εφημερίδα της ΕΕ, σειρές L + C, έντυπη έκδοση + ετήσιο DVD	22 επίσημες γλώσσες της ΕΕ	1 200 EUR ετησίως
Επίσημη Εφημερίδα της ΕΕ, σειρά L, μόνο έντυπη έκδοση	22 επίσημες γλώσσες της ΕΕ	770 EUR ετησίως
Επίσημη Εφημερίδα της ΕΕ, σειρές L + C, μηνιαίο συγκεντρωτικό DVD	22 επίσημες γλώσσες της ΕΕ	400 EUR ετησίως
Συμπλήρωμα της Επίσημης Εφημερίδας, σειρά S — Δημόσιες συμβάσεις και διαγωνισμοί, DVD, μία έκδοση την εβδομάδα	πολύγλωσσο: 23 επίσημες γλώσσες της ΕΕ	300 EUR ετησίως
Επίσημη Εφημερίδα της ΕΕ, σειρά C — Διαγωνισμοί	γλώσσα(-ες) ανάλογα με το διαγωνισμό	50 EUR ετησίως

Η συνδρομή στην *Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης*, που εκδίδεται στις επίσημες γλώσσες της Ευρωπαϊκής Ένωσης, είναι δυνατή σε 22 γλωσσικές εκδόσεις. Περιλαμβάνει τις σειρές L (Νομοθεσία) και C (Ανακοινώσεις και Πληροφορίες).

Για κάθε γλωσσική έκδοση απαιτείται ξεχωριστή συνδρομή.

Σύμφωνα με τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 920/2005 του Συμβουλίου, που δημοσιεύτηκε στην Επίσημη Εφημερίδα L 156 της 18ης Ιουνίου 2005, τα θεσμικά όργανα της Ευρωπαϊκής Ένωσης δεν υποχρεούνται, προσωρινά, να συντάσσουν και να δημοσιεύουν στα ιρλανδικά όλες τις πράξεις. Γι' αυτό, η Επίσημη Εφημερίδα στα ιρλανδικά πωλείται ξεχωριστά.

Η συνδρομή για το Συμπλήρωμα της Επίσημης Εφημερίδας (σειρά S — Δημόσιες συμβάσεις και διαγωνισμοί) περιλαμβάνει 23 επίσημες γλωσσικές εκδόσεις σε ένα ενιαίο πολύγλωσσο DVD.

Με απλή αίτηση, οι συνδρομητές της *Επίσημης Εφημερίδας της Ευρωπαϊκής Ένωσης* έχουν δικαίωμα να λαμβάνουν διάφορα παραρτήματα της Επίσημης Εφημερίδας. Ενημερώνονται για την έκδοση των παραρτημάτων με «Σημείωμα προς τον αναγνώστη» που δημοσιεύεται στην *Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης*.

Πωλήσεις και συνδρομές

Συνδρομές σε διάφορες τιμολογημένες περιοδικές εκδόσεις, όπως η *Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης*, διατίθενται στους εμπορικούς μας αντιπροσώπους. Κατάλογο των εμπορικών μας αντιπροσώπων θα βρείτε στο Διαδίκτυο, στη διεύθυνση:

http://publications.europa.eu/others/agents/index_el.htm

Το EUR-Lex (<http://eur-lex.europa.eu>) παρέχει άμεση και δωρεάν πρόσβαση στο δίκαιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Ο ιστοχώρος αυτός επιτρέπει την πρόσβαση στην *Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης* καθώς και στις συνθήκες, στη νομοθεσία, στη νομολογία και στις προπαρασκευαστικές πράξεις.

Για περισσότερες πληροφορίες σχετικά με την Ευρωπαϊκή Ένωση: <http://europa.eu>

